សំណួរ និង ចម្លើយ

រាត្រីសួស្តី មិត្តភ័ក្តិទាំងអស់គ្នា វាពិតជាល្អណាស់ដែលបាននៅទីនេះយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំ...របៀបដែលរឿងទាំងអស់ធ្លាក់មកលើខ្ញុំ គឺដោយសារតែខ្ញុំ...ព្រឹកនេះគិតដល់បងប្រុស និងការដែលខ្ញុំដឹងថាកម្មវិធីពីរក្នុងមួយថ្ងៃមានន័យយ៉ាងណា។

2 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន *ស៊ីស* បន្តិចនៅក្នុងបំពង់ករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអធិប្បាយច្រើន។ ហើយពេលខ្ញុំចូលទៅក្នុងទីក្រុង តាមជ្រលងភ្នំនេះ ក្រអូមមាត់តូចនៅខាងក្រោយទីនេះពីប្រភេទមួយចំនួន...នេះគេហៅវា...អាកាសធាតុនៅទីនេះ តាមជ្រលងភ្នំ វានៅតែហើមយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវបន្តលេបគ្រប់ពេល ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅទីនេះនៅក្នុងជ្រលងភ្នំ។ ហើយខ្ញុំចេញទៅ ពីរបីថ្ងៃ វាបាត់ទៅហើយ។ ត្រលប់មកវិញ នាងទម្លាក់ចុះមកម្តងទៀត។

3 ហើយខ្ញុំគិតពីបងប្រុស នេវីល ដោយដឹងថា—ថាយើងប្រហែលជាដើរលើផ្លូវទៅមុខបន្តិចទៀតហើយ ជាងអ្វីដែលមិត្តវ័យក្មេងមួយចំនួននៅទីនេះ ហើយដូច្នេះយើងកំពុងសម្លឹងមើលផ្លូវផ្សេងទៀត។ ដូច្នេះយើងគិតពីអារម្មណ៍ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយកាន់តែច្រើនថ្ងៃកាន់តែជិតមកដល់ ថ្ងៃអាក្រក់ក៏ចូលមកជិតដែរ។ ហើយដោយដឹងថាយើងនឹងទៅឆ្ងាយឥឡូវនេះ ឆាប់ៗ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។

4 ហើយខ្ញុំគិតថា អ្នកដឹងទេ បងប្រុសបូសនឹងមកទីនេះនៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំ...តើអ្នកបានដឹងទេ? បាទ និងល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់។ គាត់មាន—ខ្សែភាពយន្តដែលគាត់ចង់បង្ហាញ ក្នុងបេសកកម្មរបស់គាត់ពីបរទេសនៅឯ... គាត់មាន—សុបិនមួយដែលបានមករកគាត់ជាច្រើនឆ្នាំមុន អំពីការមកទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ ហើយមិត្តតូចម្នាក់ដែលមានអារម្មណ៍ថាបានហែកហួរនៅពេលមួយបាននិយាយថាសាររបស់គាត់មិនដែលត្រូវបានសម្រេចនោះទេ។ ហើយខ្ញុំបានពន្យល់វាទៅគាត់ពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបំពេញរួចហើយ។ បន្ទាប់មកគាត់បានទទួលវា។

5 ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសុបិនមួយទៀតដល់គាត់។ ហើយពេលដែលការបកស្រាយមក ប្រាប់គាត់ថាត្រូវទៅណា និងធ្វើអ្វី។ ហើយគាត់បានទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំ អូ ខ្ញុំអើយ ទៅកេនយ៉ា និងតាន់ហ្គានីកា និងអ៊ូហ្គាន់ដា និងប្រជាជាតិទាំងនោះនៅទីនោះ វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសម្រាប់ពួកគេក្នុងបេសកកម្មរបស់ពួកគេ។ ហើយគាត់ចង់បង្ហាញរូបភាពនេះ គឺគ្រាន់តែចង់បង្ហាញពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងធ្វើក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងនោះ កុលសម្ព័ន្ធអាហ្វ្រិកនៅទីនោះ។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យក្នុងខែមករា ខ្ញុំចង់ចូលរួមជាមួយគាត់នៅទីនោះ...ហើយពួកគេក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធទាំងនោះ សម្រាប់ការប្រជុំមួយមុនពេលខ្ញុំចុះទៅក្នុងទីក្រុង រ៉ូដៀសៀ និងអាហ្វ្រិកខាងត្បូងម្តងទៀត។

6 ហើយបន្ទាប់មក នោះជាយប់ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ ដូច្នេះសូមចងចាំឥឡូវនេះ។ ហើយអធិស្ឋានឲ្យបងប្រុស យ៉ូសែប គាត់ជាប្អូនប្រុសដ៏ល្អម្នាក់។ ខ្ញុំបានកោតសរសើរគាត់យ៉ាងខ្លាំង ការប្រកបរបស់គាត់ជាដើម។

7 ហើយសប្តាហ៍បន្ទាប់នេះ យើងចាកចេញទៅ...ឡើងទៅផាញខាងត្បូង ហើយបន្ទាប់មកចុះទៅ កូឡុំប៊ី រដ្ឋខារ៉ូលីណាខាងត្បូង ហើយបន្ទាប់មកពីទីនោះទៅវិមានខាវ ឆ្នេរខាងលិច បន្ទាប់មកឡើងចូលទៅក្នុងហ្គ្រាសវ៉ាលី និងទៅកាន់ពិព័រណ៍ពិភពលោក ហើយត្រលប់ទៅអ៊ូរីហ្គិនម្តងទៀត បន្ទាប់មកនៅ ព្រីទ្វីស្ទ កូឡុំប៊ី ជាដើម និងបន្តរហូតដល់ចុងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ។ ហើយយើងសង្ឃឹមថារដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងមានការប្រជុំមួយចំនួនទៀតនៅទីនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ប្រទាន។

8 បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថា មុនពេលខ្ញុំចេញទៅ វាជារឿងល្អក្នុងការសួរសំណួរមួយចំនួន។ អ្នកដឹងទេ ថាអ្នកដឹងពីអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សនៅពេលអ្នកសួរសំណួរ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានគិត អ្នកដឹងទេ ថាយប់នេះ គ្រាន់តែជាការនិយាយពីចេញពីចិត្តនិងចិត្តបន្តិចប៉ុណ្ណោះ ជាមួយនឹង—ហ្វូងតូច នៃមនុស្សនៅទីនេះ—គ្រាន់តែនិយាយជាមួយអ្នកចេញពី—ចេញពីបេះដូងរបស់យើង។ ពេលខ្លះខ្ញុំគិតថាវាល្អជាងការអធិប្បាយទៅទៀត គ្រាន់តែយល់ចិត្តគ្នាជាជាង។

9 យើងមានអំណរគុណចំពោះព្រះចំពោះអ្វីដែលយើងបានឃើញទ្រង់ធ្វើក្នុងសប្ដាហ៍នេះក្នុងការឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋាន វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ ដូច្នេះហើយ យើងដឹងគុណ ដឹងគុណណាស់។

10 ហើយយើងឃើញពេលវេលានិងពេលបញ្ចប់ខិតជិតមកដល់ ដោយដឹងថាមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាជាការពិតនោះទេ ប្រសិនបើគាត់ជា—ប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកគិត។ យើងដឹងហើយ យើងមើលទៅតាមសម័យកាល ម្នាក់ៗបានមើលវាហើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ថាមានរឿងច្រើនពេកហើយឥឡូវនេះ។ យើង—យើងដឹងថាវាត្រឹមត្រូវ...មិនអាចនៅឆ្ងាយបានទេ។ ហើយឥឡូវនេះប្រហែលជាខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីរឿងនោះមួយចំនួនក្នុងពេលបន្តិចទៀត។

11 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដើម្បីចាប់ផ្ដើម គ្រាន់តែឱនក្បាលសម្រាប់ពាក្យអធិស្ឋាន។ ហើយខណៈពេលដែលយើងកំពុងឱនក្បាល ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានអ្វីនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ថាយើងត្រូវបានគេចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាននៅចំពោះព្រះ។ បើអាចលើកដៃឡើង។ ទ្រង់នឹងយល់ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីវា។ គ្រាន់តែជាសំណើមួយចំនួនដែលអ្នកចង់និយាយ "ព្រះអង្គអើយ សូមចងចាំទូលបង្គំ។" ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នា។

12 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង នៅពេលយើងមកនៅយប់នេះ ចូលទៅជិតបល្ល័ង្កនៃព្រះគុណនោះ ដែលព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ទូលបង្គំយើងខ្ញុំ ឲ្យមកដោយក្លាហាន នៅចំពោះមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីសុំញត្តិណាមួយដែលយើងត្រូវការ។ ទ្រង់បានប្រាប់យើងថាបើយើងនឹងមានចំនួនពីរឬបីនាក់នឹងប្រមូលផ្ដុំគ្នា ហើយមកជួបជុំគ្នាក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់គង់នៅកណ្ដាលពួកយើង។ ហើយអ្វីដែលយើងចង់បាន បើយើងសួរ យើងគួរតែទទួលបាន បើយើងគ្រាន់តែជឿថាយើងនឹងទទួលបាន។

13 ព្រះអង្គជ្រាបអំពីស្ថានភាពនៃថ្ងៃនិងស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំ និងរបស់មនុស្ស និងការស្នើសុំរបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានឃើញដៃ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទ្រង់ដឹងពីចិត្តរបស់មនុស្ស និងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា និងសេចក្ដីត្រូវការរបស់គេ។ ហើយយើងឃើញថាពេលវេលាខិតជិតមកដល់ វាកំពុងប្រមូលផ្ដុំគ្នាយ៉ាងកៀកក្នុងពេលនេះ ពពកដ៏ធំ និងបានធ្លាក់ចុះ។ រឿងដែលហោរាបាននិយាយរាប់

រយឆ្នាំមុន យើងឃើញថាមិនធ្លាប់មានរហូតមកដល់ពេលនេះ ហើយនៅទីនេះ យើងឃើញវាត្រឹមត្រូវក្នុងជំនាន់របស់យើង។

14 ឥឡូវនេះយើងអធិស្ឋាន ព្រះបិតា ថាទ្រង់និងប្រទានពរជ័យទាំងនេះដល់ទូលបង្គំយើងខ្ញុំ។ ប្រោសអ្នកជំងឺនិងអ្នកដែលមានទុក្ខ។ សូមស្តារឡើងវិញចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ អំណាចដ៏រស់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សេចក្តីជំនឿដ៏រស់ដែលយើងទូលសូមឲ្យយើងជឿ។ យើងជឿថាយើងទទួលបានវា ពីព្រោះយើងប្រាកដថាវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដើម្បីផ្តល់ឱ្យយើងមុនពេលយើងសុំ។ យើងមិនសុំខកទេ យើងសុំព្រះរាជាណាចក្រជារបស់ព្រះ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ប្រទានដល់យើង។

15 សូមប្រទានពរដល់ការជួបជុំរបស់យើង គ្រូគង្វាលរបស់យើង កម្មករនៃក្រុមជំនុំ មនុស្សគ្រប់រូប ជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលមានវត្តមាន។ អ្នកដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទដែលកំពុងស្វែងរកទីជម្រកនៅថ្ងៃនេះ ទិញទីជំរកគ្រាប់បែកនៅទីធ្លាខាងក្រោយ ព្រះជាម្ចាស់ សូមអោយពួកគេមកនៅក្រោមការការពារជំរករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដឹងថាកាលណាជីវិតនេះចប់ទៅ នោះមានជីវិតលើសពីនេះទៅទៀត។ សូមអរគុណចំពោះការសន្យា។

16 សូមផ្តល់ឱ្យយើងនូវចម្លើយនៃសំណួរទាំងនេះនៅយប់នេះ ដើម្បីយើងអាចបំពេញចិត្តគ្រប់ៗគ្នាជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

17 ជិតដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ពិតប្រាកដមែន!

18 ខ្ញុំកំពុងនិយាយកាលពីពេល មានគេនិយាយអ្វីមួយអំពី*ការធានារ៉ាប់រង* ខ្ញុំបាននៅជាមួយបុរសជំនួញម្នាក់កាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ នៅក្នុងសន្និបាតមួយរបស់ពួកគេ ដែលជាអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយ។ ខ្ញុំទើបតែចូលរៀន ថ្នាក់តំបន់មួយ។ ខ្ញុំអធិប្បាយសម្រាប់ក្រុមបុរសជំនួញដំណឹងល្អ ពេញពិភពលោក។ ហើយបន្ទាប់មកនេះ—អនុសញ្ញានេះគឺនៅឆ្នេរខាងលិច និងតារាល្បីៗទាំងអស់ដែលអង្គុយនៅទីនោះមកពីជុំវិញពិភពលោក...ដូច្នេះគេស្លៀកពាក់និងថ្លៃថ្នូរ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនិយាយមកខ្ញុំថា "ខ្ញុំបានលឺនរណាម្នាក់ហៅអ្នកថា 'រ៉េវិន។'"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោក។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកជាគ្រូអធិប្បាយឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ មែនហើយ។"

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីជាមួយអ្នកជំនួញទាំងនេះ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាអ្នកជំនួញ។"

"អូ?" បាននិយាយថា "តើអ្នកនៅក្នុងអាជីវកម្មប្រភេទណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការធានា។"

19 គាត់យល់ច្រឡំពីខ្ញុំ គាត់គិតថាខ្ញុំមានន័យថាធានារ៉ាប់រង។ ដូច្នេះ គាត់និយាយមកខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកនៅជាមួយក្រុមហ៊ុនអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្រុមហ៊ុនឋានសួគ៌។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំស្គាល់ក្រុមហ៊ុនហ្នឹងទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា—បាននិយាយថា "តើ—តើការធានារ៉ាប់រងប្រភេទណាដែលអ្នកលក់?"

20 "ខ្ញុំមិនបាន..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនបាននិយាយថា *ធានារ៉ាប់រង*ទេ ខ្ញុំនិយាយថា*ការធានា*។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកចង់មានន័យយ៉ាងម៉េច?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា:

> ការធានាដ៏មានពរ ព្រះយេស៊ូវគឺជារបស់ខ្ញុំ!
> អូ អ្វីដែលជាការទាយទុកនៃសិរីល្អព្រះ!
> អ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ទិញពីព្រះ
> កើតពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ លាងក្នុងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។

21 ដូច្នេះហើយ នៅយប់នោះពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានគេណែនាំអោយចាក់ផ្សាយ ខ្ញុំបានប្រាប់វា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមានគោលនយោបាយនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះ ឬនៅក្រៅប្រទេស ដែលចាប់អារម្មណ៍លើគោលការណ៍ ខ្ញុំចង់និយាយវាជាមួយអ្នកភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកម្មវិធី។ ការធានា ការធានាប្រកបដោយសុភមង្គល!"

22 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានគិតថា ក្នុងការសួរសំណួរទាំងនេះ ថាវាអាចផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំនូវវិធីសាស្ត្របន្តិចបន្តួចចំពោះអ្នក—គំនិតរបស់អ្នក។ ខ្ញុំទទួលបានពីរ។ នៅពេលដែលខ្ញុំចូលមកក្នុងទ្វារ ប៊ីលីបាននិយាយថាមានច្រើនទៀត ប៉ុន្តែជាការពិតណាស់ ខ្ញុំមិនមានឱកាសមើលពួកគេទេ។ ហើយខ្ញុំចង់ប្រាកដថាខ្ញុំត្រូវតាមបទគម្ពីរ មុនពេលខ្ញុំឆ្លើយវា ដោយសារតែអ្នកគឺជា...ចង់ឱ្យវាទៅជាបែបនោះ ឬមុនពេលដែលខ្ញុំឆ្លើយវា។ ដូច្នេះ ប្រហែលជាខ្ញុំអាចចាប់វាបានមួយរយៈទៀត។ ឥឡូវនេះមួយក្នុងចំណោម...ហើយក្នុងការឆ្លើយសំណួរទាំងនេះឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាព។

23 ខ្ញុំមិនឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំទេ។ ខ្ញុំបានសាកល្បងម្តងហើយមានបញ្ហា។ ពួកគេបានយល់ច្រឡំពីខ្ញុំ។ វាគឺអំពីលោកអាលិន ឬអំពីភស្តុតាងនៃឈាម និងប្រេងជាដើម នៅក្នុងដៃ និងមុខ ជាភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនដឹងអំពីវាទេ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីពីវាសោះក្នុងបទគម្ពីរ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបាន...អាចអធិប្បាយដូចបងប្អូនបែបនេះ ខ្ញុំនឹងមិនផ្តេកលើអារម្មណ៍ទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែផ្សាយដំណឹងល្អ" ហើយបានបន្ត។

24 ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានទទួលលិខិតមួយ ជាអន្តរជាតិ។ "បងប្រុសប្រាណហាំជាទីគោរព..." ដូច្នេះវាបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយពួកគេគ្រាន់តែយល់ខុស។ ហើយយើងបានផ្ញើខ្សែអាត់ឱ្យពួកគេហើយឱ្យពួកគេចាក់វាស្តាប់និងឃើញខ្ញុំ...និយាយ ខ្ញុំ "បានថ្កោលទោសបុរសនោះ។" ខ្ញុំ—ខ្ញុំពុំបានទេ។ ខ្ញុំមិនដែលថ្កោលទោសបងប្អូនណាម្នាក់ឡើយ។ ពេលខ្លះខ្ញុំអាចមិនយល់ស្របជាមួយពួកគេ ប៉ុន្តែវាគឺផ្អែកលើមិត្តភាព។

25 ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនេះ កាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន បុរសម្នាក់បានសរសេរសៀវភៅអំពីបុរសម្នាក់នេះ អំពី *ការខាំនៃអារក្ស*។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំគិតថា វាជាពេលវេលាដែលត្រូវចំណាយឬប្រាប់ឱ្យគាត់ដឹង។ ហើយបុរសដែលសរសេរសៀវភៅនោះបានរិះគន់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អគ្រប់រូបនៅលើវិស័យនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ហើយគាត់កំពុងអង្គុយខាងស្តាំក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសរសើរមិនមែន...ការរិះគន់ប៉ុន្តែ..." ខ្ញុំបាននិយាយថា...បងប្រុស និយាយដោយត្រង់ទៅ គាត់បានសរសើរវានៅលើ *កាសែតគ្រីស្ទានឌីហ្គេស* គាត់បាននិយាយថា

ខ្ញុំជាមនុស្សម្នាក់ដែលមិនដែលលើកដង្វាយ ហើយបានសុំលុយពីមនុស្សជាដើម ហើយគាត់បានកោតសរសើរចំពោះវា។ ហើយបុរសដែលអង្គុយនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែជាឱកាសដែលខ្ញុំបានដឹងថាបុរសនោះបាននិយាយអ្វីមួយអំពីបងប្រុសអាលិនដែលមិនត្រឹមត្រូវ។

គាត់បាននិយាយថា "អា អា អាលិនបានសរសេរសៀវភៅ *ការខាំរបស់អារក្ស*។"

26 ឥឡូវនេះ អា អា អាលិន មិនដែលសរសេរសៀវភៅនោះទេ។ ខ្ញុំបានស្គាល់អ្នកនិពន្ធសៀវភៅនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ បើអ្នកសរសេរនោះមិនស្មោះត្រង់ចេញទៅពិនិត្យមើលថាអ្នកណាសរសេរ មុនពេលគាត់រិះគន់បងប្រុស អាលិន ខ្ញុំជឿថាការរិះគន់ផ្សេងទៀតរបស់គាត់មិនមែនដោយសារបងប្អូនទាំងនេះទេ។" ឃើញទេ? ហើយបុរសដែលអង្គុយត្រង់នោះទទួលខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឲ្យគាត់ដឹងថាការថ្លែងរបស់គាត់ខុស អ្នកឃើញទេថា បងប្រុសអាលិនមិនដែលបានសរសេរសៀវភៅនោះ ដែលជាការសរសេរអំពី *ការខាំរបស់អារក្ស*នោះទេ។

27 ឥឡូវនេះ ក្នុងការឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ ពួកគេគឺជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយប្រសិនបើ...ខ្ញុំនឹងព្យាយាមឆ្លើយពួកគេតាមបទគម្ពីរ។

28 ឥឡូវនេះ ទីមួយត្រូវបានគេរកឃើញ ខ្ញុំជឿថានៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី៨និងខទី១៥។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ យើងនឹងព្យាយាមឆ្លងទៅបទគម្ពីរនោះ ហើយមើលថាវាមានលក្ខណៈយ៉ាងណា ហើយមើលថាតើយើងអាចជួយមនុស្សដ៏មានតម្លៃនេះដែលសួរសំណួរឬអត់។ ឥឡូវនេះ។ កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី៧ ខទី១៥។ ហើយខ្ញុំគិតថាវត្តមានរបស់មនុស្សឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះនេះជាវិធីដែលវាអានៈ

> *តែបើអ្នកដែលមិនជឿគេដកខ្លួនចេញ នោះឲ្យគេចេញចុះ។ យ៉ាងនោះ បងប្អូនប្រុសឬស្រី នឹងមិននៅជាប់ចំណងទៀតទេៈ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់បានហៅយើងរាល់គ្នា ឲ្យមានសេចក្តីមេត្រីនឹងគ្នាវិញ។*

169. ឥឡូវនេះ។ **កូរិនថូសទី១ជំពូកទី៧ខទី១៥។** ឥឡូវសំណួរដែលពួកគេបានសួរៈ **បងប្រុស ប្រាណហាំ តើនេះមានន័យថាប្អូនស្រី ឬបងប្រុសមានសេរីភាពក្នុងការរៀបការម្តងទៀតឬ?** អត់ទេ។

29 ឃើញទេ អ្នកមិនទទួលបានសំណួររបស់គាត់នៅទីនោះ និងអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយនោះទេ។ ពួកគេមិនមានសេរីភាពទេ។ ឃើញទេ នោះនឹងធ្វើឱ្យមានភាពផ្ទុយគ្នានៅក្នុងបទគម្ពីរ ហើយបទគម្ពីរមិនផ្ទុយពីខ្លួនពួកគេទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ តោះ...អ្នកឃើញដូចជាអ្នកអាចបង្កើតបទគម្ពីរ (គ្រាន់តែអានមួយខ) និយាយអ្វីដែលអ្នកចង់និយាយ ដើម្បីឱ្យសមនឹងគំនិតរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវគិតថាពួកគេកំពុងតែនិយាយ។

30 ដូចជាប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបងប្រុស នេវីលនិងអ្នក—ហើយអ្នកបានឮខ្ញុំនិយាយពាក្យ "ក្តារ។"

31 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងទៅឆ្ងាយ អ្នកនិយាយថា "តើអ្នកដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ? យើងធ្វើឱ្យគាត់ធុញនៅយប់នេះ។" ឃើញទេ? "អត់ទេ" អ្នកផ្សេងទៀតនឹងនិយាយថា "វាខុស វាមានន័យថាគាត់—គាត់ជំពាក់វិក្កយបត្រក្រុមប្រឹក្សា គាត់នឹងបង់វា។" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "អូ អត់ទេ គាត់មិនមានន័យអញ្ចឹងទេ គាត់មានន័យថា ក្តារនៅចំហៀងផ្ទះ។" ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វី ខ្ញុំជឿថាគាត់កំពុងព្យាយាមនិយាយអំពីការធុញ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

32 អ្នកត្រូវស្វែងយល់ពីការសន្ទនា បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វី ព្រោះប៉ុលនៅទីនេះពេលខ្លះកំពុងឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ។

33 ពេលខ្លះពួកគេនិយាយថា "ព្រះគម្ពីរប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង។" ខ្ញុំចង់ឃើញវា។ វាមិនអ៊ីចឹងទេ។ ខ្ញុំគឺ—ខ្ញុំមានអាយុសាមសិបពីរឆ្នាំនៅពីក្រោយវេទិកា ខ្ញុំមិនដែលឃើញភាពផ្ទុយគ្នានៅឡើយទេ។ ឃើញទេ? វាមិនផ្ទុយនឹងខ្លួនឯងទេ! ដូច្នេះវាជា...វាគឺជាអ្នកដែលផ្ទុយពីវា ឃើញទេ ហើយមិនយល់ពីវា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកបើកសម្តែង ជាអ្នកបើកសម្តែងព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះភាពផ្ទុយគ្នា...

34 ឃើញទេ ប៉ុលកំពុងសរសេរពួកគេដោយនិយាយថាៈ "អ្នកបានសួររឿង*បែបនេះនិងបែបនេះ*។" គ្រាន់តែ គាត់មិនគ្រាន់តែនិយាយថាអ្នកសួរវាទេ គាត់គ្រាន់តែ*និយាយ*។ បន្ទាប់មកគាត់បែរមកវិញ ហើយឆ្លើយតបទៅវិញ ដែលផ្ទុយពីអ្វីដែលគេសួរ។

35 ពួកគេបានសួរថា "យើងធ្វើ*ដូច្នេះ* ហើយក៏*ដូច្នេះ* និង*ដូច្នេះដែរ។*" ហើយប៉ុលបែរមកវិញ ហើយនិយាយអ្វីផ្សេងទៀត មើលទៅ ហាក់ដូចជាវាផ្ទុយគ្នា។ មិនមែនទេ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអានខទាំងមូល ជំពូកទាំងមូល អ្នកនឹងដឹងថាគាត់ជា—គាត់កំពុងព្យាយាមពន្យល់ពីអ្វីដែលពួកគេបានសរសេរទៅគាត់។

36 ឥឡូវនេះ នៅទីនេះដែលមើលទៅហាក់ដូចជាវានឹងផ្តល់ឱ្យ... ហើយនោះជារបៀបដែលអ្នកទទួលបានភាពផ្ទុយគ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែវាមិនមែនដូច្នោះទេ។ ឥឡូវនេះ វាហាក់បីដូចជានៅទីនេះ ដែលបុគ្គលនោះកំពុងចង់ដឹង ឬសំណួរដែលពួកគេចង់ដឹង:

> **ជាបងប្អូនប្រុសស្រីនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ អាចរៀបការឬរៀបការសាជាថ្មី ហើយមានសេរីភាព បើគេទុកគូកនចោលហើយទៅរៀបការម្តងទៀត?** អត់ទេ។

37 ឥឡូវយើងយក...ចាប់ផ្តើមនៅខ១០:

> *...ឯខាងអ្នកដែលមានប្តីប្រពន្ធហើយ នោះខ្ញុំនឹងបង្គាប់ដែរ តែមិនគឺខ្ញុំ គឺជាព្រះអម្ចាស់វិញ* (ឃើញទេ?) *ទ្រង់បង្គាប់ថា កុំឲ្យប្រពន្ធលែងប្តីឡើយ:* (ឃើញទេ?)

> *ឬ...បើបានលែងប្តីហើយ នោះចូរនៅជាឥតប្តីទៅចុះ ឬឲ្យជានឹងប្តីខ្លួនវិញទៅ: ហើយឯប្តី ក៏កុំឲ្យលែងប្រពន្ធខ្លួនដែរ។* (នោះជាព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឃើញទេ។)

> *ឯមនុស្សឯទៀត មិនមែនព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទេ គឺខ្លួនខ្ញុំនិយាយថា* (ឃើញទេ?)*បើបងប្អូនណាមានប្រពន្ធដែលមិនជឿ ...*

38 ឥឡូវនេះ មើលប្រធានបទរបស់គាត់ ឃើញទេ។ ហើយអ្នកអានចុះក្រោមនៅមុននេះ លើជំពូក អ្នកឃើញថាពួកគេបានគិតថា "បើយើងរៀបការជាមួយប្រពន្ធហើយ...យើង...ខ្ញុំបានរៀបការហើយខ្ញុំក្លាយជាអ្នកជឿ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកជឿទេ សូមឲ្យខ្ញុំដកនាងចេញ។" អូអត់ទេ។ នោះមិនមែនទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ ឃើញទេ? ឃើញទេ:

> *បើបងប្អូនណាមានប្រពន្ធដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជាមួយនឹងខ្លួននោះមិនត្រូវលះចោលនាងឡើយ។* (នោះ មិនមែនមកពីអាពាហ៍

ពិពាហ៍ទេ នោះគឺមកពីការមិនជឿ។ មិនមែន "រៀបការម្តងទៀត" ម្តងទៀត។ ឃើញទេ នៅជាមួយនាង!)

ហើយបើស្ត្រីណាមានប្តីដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជាមួយនឹងនាង នោះក៏មិនត្រូវឲ្យនាងលះចោលគេដែរ។ (ត្រូវហើយ! ឃើញទេ?)

ដ្បិតប្តីដែលមិនជឿ នោះបានរាប់ជាស្អាតដោយសារប្រពន្ធ ហើយប្រពន្ធដែលមិនជឿក៏ដោយសារប្តីដែរ: ពុំនោះ កូនចៅគេមិនស្អាតទេ តែឥឡូវនេះ វាស្អាតហើយ។

តែបើអ្នកដែលមិនជឿគេដកខ្លួនចេញ នោះឲ្យគេចេញចុះ។

39 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនរស់នៅជាមួយអ្នកទៀតទេ អ្នកបានក្លាយជាគ្រីស្ទាន។" ទៅ...បុរសម្នាក់ប្រាប់ប្រពន្ធថា "ដោយសារតែអ្នកបានសង្គ្រោះ ហើយនឹងចេញពីពិភពលោក កន្លែងដែលយើងធ្លាប់នៅ ខ្ញុំនឹងចាកចេញពីអ្នក។" ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើអំពីវាបានទេ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចាកចេញ។ ឃើញទេ?

40 ឬស្ត្រីនិយាយទៅកាន់ប្តីរបស់នាងថា "ខ្ញុំនឹងមិនចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមដ៏បរិសុទ្ធនោះទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើបែបនេះទេ! ខ្ញុំនឹងបែកគ្នាហើយលែងអ្នក។" កុំចាកចេញពីក្រុមជំនុំ អ្នកឱ្យនាងចាកចេញចុះ។ ឃើញទេ?

41 បងប្អូនប្រុសស្រីមិនស្ថិតនៅក្រោមទាសភាពទេ នោះគឺប្រសិនបើដៃគូរបស់អ្នកកំពុងចាកចេញពីអ្នក ហើយចង់ចាកចេញទៅ។ អ្នកមិនចាំបាច់គ្រាន់តែទប់ពួកគេទេ។ ប្រសិនបើពួកគេចង់ចាកចេញពីអ្នក ហើយពួកគេនឹងចាកចេញពីអ្នកសម្រាប់បុព្វហេតុនៃព្រះគ្រីស្ទ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចាកចេញចុះ។ តែមិនអាចរៀបការម្តងទៀតបានទេ! "ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅយើងឲ្យមករកសន្តិភាព។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះមិនមែនថាអាចរៀបការម្តងទៀតទេ គាត់បានបញ្ជាក់រួចហើយ ប៉ុន្តែ អ្នកមិនត្រូវរស់នៅជាមួយប្តីមិនជឿ ឬប្រពន្ធមិនជឿទេ ប្រសិនបើពួកគេមិនព្រម។

42 បើគេសុខចិត្តនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកទៅព្រះវិហារ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ទៅទីនោះ នោះជារឿងរបស់អ្នក។ អ្នកចង់ទៅព្រះវិហាររបស់អ្នក អ្នកទៅចុះ។ សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនជឿទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីមួយដើម្បីអ្នក ខ្ញុំនឹងមិនឈរនៅក្នុង

ផ្លូវរបស់អ្នក អ្នកទៅបន្តចុះ″ បន្ទាប់មកអ្នកគ្រាន់តែនៅទីនោះ ដោយមិនដឹងថាជីវិតរបស់អ្នកបានបរិសុទ្ធនឹងញែកអ្នកជឿនោះជាបរិសុទ្ធទេ ធ្វើឱ្យពួកគេជឿ។ ឃើញទេ? មិនថាខាងប្រុសឬស្រី ឃើញទេ។ អ្នក...

43 តែពេលនេះគ្រាន់តែចង់និយាយថា ‟ខ្ញុំ...បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានរៀបការហើយប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំជាអ្នកមិនជឿ ហើយនៅទីនេះគឺជាបងស្រីម្នាក់ដែលខ្ញុំអាចរៀបការបាន។ ខ្ញុំនឹងចាកចេញពីអ្នកនេះ ហើយរៀបការជាមួយម្នាក់នោះ។″ អូ អត់ទេ! អត់ទេ មិនមែនអញ្ចឹងទេ! ពាក្យសច្ចារបស់អ្នកគឺរហូតដល់ស្លាប់ដែលញែកអ្នកចេញពីគ្នា ហើយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតនៅក្នុងពិភពលោកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករៀបការ (នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ) រហូតដល់ដៃគូរបស់អ្នកស្លាប់។ ត្រូវហើយ។ មូលដ្ឋានតែមួយគត់របស់ពួកគេ! គ្មានការរៀបការជាថ្មីនៅកន្លែងណានោះទេ លើកលែងតែដៃគូដែលស្លាប់។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ?

44 អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យវាផ្ទុយពីខ្លួនវាបានទេ។ ដូច្នេះគ្រាន់តែអានខគម្ពីរមុន និងក្រោយ នោះអ្នកនឹងចាប់បាននូវអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ។ ឥឡូវនេះ វាមានន័យនៅទីនេះ មិនមែន...ឃើញទេះ

តើនេះមានន័យថា ប្អូនស្រីឬបងប្រុសមានសេរីភាពក្នុងការរៀបការម្តងទៀតឬ?

45 អត់ទេ បាទ។ សូមមើលគាត់បានពន្យល់ជាមុន។ សូមមើលៈ

...ឯខាងអ្នកដែលមានប្ដីប្រពន្ធហើយ នោះខ្ញុំនឹងបង្គាប់ដែរ តែមិនគឺខ្ញុំគឺជាព្រះអម្ចាស់វិញ ទ្រង់បង្គាប់ថា កុំឲ្យប្រពន្ធលែងប្ដីឡើយៈ

ឬបើបានលែងប្ដីហើយ នោះចូរនៅជាឥតប្ដីទៅចុះ ឬឲ្យជានឹងប្ដីខ្លួនវិញទៅ ...(ឃើញទេ?)

46 គ្មានរឿងបែបនោះទេដែលអ្នកជឿណាម្នាក់ដែលត្រូវបានផ្សះផ្សាដើម្បីរៀបការជាថ្មីម្តងទៀតជាមួយដៃគូដែលនៅរស់នោះទេ។

ឥឡូវនេះនេះគឺជាមួយផ្សេងទៀត។ ទីពីរគឺដូចនេះៈ

170. តើមនុស្សអាក្រក់នឹងមានរូបកាយបែបណានៅក្នុងការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយនៅឯការជំនុំជំរះបល្ល័ង្កសដ៏អស្ចារ្យ?

47 មនុស្សមានបាបនោះនឹងរស់ឡើងវិញដើម្បីជំនុំជំរះនៅក្នុងរូបកាយដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅក្នុងខ្លួន។ ឃើញទេ? គាត់នឹងត្រូវឈរលើការជំនុំជំរះក្នុងការរស់ឡើងវិញ។

48 *ការរស់ឡើងវិញ*មិនមែនជាការជំនួសទេ "នាំយកឡើងវិញពីអ្វីដែលធ្លាក់ចុះ។" នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ទ្រង់គឺជារូបកាយដូចគ្នាដែលបានយាងចុះមក ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញនៅក្នុងរូបកាយដូចគ្នានោះ។ យើងក្រោកឡើងនៅក្នុងរូបកាយតែមួយដែលយើងចុះទៅ។ វាជាការរស់ឡើងវិញ មិនមែនជាការជំនួសទេ។

49 ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា...យើងនឹងជំនុំជំរះទោស តាមអំពើបាបដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងរូបកាយ។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សអាក្រក់រស់ឡើង គាត់នឹងត្រូវជំនុំជំរះនៅក្នុងរូបកាយដូចគ្នាដែលគាត់បានធ្វើបាបដូចគ្នាដែរ។

171. "អ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់អេវ៉ា និង" (ការភ្ជាប់) "នាងមានគភ៌ ហើយសម្រាលកាអ៊ីន។" ខ្ញុំជឿរាល់ការបង្រៀនទាំងអស់របស់អ្នក ប៉ុន្តែមាន...តើខ្ញុំនឹង...តើខ្ញុំនឹងឆ្លើយបើនរណាម្នាក់សួរដោយរបៀបណា នរណា—នរណាដែលនិយាយថានាងមិនមានផ្ទៃពោះបន្ទាប់ពីអ័ដាមបានស្គាល់នាងដោយសារតែការភ្ជាប់គ្នា "និង។" "អ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ នាងមានគភ៌ ហើយសម្រាលកាអ៊ីន។"

50 ឥឡូវនេះ យើងជាមនុស្សពេញវ័យដឹងពីអ្វីដែលថា "ស្គាល់" មានន័យយ៉ាងម៉េច។ ឥឡូវនេះ សំណួរគឺទាក់ទងនឹងការភ្ជាប់។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមើល មិត្តភក្តិ មើល អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើឱ្យព្រះគម្ពីរនិយាយរឿងមួយក្នុងកន្លែងមួយ និងអ្វីផ្សេងទៀត។ ត្រូវតែនិយាយដដែលៗគ្រប់ពេល។ ហើយប្រសិនបើអ្នកបានទទួលវានិយាយរឿងមួយនៅទីនេះ និងអ្វីផ្សេងទៀតនៅទីនេះ នោះការបកស្រាយរបស់អ្នកខុស។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ អ្នកមិនអាចឱ្យអេវ៉ាបញ្ឆោតដោយសត្វពស់បានទេ ហើយបន្ទាប់មករកនាងនៅកន្លែងផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានបញ្ឆោតម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ហើយជាលើកដំបូងដែលនាងត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតគឺនៅពេលដែលនាងមានផ្ទៃពោះ។ អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យនាងត្រូវបោកប្រាស់ពីរដងបានទេ។

51 គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកអំពីការភ្ជាប់របស់អ្នក។ ក្នុងការអានព្រះគម្ពីរ អ្នកត្រូវតែដឹងពីកន្លែងដែលការភ្ជាប់របស់អ្នកទៅណា។ *ការភ្ជាប់*គឺជាការចង ប្រយោគរបស់អ្នកជាមួយគ្នា។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះមើលរឿងនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:២៦ សូមមើលការភ្ជាប់នេះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកពន្យល់អំពីរឿងនេះ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលគាត់...នៅពេលដែលអ័ដាម បានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់។ លោកុប្បត្តិជំពូកទី១ និងចាប់ផ្តើមដោយខទី២៦។ ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ឲ្យមែនទែន។ ព្រះបានបង្កើតការបង្កើតរបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ហើយព្រះបានអនុញ្ញាតឲ្យផែនដីបង្កើតចេញមានសត្វលូនវារ និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលផែនដីនាំមក។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងជំពូកទី២៦...ខទី២៦ នៃជំពូកទី១ នៃលោកុប្បត្តិ:

> *ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលថា ចូរយើងធ្វើមនុស្សឲ្យដូចជារូបយើង ឲ្យមាន*—ភាព*ដូចយើង:* ... ហើយឲ្យមាន (បុរស)...(មិនមែន*គាត់*ទេ "ពួកគេ" ឃើញទេ ពហុវចនៈ) *ហើយឲ្យមានអំណាចលើត្រីសមុទ្រ សត្វហើរលើអាកាស និងសត្វជើង៤ដែលនៅលើផែនដីទាំងមូល ព្រមទាំង*... (សូមមើល "និង និង និង" ភ្ជាប់គ្នា?)...និង*សត្វជើង៤ដែលនៅលើផែនដីទាំងមូល ព្រមទាំងសត្វលូនវារដែលវារនៅលើផែនដីផង។*

> *ទ្រង់ក៏បង្កើតមនុស្សឲ្យដូចរូបអង្គទ្រង់ គឺបានបង្កើតគេឲ្យចំនឹងរូបអង្គទ្រង់នោះឯង ក៏បង្កើតគេឡើងជាប្រុសជាស្រី* (ទាំងបុរសនិងស្ត្រី)។

> *ទ្រង់ប្រទានពរដល់គេ* បន្ទាប់ពីការបង្កើត របស់ទ្រង់ *ហើយ... មានព្រះបន្ទូលថា ចូរបង្កើតកូនឲ្យចំរើនជាច្រើនឡើង* (និង) *ឲ្យមានពេញពាសលើផែនដីចុះ ត្រូវបង្ក្រាបផែនដី:...*

52 ការភ្ជាប់បន្ទាប់ពីការភ្ជាប់នៃអ្វី...បុរសត្រូវចំរើនពាសពេញ។ *ហើយ*បន្ទាប់ពីពាសពេញ បន្ទាប់មកបង្ក្រាបផែនដី។ ដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ "បង្ក្រាបផែនដី។" ត្រូវហើយ:

> *...ហើយឲ្យមានអំណាចលើត្រីសមុទ្រ សត្វហើរលើអាកាស និងសត្វជើង៤ដែលនៅលើផែនដីទាំងមូល ព្រមទាំងសត្វលូនវារដែលវារនៅលើផែនដីផង។*

53 ឥឡូវនេះ ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់ បានបង្កើតគេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ (ជាបុរស) មានអំណាចលើផែនដីទាំងមូល គ្រប់គ្រងវា និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយឱ្យពួកគេធ្វើដូច្នេះហើយមានអំណាចលើត្រីរបស់ពួកគេ...និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ហើយបន្ទាប់មកយើងរកឃើញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:៧... ស្តាប់រឿងនេះ។ បន្ទាប់ពីព្រះបានបង្កើតផែនដី បានបង្កើតមនុស្សរួចហើយ បានប្រទានឱ្យគាត់មានអំណាចលើផែនដី បានឲ្យគាត់នូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់មាន ហើយព្រះបានបង្កើតវា បានប្រាប់ពួកគេថាឱ្យមានពាសពេញ...ដើម្បីបង្កើននិងបំពេញផែនដី និងរបស់ទាំងអស់នេះ ហើយបន្ទាប់ពីខគម្ពីរប្រាំពីរទៀតនៃអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ចប់ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ "*ហើយ*ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានបង្កើតមនុស្សចេញពីធូលីដី។" "ហើយ!" ទ្រង់នៅទីនេះ ("និង" *ការភ្ជាប់*) បង្កើតបុរសម្នាក់ដែលទ្រង់បានបង្កើតរួចហើយ។ ឃើញទេ? បង្កើតបុរសៈ

> *និង*...(ភ្ជាប់ប្រយោគរបស់ទ្រង់ជាមួយគ្នា)...*ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស*ចេញ*ពីធូលីដី ទ្រង់ផ្លុំខ្យល់* (ផ្លុំខ្យល់) *ដង្ហើមជីវិតបញ្ចូលទៅក្នុងរន្ធច្រមុះ នោះក៏ត្រឡប់ជាមានព្រលឹងរស់ឡើង។*

54 ឥឡូវគិតមើលទៅ! បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតមនុស្ស (ស្រ្តីនិងបុរស) នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ១:២៦ ដល់២៨ ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់ ទ្រង់បានបង្កើតគាត់ ហើយប្រទានដល់គាត់...ឱ្យបានបង្ក្រាបនគរ ហើយបានប្រទានអំណាច និងអ្វីៗទាំងអស់នេះដល់គាត់ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលបានបង្កើតមនុស្សនោះនៅឡើយទេ។

55 ឃើញទេ សាតាំងបានបោកប្រាស់នាងអេវ៉ារួចហើយ។ ពិតណាស់ អ័ដាមបានស្គាល់នាង ប៉ុន្តែនាងត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតរួចហើយ។ ព្រោះវានៅទីនេះ... នៅពេលដែលពួកគេ...មុនពេលពួកគេកើតមក...ពេលគេចូលទៅក្នុងការជំនុំជំរះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា...ព្រះបាននាំពួកគេមកជួបគ្នា ហើយមានព្រះបន្ទូលថា "តើអ្នកណាបានធ្វើរឿងនេះ?" បានសួរពួកគេនូវសំណួរ។

អ័ដាមបាននិយាយថា "ស្រ្តីដែលទ្រង់ប្រទានមកទូលបង្គំ។"

ហើយស្រ្តីនោះបាននិយាយថា "សត្វពស់បានបញ្ឆោតខ្ញុំ។"

56 ហើយព្រះជាម្ចាស់ដាក់បណ្ដាសាលើពួកគេ និងអ្វីៗដូចនោះ។ ហើយ*បន្ទាប់*មកអ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ សូមមើល បន្ទាប់ពីនាងត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោត ហើយក្លាយជាម្ដាយ។ ដូចគ្នានឹងព្រះបានធ្វើឲ្យមនុស្សត្រឡប់មកទីនេះក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:២៦ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលបានបង្កើតឡើងនៅឡើយទេ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

57 ឥឡូវមើល ទៅចុះមកទីនេះ អានផង:

> *អ័ដាមបានឲ្យឈ្មោះប្រពន្ធគាត់ថា...អេវ៉ា ពីព្រោះនាងជាម្ដាយនៃមនុស្សទាំងអស់* ទាំងអស់...*ឬម្ដាយនៃអ្នករស់នៅផែនដីទាំងអស់។* បានហៅប្រពន្ធរបស់គាត់...ហៅស្ត្រីថាជាប្រពន្ធព្រោះនាង...ឬស្ត្រីដោយសារតែនាង...ជាម្ដាយនៃការរស់ទាំងអស់។
>
> នោះ*ព្រះយេហូវ៉ាដ៏ជាព្រះទ្រង់...ក៏ធ្វើអាវពីស្បែក ឲ្យអ័ដាម និងប្រពន្ធគាត់*ពាក់បិទបាំង*កាយ។*

58 ឥឡូវ ឥឡូវសូមកត់សម្គាល់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ម្ដងទៀត ១:២១ ព្រះបានបង្កើតត្រីបាឡែននៅក្នុងសមុទ្រ។ ទ្រង់បានធ្វើគ្រប់យ៉ាង ហើយបានបង្កើតការបង្កើត បង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់។ បង្កើតមនុស្ស មិនមែន "ម្នាក់" មនុស្សទាំងមូល សុទ្ធតែតាមរូបរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ទ្រង់ក៏បង្កើតមនុស្សឲ្យដូចរូបអង្គទ្រង់ គឺបានបង្កើតគេឲ្យចំនឹងរូបអង្គទ្រង់នោះឯង ក៏បង្កើតគេឡើងជាប្រុសជាស្រី។

59 ហើយឥឡូវ យើងរកឃើញនៅទីនេះម្ដងទៀត បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សនៅក្នុងរូបអង្គទ្រង់ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតគាត់នៅទីនេះទាំងប្រុសទាំងស្រី ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សចេញពីធូលីដី។

60 ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើនោះ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើឲ្យគាត់ជាប្រុសទាំងស្រីបន្ទាប់មក ទ្រង់ត្រឡប់មកទីនេះ ហើយបង្កើតស្ត្រីម្នាក់ឲ្យគាត់ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតគាត់រួចហើយ។ ឃើញទេ?

61 សូមមើល ការភ្ជាប់របស់អ្នកវាចងប្រយោគនោះជាមួយគ្នា។ ដូចដែលវាបាននិយាយ ឥឡូវ*នេះ*ហើយ "ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សម្នាក់តាមរូបអង្គរបស់ទ្រង់បន្ទាប់ពីរូបរាងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបង្កើតគាត់" វាជាព្រះដែលមានបន្ទូលនៅក្នុង

គំនិតរបស់ទ្រង់ ក្នុងគំនិតរបស់ទ្រង់ នូវអ្វីដែលទ្រង់មាន។ នេះជាកន្លែងដែលទ្រង់ពិតជាបានធ្វើកិច្ចការនេះ។

62 ព្រះយេស៊ូវគឺជាកូនចៀមដែលបានសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតផែនដី ទ្រង់មិនត្រូវបានគេសម្លាប់អស់រយៈពេលបួនពាន់ឆ្នាំក្រោយមក។ ឃើញទេ?

63 ដូច្នេះ សត្វពស់បានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ា។ នោះជាការពិត។ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីការជំនុំជំរះត្រូវបានកំណត់រួច អ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មក នាងមានផ្ទៃពោះ ហើយសំរាលបានកូនប្រុសមួយឈ្មោះកាអ៊ីន។ អ្នកយល់ទេ? ឃើញទេ ការភ្ជាប់គឺគ្រាន់តែបន្តនូវអ្វីដែលអ័ដាមបានធ្វើ មិនមែនអ្វីដែលបានធ្វើមុនអ័ដាមនោះទេ។

64 ហើយមើលនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់អនុវត្តវា នៅក្នុងសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាយើងរកឃើញវានៅទីនេះក្នុង...ហើយនៅទីនេះនៅក្នុងជំពូកទី៤ ខ្ញុំជឿថាវាអញ្ចឹង។

> *អ័ដាមក៏ស្គាល់...អេវ៉ាជាប្រពន្ធ ហើយនាងមានទំងន់បង្កើតបានកាអ៊ីន រួច* (ការភ្ជាប់) *នាងនិយាយថា អញបានកូនប្រុសមួយ ដោយព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ប្រោសប្រទាន។*

65 បន្ទាប់មក វាមិនមែនជាអ័ដាមទេ វាគឺជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកចង់ដាក់ការភ្ជាប់របស់អ្នកនៅកន្លែងណា សូមមើល ("និង" ម្ដងទៀត) "អញបានកូនប្រុសមួយដោយព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ប្រោសប្រទាន។" រួចនិយាយថា ព្រះប្រទានឲ្យនាងនូវពូជមួយនោះឈ្មោះកាអ៊ីន។ តើធនធាននៃអំពើទុច្ចរិតនិងភាពសៅហ្មង និងរបស់ដែលកាអ៊ីនមានមកពីព្រះនៅឯណា? មិនអាចទេ! ឃើញទេ? នាងត្រូវសត្វពស់បោកបញ្ឆោត...នាងបានក្លាយជាម្ដាយរួចទៅហើយ។ ពេលនោះ អ័ដាមបានស្គាល់នាង ប្រាកដណាស់ គាត់បានទៅរស់នៅជាមួយនាងជាប្រពន្ធ ប៉ុន្តែនាងបានក្លាយជាម្ដាយរបស់កូននេះ។

66 ហើយនៅពេលទីបំផុតកូនប្រុសរបស់អ័ដាមបានកើតមក គាត់គឺជាមនុស្សស្លូតបូត ផ្អែមល្ហែម សុភាពរាបសារដូចអ័ដាម។

67 ប៉ុន្តែមនុស្សម្នាក់នេះ តើការភូតភរសុទ្ធនោះ បានចេញមកពីណា? កាអ៊ីនឃាតកម្នាក់នេះនៅឯណា? ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "អារក្សគឺជាឃាតក។"

តើការកុហកនោះមកពីណា? (អារក្សគឺជាឪពុកនៃការកុហក វាគឺជាអ្នកកុហក និងជាឪពុកនៃការកុហក។) វាត្រូវតែមកពីធនធានមួយចំនួននៅខាងពីក្រៅព្រះ។ ដូច្នេះ កាអ៊ីនជាមេកំណាច ហើយឪពុករបស់វាគឺសាតាំង ហើយគាត់បាននាំមនុស្សអាក្រក់នេះចេញមក។

ហើយបន្ទាប់មក អ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ ពិតណាស់។

68 មែនហើយ ប្រហែលជាប្រសិនបើអ្នកនិយាយបែបនេះ។ ខ្ញុំអាចនិយាយថា យកខ្លួនឯងចុះ ឥឡូវរេបិកាបានកើតមក ហើយមួយរយៈក្រោយមក...

69 ថ្ងៃមួយខ្ញុំកំពុងអានរឿងរបស់យ៉ូសែប ហើយខ្ញុំរំភើបចិត្តជាខ្លាំងចំពោះរឿងរបស់យ៉ូសែប។ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងទូតូចមួយ ហើយលុតជង្គង់ចុះនៅទីនោះក្នុងទីក្រុង មីនីណាប៉ូលីស ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គចំពោះបុរសដូចយ៉ូសែប!" ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ប្រសិនបើខ្ញុំ ខ្ញុំ...ខ្ញុំចង់ដាក់ឈ្មោះ ប៊ីលី ប៉ូល 'យ៉ូសែប' បន្ទាប់ពីចរិតដ៏ថ្លៃថ្នូរនោះ។" មិនមានសញ្ញាមួយប្រឆាំងនឹងគាត់ទេនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលជាប្រភេទព្រះគ្រីស្ទដ៏ល្អឥតខ្ចោះតាមគ្រប់មធ្យោបាយ។ គំនិតគឺ "របៀបដែលខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូ បើខ្ញុំមានកូនប្រុស ខ្ញុំដាក់ឈ្មោះគាត់ថា 'យ៉ូសែប។"

70 ហើយភ្លាមៗនោះ ពន្លឺបានចូលមកក្នុងអាគារ ហើយនិយាយថាៈ "អ្នកនឹងមានកូនប្រុសមួយ ហើយហៅឈ្មោះគាត់ថា 'យ៉ូសែប។'"

71 ខ្ញុំស្គាល់ប្រពន្ធខ្ញុំច្បាស់ណាស់ គាត់បានបង្កើតសារ៉ា។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ *ហើយ*នាងបានបង្កើតយ៉ូសែប។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឃើញទេ វាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងលើកទីមួយ។ ការសន្យារបស់ព្រះគឺ "យ៉ូសែប" សារ៉ាចូលមកចន្លោះនោះ។ មិនមែនដាក់សារ៉ាក្នុងស្ថានភាពលំបាកបែបនោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំ—អ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ។ ឃើញទេគឺ...សារ៉ាក៏ត្រូវបានព្រះចាត់មកដែរ។ ដូច្នេះហើយ ទើបយើងដឹងរឿងនោះ។

72 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ សូមមើល។ ព្រះ នៅពេលដែលទ្រង់បានឆ្លងកាត់ការជំនុំជំរះលើអ័ដាម និងអេវ៉ា នាងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបរួចហើយ មុនពេលទ្រង់អាចឆ្លងកាត់ការជំនុំជំរះ។ ស្តាប់ ហើយ តើអ្នកធ្លាប់ដឹងទេថា កូនដំបូងដែលកើតមកលើលោក

នេះ "គឺកើតក្នុងអំពើបាប មានរាងក្នុងអំពើទុច្ចរិត មកពិភពលោកនិយាយដែលកុហក"? ទីមួយដែលកើតមក កើតមកបែបនោះ ពីព្រោះ...

73 អ្នកនិយាយថា "ចុះអ័ដាមនិងអេវ៉ាវិញ?" ពួកគេមិនបានកើតទេ។ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ឃើញទេ?

74 ប៉ុន្តែកូនដំបូងដែលកើតមកគឺកើតមកក្នុងអំពើបាប ដូច្នេះវាត្រូវតែទៅតាមផ្លូវនោះ។ "មនុស្សដែលកើតពីស្ត្រីមក សុទ្ធតែមានអាយុខ្លីទាំងអស់ ហើយក៏មានសេចក្តីលំបាកជានិច្ចផង។" គាត់បានកើតនៅក្នុងអំពើបាប។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគាត់ត្រូវកើតជាថ្មី ឃើញទេ ដោយព្រះវិញ្ញាណ។ មិនមែនដោយ*ការគិត*ខាងវិញ្ញាណទេ ដោយកំណើតខាងវិញ្ញាណ ឃើញទេ ដែលបង្កើតគាត់ឡើងវិញ ធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាសុភាវៈថ្មី។ បុរសដំបូងកើតមកកើតក្នុងបាប។

75 បន្ទាប់មក ត្រូវតែមានម្នាក់មកដោយមិនចាំបាច់ការរួមភេទ។ ឥឡូវនេះ បើការរួមភេទមិនមែនជារឿងដំបូងទេ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេត្រូវមានការរួមភេទមួយដើម្បីលោះពូជមនុស្សទាំងមូល? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនយកមួយចុះតាមច្រករបៀង ហើយមានបន្ទូលថា "នេះជាអ្នកដែល*គិត*ត្រឹមត្រូវ"? វាត្រូវមកតាមរយៈការរួមភេទមកតាមមនុស្សស្រី ព្រោះវាមកពីដំបូង។ តាមរយៈការរួមភេទនាំមកនូវភាពទុច្ចរិត ហើយតាមរយៈការរួមភេទ នាំមកនូវសេចក្តីសុចរិត។ ឃើញទេ? ព្រះទ្រង់បានប្រសូតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយការមានគភ៌ដ៏ឥតសៅហ្មង ដោយគ្មានការផិតក្បត់ គ្មានចំណង់ផ្លូវភេទ ដោយគ្របបាំងនាងម៉ារី និងបង្កើតទារកនេះនៅក្នុងនាង ដែលមកដោយការរួមភេទ។ ហើយតាមរយៈនោះ ព្រះលោហិតបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់បានប្រោសលោះពូជដែលបានធ្លាក់ចុះទាំងមូល។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ វាត្រូវតែមាន គ្មានវិធីផ្សេងសម្រាប់វាទេ។

76 បុរសណាដែលកើតពីស្ត្រីត្រូវចងដោយសេចក្តីស្លាប់ គឺស្លាប់នៅពេលកើត។ ត្រូវហើយ។

77 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនៅថ្ងៃមុនពីរបៀបដែលយើងមានការធានាប្រកបដោយពរនោះឥឡូវនេះ។

78 នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែល...មែនទេ...ខ្ញុំនិយាយរឿងជាច្រើនដែលគ្មានអ្វីសោះ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានអ្វីមួយដល់ខ្ញុំ ហើយវាធ្វើឲ្យខ្ញុំរំភើបចិត្ត។

ដូច្នេះ ពេលទ្រង់ប្រទានដល់ខ្ញុំ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំរំភើបជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មានក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំទៅទៀត។ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញថា អ៊ីស្រាអែល ជាទាសករ គ្មានផ្ទះសម្បែង គឺជាកូនរបស់ព្រះ។ បោះនំប៉័ងផ្សិត ធ្វើអ្វីដែលគេចង់! អូ បើគេអាចមានផ្ទះតែមួយដែលគេអាចរស់នៅដោយសុខសាន្ត រកប្រាក់ចិញ្ចឹមជីវិតដោយញើសលើចិញ្ចើមរបស់គេ!

79 ហើយថ្ងៃមួយ មានហោរាចុះមកពីទីរហោស្ថាន ដឹកនាំដោយបង្គោលភ្លើង ហើយប្រាប់ពួកគេអំពីទឹកដីសន្យា។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់ទៅទីនោះទេ ពួកគេមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែវាជាការសន្យា។ ពេលនោះ ពួកគេបានជឿ ហើយដើរតាមហោរានេះ រហូតដល់ពួកគេបានទៅជិតទឹកដីសន្យា។

80 បន្ទាប់មក មានសាក្សីម្នាក់ឈ្មោះ *យ៉ូស្វេ* ដែលមានន័យថា "ព្រះយេហូវ៉ាជាអ្នកសង្គ្រោះ" ឆ្លងទន្លេយ័រដាន់ចូលទៅក្នុងទឹកដីនោះ ហើយត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងភស្តុតាងដែលថាដីនោះគឺដូចអ្វីដែលហោរានោះបាននិយាយគឺជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ គេមានទំពាំងបាយជូរមួយចង្កោម សែងដោយបុរសពីរនាក់ ហើយគេអាចភ្លក់ផ្លែឈើពីស្រុកនោះបាន។ គ្មានអ្នកណាដឹងថាជាទឹកដីនោះទេ គេគ្រាន់តែជឿ។ ពួកគេបានដើរចេញដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយបានជឿ។

81 ពេលពួកគេបានទឹកដីជាមរតក តើសប្បាយចិត្តយ៉ាងណា! ម្នាក់ៗអាចរស់នៅដោយសុខសាន្ត មានសួនច្បារតូច មានកូន និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតភាពចាស់ជរាបានទទួលគាត់ ហើយសេចក្តីស្លាប់បានកាត់គាត់យកគាត់ទៅ។

82 បន្ទាប់មកចុះពីច្រករបៀងនៃស្ថានសួគ៌ តាមរយៈស្រ្តីម្នាក់បានបង្កើតអ្នកចម្បាំងដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ទៀត។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានសំដែងអោយឃើញនៅក្នុងសាច់ឈាម គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់អ៊ីស្រា អែលពីអ្វីដែលពួកគេជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្លាប់បានប្រឈមមុខនឹងពួកគេ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកពីស្រុកមួយផ្សេងទៀត។ នៅក្នុងដំណាក់របស់បិតាខ្ញុំមានផ្ទះជាច្រើន។ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ អ្នកសប្បាយចិត្តនៅលើទឹកដី អ្នកមានផ្ទះ មានកូន។ ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងកប់គ្នានៅខាងក្រៅ ហើយវាហាក់ដូចជាទីបញ្ចប់។"

83 យ៉ូបបានឃើញវា ក៏បាននិយាយថា "បើដើមឈើងាប់ វារស់ឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែមនុស្សដេកស្លាប់ជាខ្មោច តើវានៅឯណា? កូនប្រុសគាត់មកគោរពគាត់ហើយគេ

មិនយល់ទេ។ ឱ ព្រះអង្គលាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្នូរ សូមរក្សាទូលបង្គំនៅទីស្ងាត់ កំបាំងរហូតដល់ព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គកន្លងផុតទៅ!" គាត់បាននិយាយថា "បើមនុស្សស្លាប់ តើមានជីវិតទៀតទេ?"

84 បួនពាន់ឆ្នាំមុន ពួកគេបានស្វែងរកអ្វីដែលលើសពីផ្នូរនោះ។ របស់ដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យពួកគេ ផ្ទះ គ្រួសារ និងកូនៗ និងព្រះវិហារ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង និងហោរា និងមនុស្សអស្ចារ្យរហូតមកដល់ពេលនេះ ប៉ុន្តែម្នាក់ៗបានស្លាប់ ហើយទៅកាន់ផ្នូររបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះម្នាក់បានមក ហើយនិយាយថា "នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំមានផ្ទះជាច្រើន ហើយខ្ញុំនឹងទៅរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់អ្នក។" ដូចយ៉ូស្វេដែរ គាត់បានជួបកាដេស-បារនារបស់គាត់។

85 ពេលអ៊ីស្រាអែលមកដល់កាដេស-បារនា...ហើយកាដេសគឺជាកន្លែងជំនុំជំរះរបស់ពិភពលោកនៅពេលនោះ ទឹកប្រាំពីរចេញពីនិទាឃរដូវដ៏ធំមួយ មានន័យថាការជំនុំជំរះ ដូចជាដំណាក់នៃព្រះ និងព្រះវិហារដែលចេញពីវា។ លោកយ៉ូស្វេ ជាអ្នកស្រុកកាដេស-បារនា បានឆ្លងចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ដើម្បីយកភស្តុតាងមកវិញ។

86 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានជួប*កាដេស*របស់ទ្រង់។ តើវាជាអ្វី? អាសនៈជំនុំជំរះ! តើវានៅឯណា? នៅកាល់វ៉ារី ជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់ជំនុំជំរះទ្រង់ចំពោះអំពើបាបរបស់ផែនដី។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានជួបសេចក្តីស្លាប់ដែលជាការតបស្នងរបស់ព្រះ។ ដើម្បីផ្សះផ្សាមនុស្សមានបាបដល់ព្រះ ទ្រង់បានសោយទិវង្គត ហើយបានឆ្លងទន្លេយ័រដាន់ (នៃសេចក្តីស្លាប់)។ ពួកគេបានកប់ទ្រង់។

87 ទ្រង់បានសុគតរហូតដល់ព្រះច័ន្ទនិងផ្កាយខ្មាស់ខ្លួនឯង។ ទ្រង់បានសុគតរហូតដល់ផែនដីមានការបាក់បែកភ័យ។ វាញ័ររហូតដល់ថ្មហៀរចេញពីភ្នំ។ វាញ័ររហូតដល់ផ្កាយមិនភ្លឺ ព្រះច័ន្ទមិនភ្លឺ ហើយព្រះអាទិត្យបានងងឹតនៅកណ្តាលថ្ងៃត្រង់។ ទ្រង់សុគតហើយ! ដូច្នេះ ទាល់តែជនជាតិរ៉ូម៉ាំងម្នាក់បានយកលំពែងដប់ផោនមកវាយចំពេញបេះដូងរបស់ទ្រង់ ហូរទឹកនិងឈាម។ ទ្រង់បានសុគតហើយ! ទ្រង់បានឆ្លងទន្លេយ័រដាន់។ ហើយពួកគេបានដាក់ទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ ហើយរមៀល

—ថ្មទ្បើងផ្ទប់នឹងវា យកមនុស្សមួយសាលាប្រជុំមកធ្វើវា។ ទ្រង់សុគតហើយ! ពួកគេដាក់ត្រារ៉ូម៉ាំងនៅលើវា។

88 ប៉ុន្តែនៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ទ្រង់ត្រឡប់មកពីឆ្លងទន្លេយ័រដាន់វិញ ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំជាព្រះអង្គដែលបានស្លាប់។ ហើយរស់ឡើងវិញជារៀងរហូត!"

ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "យើងឃើញវិញ្ញាណមួយ។"

89 បាននិយាយថា "មានអារម្មណ៍ពីខ្ញុំ។ តើវិញ្ញាណមានសាច់ឈាម និងឆ្អឹងដូចខ្ញុំឬទេ?" បាននិយាយថា "មានអីញ៉ាំទេ? នាំយកអ្វីមួយមកឯខ្ញុំ។" ហើយគេឲ្យត្រី និងនំប៉ុងដល់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់បរិភោគវា។ ទ្រង់ជាមនុរស់!

90 តើទ្រង់ជាអ្វី? ការយកមកវិញនូវភស្តុតាងថាមានទឹកដីមួយដែលយើងនឹងទៅ។ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់ ដូចជាយ៉ូស្វេ ទ្រង់បាននាំយកភស្តុតាងនៃវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់បានភស្តុតាងរបស់វាចូរ 'ប្រែចិត្តទាំងអស់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការផ្ដាច់បាប ហើយអ្នកនឹងទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។' នោះជាភស្តុតាងដែលលើកខ្ញុំឡើង។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវមរតកដ៏មានតម្លៃបំផុត។" ហើយបន្ទាប់មកតើមានអ្វីកើតឡើង? នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នកជឿ។

91 ឥឡូវយើងធ្វើអ្វី? សារភាពអំពើបាបរបស់យើង រាប់ថាខ្លួនយើងបានស្លាប់ កប់ជាមួយទ្រង់ក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក រស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ដើម្បីអ្វី? "អង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់។" នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងនៅយប់នេះ អង្គុយ (មិនមែនរាងកាយសាច់ឈាម) គឺខាងវិញ្ញាណ គំនិតរបស់យើង ចិត្តរបស់យើង ព្រលឹងរបស់យើងគឺហួសពីការខ្វល់ខ្វាយនៃផែនដីនៅពេលនេះ។ តើយើងជាអ្វី? "នៅស្ថានសួគ៌*ក្នុង*ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។" តើយើងចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? "ដោយវិញ្ញាណតែមួយ" កូរិនថូសទី១ ជំពូក១២ "ដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលទៅក្នុងរូបកាយតែមួយនៃអ្នកជឿ។" អាណាចក្រនៃព្រះ!

92 នៅទីនោះយើងក្រឡេកមើលទៅក្រោយហើយឃើញកន្លែងដែលយើងធ្លាប់កុហក លួច បន្លំ និងជក់បារី និងធ្វើរឿងខុស។ យើងបានលើកឡើងពីទីនោះ។ យើងនៅកន្លែងស្ថានសួគ៌។ តើវាគឺជាអ្វី? ភស្តុតាងដែលថាថ្ងៃណាមួយយើងនឹងមានរូបកាយដូចជារូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។ វាជាភស្តុតាងពិតប្រាកដនៃការរស់ឡើងវិញ ដោយសារតែ សក្តានុពល យើងត្រូវបានលើកឡើងជាមួយនឹងទ្រង់រួចហើយ សក្តានុពលដែលយើងបានស្លាប់ទៅហើយ។

93 វីលៀម ប្រាណហាំ ដែលធ្លាប់រស់នៅមិនរស់ទៀតទេ គាត់បានស្លាប់សាមសិបឆ្នាំមកហើយ ឥឡូវនេះវាជាមនុស្សថ្មីមួយ។ អ័រម៉ាន នេវីលដែលធ្លាប់រស់នៅគឺមិនរស់ទៀតទេ គាត់បានស្លាប់ជាច្រើនឆ្នាំមុននោះ នេះគឺជាមនុស្សថ្មីមួយ។ អ័រម៉ាន នេវីលបានស្លាប់ ជា—អ្នកប្រណាំងសេះ អ្នកលេងល្បែង ឬអ្វីក៏ដោយដែលគាត់ជាបុរសដែលធ្លាប់រស់នៅគឺបានស្លាប់បាត់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ បងប្រុសនេវីលមិនមែនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីក៏ដោយ គាត់មានកំហុសទាំងអស់ "ទោសតិចបំផុត គឺរាប់ថាមានទោសទាំងមូល។" មិនធ្លាប់មាន អ្នកជាមនុស្សមានបាប នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកមាន។

94 ហើយអ្នកបានស្លាប់ដោយសារតែអ្នកស្រឡាញ់របស់នៃផែនដី។ ហើយដរាបណាអ្នកនៅតែស្រលាញ់លោកិយ ទោះអ្នកសារភាពថានៅ*ទីនេះ*ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ្នកមិនទាន់ឡើងនៅទីនេះទេ អ្នកនៅខាងក្រោម*ទីនោះ*នៅឡើយទេ។ "អ្នកណាដែលស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់ក្នុងលោកិយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនទាន់ចូលមកក្នុងអ្នកនោះទេ។"

95 ប៉ុន្តែពេលដែលអ្នកលើកឡើងពីលើនោះទៅស្ថានសួគ៌ហើយនោះ ចូរដាក់ចិត្តស្រឡាញ់របស់អ្នកទៅលើអ្វីៗដែលនៅស្ថានលើ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាបានរស់ឡើងវិញជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយឥឡូវនេះបានអង្គុយជាមួយគ្នានៅស្ថានសួគ៌។ សូមធានាថា មិនមែនជារឿងអាចធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ មិនមែនជារឿងនោះទេ។ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ខ្លួនឯងក៏គ្មាន...មិនអាចធ្វើអ្វីមួយចំពោះអ្នកបានដែរ។ អ្នកបានបោះយុថ្កានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទរួចហើយ។ ការធានា ភាពស្មោះត្រង់ ការបង់ប្រាក់ត្រូវបានសងរួចហើយ អ្នកបានទទួលយកវាហើយ។ តើអ្នកបានធ្វើអ្វី? ក្រោកឡើងជាមួយទ្រង់នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ។

96 មើលទៅកន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់នៅ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនៅខាងលើ។ ហេតុអ្វី? ដោយព្រះគុណទ្រង់ ទ្រង់បានលើកខ្ញុំឡើង ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ អូ ខ្ញុំអើយ! អ្នកនៅទីនោះ។ បន្ទាប់មក ព្រះគម្ពីរក្លាយទៅជាសៀវភៅថ្មី។ បន្ទាប់មក អ្នកកំពុងអានវាតាមរយៈភ្នែកខាងវិញ្ញាណ និងការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណ។ បន្ទាប់មកអ្នកឃើញនាមនិងសព្វនាម ហើយបន្ទាប់មកអ្នកឃើញផ្លូវប្រសព្វ...និងការភ្ជាប់គ្នា ខ្ញុំចង់មានន័យ ជាដើមនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

97 អូដែលជាកន្លែងដែលវានិយាយ...ពួកគេនិយាយថា "វាផ្ទុយនឹងខ្លួនវាផ្ទាល់" អ្នកកំពុងអាន*នៅទីនេះ*។ ក្រោកឡើងនៅ*ទីនេះ* ហើយអានវា វាខុសគ្នាទាំងអស់នៅពេលនោះ។ អ្នកឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ប្រាកដមែន។ ប្រាកដណាស់ វាមានន័យថាជារឿងថ្មីទាំងស្រុង នៅពេលអ្នកអានវានៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ បាទ។

សំណួរមួយទៀតនេះពិតជាមិនមែនជាសំណួរទេ វាគ្រាន់តែនិយាយថាៈ

172. ខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងអំពើបាបជាច្រើនឆ្នាំ រហូតដល់ខ្ញុំបានរកឃើញព្រះអម្ចាស់។ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានធ្វើបាបម្តងទៀត ហើយខ្ញុំមិនសមនឹងមកនៅចំពោះមុខអ្នកនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនេះទេ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំថាតើខ្ញុំអាចស្តារឡើងវិញបានទាំងស្រុងឬអត់។ សូមជួយខ្ញុំផង បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំមានអារក្សនៅក្នុងខ្ញុំ។ ជួយខ្ញុំផង! តើអ្នកនឹងដាក់ដៃលើខ្ញុំនិងស្តាខ្ញុំឡើងវិញបានទេ?

98 ឥឡូវនេះ មានសំណួរមួយ ខ្ញុំមិនដែលកត់សម្គាល់វាទេ នៅពេលដែលខ្ញុំបានអានវាមួយរយៈមុន។ មានសំណួរមួយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមានវត្តមាន...សូមឲ្យខ្ញុំអានវាជូនអ្នកៈ

> **ខ្ញុំបានរស់នៅ—ខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងអំពើបាបជាច្រើនឆ្នាំរហូតដល់ខ្ញុំបានរកឃើញព្រះអម្ចាស់។ បងប្រុស ប្រាណហាំ...**(ឃើញ?) ...**ខ្ញុំបានធ្វើបាបម្តងទៀត ហើយខ្ញុំមិនសក្តិសមនឹងមកចំពោះមុខអ្នកក្នុងទីបរិសុទ្ធនេះទេ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំថាតើខ្ញុំអាចស្តារឡើងវិញបានដែរឬទេ។**

99 បាទ! អ្នកមិនបានធ្វើបាបទេ មិត្តរបស់ខ្ញុំអើយ រហូតមកដល់ពេលនេះនៅក្នុងព្រះ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នកអាចត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ ប្រសិនបើអ្នកបានធ្វើបាបរហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នកមិនអាចស្តារឡើងវិញបានទេ នោះអ្នកនឹង

មិនដែល*ចង់*ត្រូវបានស្តារឡើងវិញទេ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែដរាបណាមានអ្វីមួយទាក់ទងនឹងចិត្តអ្នក អ្នកនៅតែស្ថិតក្នុងបន្ទាត់នៃការស្តារឡើងវិញ។

100 "ទោសតិចបំផុត គឺរាប់ថាមានទោសទាំងមូល។" ខ្ញុំបានធ្វើបាបជាច្រើនដងរាល់ថ្ងៃយើងរាល់គ្នាធ្វើអ្វីដែលយើងមិនចង់ធ្វើ។

101 វាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង...អ្នកមិនចង់ក្លាយជាបែបនោះ ឬអ្នកនឹងមិនសួរសំណួរនេះទេ។ ឃើញទេ? នោះជាភស្តុតាងដែលថាព្រះនៅតែដោះស្រាយជាមួយអ្នក។ អ្នកប្រហែលជាមានការភ័យខ្លាច ប្រហែលជាសាតាំងប្រាប់អ្នកថា អ្នកមិនអាចត្រូវបានស្តារឡើងវិញទេ។ វានិយាយកុហក ប្រាកដណាស់ វាគឺមែន។ ព្រោះមើលចុះ បើមានការហៅ ចូលមកទីជម្រៅ ត្រូវតែមាន ទីជម្រៅ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការហៅនោះ។ ប្រសិនបើមានការស្រេកឃ្លានសម្រាប់អ្វីមួយ នោះអ្វីមួយត្រូវតែនៅកន្លែងណាមួយ ឬអ្នកនឹងមិនស្រេកឃ្លានអ្វីនោះទេ។ ឃើញទេ?

102 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយច្រើនដង។ មុនត្រីមានព្រុយនៅលើខ្នង វាត្រូវមានទឹកជាមុនសិនសម្រាប់គាត់ហែលចូល បើមិនដូច្នេះទេគាត់នឹងមិនមានព្រុយទេ។ មុននឹងមានដើមឈើដុះលើផែនដី ត្រូវមានផែនដីមុននឹងមានដើមឈើ ពីព្រោះផែនដីត្រូវតែជាដើមដំបូងសម្រាប់ដើមឈើដុះឡើង។

103 ឥឡូវនេះ មុននឹងអាចបង្កើតបាន ត្រូវតែមានអ្នកបង្កើតដើម្បីបង្កើតការបង្កើត។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឥឡូវនេះ ដរាបណាអ្នកកំពុងចង់បាន និងស្រេកឃ្លាន ដើម្បីត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ មានព្រះនៅកន្លែងណាមួយដែលហៅមកអ្នក សូមមើល ឬអ្នកនឹងមិនស្រេកឃ្លានទេ។ មានអ្នកបង្កើត!

104 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នក...មានកន្លែងដែលអ្នកអាចឆ្លងកាត់ ដែលមិនអាចត្រលប់មកវិញ ប៉ុន្តែពេលនោះអ្នកចុះនៅទីនោះម្តងទៀតក្នុងរូបរាងដូចអ្នក។ វាបង្ហាញថាអ្នកគ្រាន់តែ*ធ្លាក់*ពីព្រះគុណប៉ុណ្ណោះ។ ការឈប់ជឿគឺមិនធ្វើឱ្យ*បាត់បង់*ទេ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់ប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលការឈប់ជឿត្រូវបាន*បាត់បង់* ហើយបង្ហាញវានៅព្រះគម្ពីរ។ ការឈប់ជឿមិនបានបាត់បង់ទេ គាត់គ្រាន់តែចេញពីការប្រកប។

105 អ៊ីស្រាអែលបានឈប់ជឿព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលបាត់បង់កិច្ចសន្យារបស់ពួកគេទេ គឺពួកគេបានបាត់បង់—ការសរសើរនិងភាពរីករាយរបស់ពួកគេ។

106 ដាវីឌបានបាត់បង់សេចក្តីអំណរនៃការសង្គ្រោះរបស់គាត់ ពេលគាត់បានយកនាងបាតសេបា ជាភរិយារបស់អ៊ូរី ប៉ុន្តែគាត់មិនដែលបាត់បង់ការសង្គ្រោះឡើយ។ គាត់មិនដែលនិយាយទេថា "ស្តាសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំមកវិញ" តែបាននិយាយថា "ស្តារសេចក្តីអំណរនៃសេចក្តីសង្គ្រោះមកខ្ញុំវិញ។"

107 អូ មានច្បាប់និយមនេះច្រើនណាស់សព្វថ្ងៃនេះ "កុំប៉ះ គ្មានរសជាតិ។" អ្នកមិនធ្វើអ្វីដោយស្របច្បាប់។

108 ខ្ញុំមិនបានមកព្រះវិហារនេះនៅយប់នេះដោយស្របច្បាប់ទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថានឿយហត់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំភ័យ ខ្ញុំតូចចិត្ត ខ្ញុំឆ្ងល់អំពីអ្វីដែលចេញពីមុខខ្ញុំ បេះដូងខ្ញុំកំពុងតែឆេះខ្លាំងរហូតដល់បេះដូងខ្ញុំលោត។ ខ្ញុំមានការឈឺចាប់ នៅនាទីនេះ គ្រាន់តែទៅមុខទៅក្រោយ ឡើងចុះ*តាមហ្នឹង*។ ខ្សោយ ភ័យ ញ័រ ចាប់នៅ*ទីនេះ*ហើយច្របាច់ ម្រាមជើងរបស់ខ្ញុំគៀបចូលស្បែកជើង។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍អ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែចុះមកទីនេះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមក? ព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះ។ រស់ឬស្លាប់ ខ្ញុំត្រូវតែឈរនៅទីនេះ ដើម្បីទ្រង់។ វាមិនមែនដោយសារតែខ្ញុំត្រូវតែមក។ ទ្រង់នឹងមិនខ្វល់ថាខ្ញុំធ្វើឬអត់នោះទេ។ ខ្ញុំបាន...បើខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំនឹងទៅឋានសួគ៌។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកដោយសារខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ អ្នកបម្រើព្រះដោយសារអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ មិនមែនដោយសារតែអ្នកត្រូវធ្វើវាទេ។ ដោយសារតែអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់គ្រប់គ្រាន់!

109 ខ្ញុំមិនស្មោះត្រង់នឹងប្រពន្ធខ្ញុំទេ ព្រោះខ្លាចនាងលែងលះខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្មោះត្រង់នឹងនាង ព្រោះខ្ញុំស្រលាញ់នាង។ លើលោកនេះគ្មាននារីណាផ្សេងក្រៅពីនាងទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំស្មោះត្រង់ចំពោះនាង។ មិនមែនព្រោះ...បើខ្ញុំធ្វើខុស ហើយគេគិតថាខ្ញុំធ្វើខុស សូមមករកនាង និយាយថា "មេដា សម្លាញ់ចិត្ត ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ៊ីចឹងទេ។" នាងអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំសម្រាប់វា ខ្ញុំដឹងថានាងនឹងអភ័យទោស។ ខ្ញុំនឹងអត់ទោសឱ្យនាង ខ្ញុំស្រលាញ់នាង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងអត់ទោសឱ្យនាង នាងនឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនធ្វើវាដើម្បីអ្វីទេ ខ្ញុំស្រឡាញ់នាងខ្លាំងពេកដែលធ្វើវា។ មិនមែនមកពីខ្ញុំគិតថានាងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំទេ វាជាគំនិតដែលថាខ្ញុំស្រឡាញ់នាងខ្លាំងពេកដែលធ្វើវាពីដំបូង។ ហើយដរាបណាខ្ញុំស្រលាញ់នាងបែបនេះ ខ្ញុំមិនដែលធ្វើវាទេ។ ហើយបើនាងស្រឡាញ់ខ្ញុំដូចដែលនាងគួរធ្វើ នាងក៏ដូចគ្នាដែរ។

110 ហើយអ្នកស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់អស់ពីចិត្ត អ្នកមិនបាច់បារម្ភអំពីរឿងទាំងនេះទេ។ បើអ្នកធ្វើខុស អ្នកមិនធ្វើបាបដោយចេតនា អ្នកគ្រាន់តែធ្វើខុស។ ឃើញទេ អ្នកបានជឿថយក្រោយ។ ពិតមែនហើយ អ្នកបានមកទីនេះក្នុងការប្រកប អ្នកបានធ្លាក់ចុះមកវិញធ្វើឱ្យមិនស្អាតនៅទីនេះម្តងទៀត។

111 ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី? វាដូចជាមួយសត្វ—ឥន្ទ្រី។ មានពេលមួយខ្ញុំបានឃើញ...នៅទីនេះនៅសួនសត្វ ស៊ីនស៊ីណាទី ខ្ញុំបានយក សារ៉ាហើយចុះទៅទីនោះ។ បើឃើញអ្វីដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺ គឺឃើញអ្វីដែលសរសេរឡើង។

112 ខ្ញុំមិនអាចឈរមើលអ្វីនៅក្នុងទ្រុងបានទេ សូម្បីតែសត្វស្លាបតូចៗក៏ដោយ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកជាស្ត្រីមានចិញ្ចឹមពួកវាជាសត្វស្លាបតូចៗ អ្នកបើកវាចេញឱ្យមានសេរីភាព។

113 កាលខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំមានឱកាស នៅពេលដែលខ្ញុំក្លាយជាមនុស្សធំ ខ្ញុំនឹងចុះគ្រប់ផ្ទះ ហើយបើកទ្រុងពួកគេឱ្យអស់ដល់សត្វដ៏កំសត់នោះ។" បាទ មែនហើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...អង្គុយនៅទីនោះក្រោមកម្តៅថ្ងៃ ហើយគេនិយាយថា "ហា ហា ហា" ហើយស្ត្រីនោះចេញទៅកន្លែងណាមួយនៅរានហាលខាងក្រោយកំពុងជក់បារី ហើយបក្សីតូចដ៏កំសត់នោះអង្គុយនៅទីនោះកំពុងក្តៅ។ វាមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ វាគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយវាមិនបានកើតមកសម្រាប់ការចិញ្ចឹមបែបនោះទេ! ខ្ញុំគិតថា "កូនប្រុស ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចុះទៅទីនោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវាហើរចេញ នោះវានឹងមិននៅទីនោះយូរទេ។" ឃើញទេ?

114 ខ្ញុំមិនចង់ឃើញអ្វីដែលសរសេរឡើង។ ខ្ញុំស្អប់ពេលឃើញបុរសម្នាក់ហៅខ្លួនឯងថាជា*គ្រីស្ទាន* បន្ទាប់មកសរសេរជាមួយនឹងគោលលទ្ធិសាសនាមួយចំនួន "ខ្ញុំមិនអាចនិយាយថា 'អាម៉ែន។' ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចជឿលើវា*បានទេ*។ គ្រូគង្វាលនិយាយថា 'កុំជឿវា។'" ឱ ខ្ញុំអើយ! អ្នកកើតមក ដោយសេរីភាព។

115 ចុះឥន្ទ្រីធំវិញ? គាត់ជាបក្សីឋានសួគ៌។ គាត់រស់នៅលើពពក។ នោះហើយជាកន្លែងដែលគាត់ទៅពេលព្រឹក។ ខ្ពស់ណាស់គ្មានអ្វីអាចតាមគាត់បាន! គ្មានបក្សីផ្សេងទេ...គាត់នឹងសណ្ឋឹងនៅលើអាកាស ប្រសិនបើវាព្យាយាមធ្វើតាមគាត់។ វាគឺជាបក្សីដែលបង្កើតមកជាពិសេស។

116 ហើយបន្ទាប់មកមាននរណាម្នាក់ចាប់វានៅក្នុងអន្ទាក់ដែលបង្កើតដោយមនុស្ស គាត់បានចាប់ឥន្ទ្រីដ៏ធំមួយនេះ ហើយដាក់វានៅក្នុងទ្រុងនេះ។ មិត្តដ៏កំសត់...ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលគាត់ហើយបេះដូងរបស់ខ្ញុំឆេះឆួលឡើង។ គាត់មើលទៅខាងចំហៀង*នោះ* ហើយគាត់មិនដឹងធ្វើម៉េចចេញពីទ្រុងនោះបានទេ។ គាត់នឹងឆ្លងកាត់ទីនោះ ហើយគាត់—គាត់ដឹងពីរបៀបដែលគាត់នឹងចេញ ហើយគាត់នឹងចាប់ផ្តើមហើរទទះស្លាបរបស់គាត់។ ហើយនៅទីនេះគាត់បានទៅគាត់បានទង្គិចក្បាលរបស់គាត់នឹងរបារ ហើយប៉ះស្លាបចេញពីដៃរបស់គាត់ ស្លាបរោមនៅទីនេះ និងពេញក្បាលរបស់គាត់ រហូតដល់វាហូរឈាម។ គាត់វាយរបារនោះយ៉ាងខ្លាំង រហូតធ្វើឲ្យគាត់ដួលលើខ្នងគាត់។ ហើយគាត់បានដេកនៅទីនោះ ហើយភ្នែកដែលមើលទៅនឿយហត់ មើលទៅលើមេឃនោះ។ "មានជាកន្លែងកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ មានផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។ មានកន្លែងដែលខ្ញុំកើតសម្រាប់វា។ ប៉ុន្តែមើលទៅ ចណ្លោះខ្ញុំ និងមានទ្រុងមួយ។ មែនហើយ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំដាក់ចិត្តខ្ញុំនឹងវា ហើយខ្ញុំមកនេះ" និង "បន្ទុះ" គាត់នឹងត្រលប់មកវិញម្តងទៀត។

117 ខ្ញុំគិតថា "អូ ខ្ញុំអើយ តើមិនគួរឲ្យខ្លាចទេឬ! ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគេលក់គាត់ឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងបញ្ចាំរថយន្ត ហ្វដ របស់ខ្ញុំដើម្បីទិញគាត់និងលែងគាត់ចេញ។" ឃើញទេ? អូ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ធុញថប់ណាស់ បក្សីធំដ៏កំសត់នៅទីនោះ វាយរោម...ខ្ញុំគិតថា "នោះជាទិដ្ឋភាពដ៏អាក្រក់បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញ។"

118 អត់ទេ ខ្ញុំយកវាមកវិញ នេះជាទិដ្ឋភាពដ៏អាក្រក់បំផុតដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ គឺជាមនុស្សកើតមកជាកូនរបស់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកបានបង្កើតគោលលទ្ធិសាសនាខ្លះ។ ហើយគាត់បានមើលទៅទីនោះ ហើយឃើញព្រះមួយអង្គដែលគាត់ពិតជាចង់បម្រើ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ ពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើវាទេ ឃើញទេ សរសេរឡើង។ នោះជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ។

119 បាទ បាទ បងស្រី បងប្រុស ដែលសរសេរនេះ បើអ្នកបានដួលចុះនៅ*ទីនេះ* នោះមិនមានន័យថាអ្នកបាត់បង់ទេ។ អ្នកគ្រាន់តែជាសត្វឥន្ទ្រីដែលបានចូលក្នុងទ្រុង នោះជាអ្វីទាំងអស់។ អ្នកត្រូវបានគេឃុំឃាំងនៅទីនេះក្នុងអំពើបាបម្តងទៀត។ អ្នកមិនចង់នៅទីនោះទេ នោះជាហេតុផលដែលអ្នកសម្លឹងមើលទៅខាងលើ។ នៅទីនោះ "អូ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំធ្លាប់រស់នៅទីនោះ តើមានផ្លូវនៅទីនេះទេ?" បាទ។

120 រំលឹកខ្ញុំពីថ្ងៃមួយ (អូ ក្មេងតូច) ខ្ញុំកំពុងដើរជុំវិញកសិដ្ឋាន ហើយមាន...មានអ្នកខ្លះបានចងក្អែក ដើម្បីកុំឲ្យវាស៊ីពោត។ ហើយសត្វកំសត់មួយនោះគ្រាន់តែស្រែកឃ្លានរហូតជិតស្លាប់។ ខ្ញុំមិនអាចមានន័យថាធ្វើវាបានទេ។ គាត់បានចងជើងក្អែក ហើយសត្វនោះបានស៊ីអ្វីៗនៅជុំវិញ គាត់មិនអាចទទួលបានអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ កសិករទើបតែចាកចេញពីវា។ ហើយវាកំសត់ខ្លាំងណាស់—វាមិនអាចសូម្បីតែក្រោកឡើង។ គ្រាន់តែវា...ហើយសត្វក្អែកនឹងហើរពីលើហើយនិយាយថាៈ "ការ ការ ការ។" ម្យ៉ាងទៀតនិយាយថា "មកមក ក្អែក ចននី! រដូវរងាមកដល់ហើយ តោះទៅខាងត្បូង!" ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចធ្វើវាបាន គាត់ត្រូវបានគេចង។

121 ដូច្នេះ ថ្ងៃមួយ មានមិត្តម្នាក់មកឃើញក្អែកដ៏កំសត់នោះ ដូច្នេះ គាត់ទើបតែទៅចាប់គាត់ ហើយស្រាយគាត់ថា "ទៅចុះ កូនអ្នកមានសេរីភាពហើយ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង វានៅតែបន្តដើរជុំវិញ។

122 សត្វក្អែកមកទីនេះ ស្រែកឡើង "មកមក ក្អែកចននី! ការ ការ ការ ការ! តោះទៅខាងត្បូង រដូវរងាជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកនឹងត្រជាក់រហូតដល់ស្លាប់។"

123 ប្រសិនបើគាត់អាចមើលទៅក្រោយ និយាយថា "មិនអាចធ្វើវាបានទេ។" ឃើញទេ គាត់ធ្លាប់ត្រូវគេចង ឃើញទេ គាត់គ្រាន់តែគិតថាគាត់នៅតែត្រូវបានគេចង។

124 អ្នកប្រហែលជាគិតថាអ្នកត្រូវបានចងដែរបងប្អូនស្រីដែលសរសេរសំណួរនេះ។ អ្នកប្រហែលជាគិតថា អារក្សបានចងអ្នកនៅទីនោះ ប៉ុន្តែវាកុហក។ មានពេលមួយដែលមានមនុស្សម្នាក់មកផែនដី គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់បានស្រាយអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកមិនជឿវា អ្នកមិនចាំបាច់ស្នាក់នៅទីនោះទេ អត់ទេ លោកអ្នកមានសេរីភាព។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់បានសុគតជំនួសអ្នក ដើម្បីដកអំពើបាបរបស់អ្នក។ អ្នកគ្រាន់តែជឿលើទ្រង់ ហើរទទះស្លាបរបស់អ្នក ហើយហោះទៅឆ្ងាយជាមួយនឹងពួកវា។ កុំនៅក្នុងរណ្តៅរបស់អារក្សនោះឡើយ។ អត់ទេ បាទ។

ឥឡូវនេះ។ **តើអ្នកនឹងដាក់ដៃលើខ្ញុំហើយដោះលែងពីវាបានទេ?**

125 បងស្រីជាទីស្រឡាញ់ ឬបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃលើអ្នក ប៉ុន្តែវាមិនដោះលែងអ្នកទេ។ អ្វីដែលនឹងដោះលែងអ្នក គឺជាអ្នក...គឺត្រូវយល់ថាអ្នកមានសេរីភាពរួចហើយ។ អ្នកបានស្រាយរួចហើយ។ អ្នកមិនបាច់បារម្ភពីការមានសេរីភាពទេ អ្នកមានសេរីភាពហើយ! ព្រះយេស៊ូវបានដោះលែងអ្នក កុំជាប់ក្នុងនឹមនៃការជាប់ឃុំម្តងទៀតឡើយ។ អ្នកមានសេរីភាពតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ អ្នកមិនត្រូវច្របូកច្របល់ទេ។ ការដាក់ដៃលើអ្នកគឺគ្រាន់តែជាប្រពៃណី។ យើងប្រហែលជាធ្វើអ៊ីចឹង។ នោះ ហេតុអ្វី ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន ប៉ុន្តែនៅតែមិនអាចដោះលែងអ្នកបានទេ រហូតដល់អ្នកទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ នោះគ្រាន់តែជាខ្ញុំនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ។"

126 មែនហើយ អ្នកគ្រាន់តែដាក់ដៃរបស់អ្នកដោយសេចក្តីជំនឿលើទ្រង់ និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ" អ្នកឡើងមក។ ត្រូវហើយ សារភាពអំពើបាបរបស់អ្នក។ សូមមើល "អ្នកណាដែលលាក់បាំងអំពើបាបរបស់ខ្លួន អ្នកនោះនឹងមិនបានចម្រើនឡើងទេ អ្នកគ្របបាំងអំពើបាបរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលសារភាពអំពើបាបរបស់ខ្លួន..." មានកន្លែងដែលអ្នកទទួលបានសេរីភាព និងការរាប់ជាសុចរិត នៅពេលអ្នកចង់និយាយថា "ខ្ញុំមានបាប ខ្ញុំខុស។" នេះជាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនៅទីនេះ៖

ខ្ញុំបានដួល ខ្ញុំមានបាប។ ខ្ញុំខុសហើយ! តើមានឱកាសឱ្យខ្ញុំបានជាថ្មីទេ?

127 ពិតណាស់! នាទីដែលអ្នកចង់បាន វាបង្ហាញថាព្រះបានទម្លាក់ខ្សែជីវិតចុះមកដើម្បីរើសអ្នក។ ចូរក្រោកឡើងនៅលើខ្សែជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿ និងការអធិស្ឋានរបស់ទ្រង់ ផ្លាស់ទីទៅត្រង់ទៅកាន់សត្វឥន្ទ្រីដែលនៅសល់ដូចនោះទៅ ទទះស្លាបហើរទៅឆ្ងាយ។ ត្រូវហើយ។

128 បាទ ដាក់លើដៃ នោះហើយជា—នោះជារឿងដ៏អស្ចារ្យ ខ្ញុំជឿលើរឿងនោះ។ ខ្ញុំជឿជាក់លើការដាក់ដៃ ខ្ញុំប្រាកដជាជឿ។ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំអាចដាក់ដៃលើមនុស្សមួយសប្តាហ៍ក្នុង មួយសប្តាហ៍ក្រៅ ហើយវានៅតែមិនល្អ រហូតដល់អ្នកទទួលយកអ្វីដែល*ព្រះគ្រីស្ទ*បានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ នោះជាការដាក់ពិន័យរបស់ខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេបានដាក់ដៃលើមនុស្សចាស់។ ពួកគេបានធ្វើការទាំងនោះ វាជាការពិន័យរបស់ពួកគេនៅចំពោះព្រះដែលពួកគេផ្តល់សេចក្តីជំនឿ

របស់ពួកគេចំពោះវា ពួកគេផ្តល់ជំនឿរបស់ពួកគេទៅលើវា។ ឃើញទេ? ពេលខ្លះ ដូចជារឿង...

129 ខ្ញុំយល់ខុសច្រើនដងហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន...យប់មិញ។ ខ្ញុំកំពុងផ្អាករវាងមតិ និងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវងាកទៅណាទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំនៅចន្លោះគំនិត ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានេះគ្រាន់តែជាព្រះវិហារធម្មជាតិ ឬព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណដែលអង្គុយនៅទីនេះ ជាជាង ខ្ញុំមិនស្មានថាគេថតរឿងនេះទេ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ពួកគេ...

130 ខ្ញុំចង់និយាយពីចិត្តបន្តិចជាមួយអ្នក ហើយខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទទួលយកវាទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំមានកំណត់ត្រាមួយដែលបានសរសេរនៅទីនេះ ជាមួយនឹងបទគម្ពីរមួយ ទោះជាយ៉ាងណា...ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើទេ ខ្ញុំនឹងនិយាយអំពី*ការផ្សាយដំណឹងល្អចុងក្រោយ* តើការផ្សាយដំណឹងល្អនៅចុងបញ្ចប់គឺជាអ្វី។ ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងរក្សាទុកវាសម្រាប់មួយថ្ងៃទៀត។ ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយអ្នកចេញពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

131 ខ្ញុំនៅចន្លោះមតិ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវងាកទៅណាទេ។ ខ្ញុំចង់បានការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។ ការល្បួងលោមតិចតួចនៅទីនេះ លើរឿងទាំងនេះ—អំពីរឿងទាំងនេះ ទើបតែទទួលបានឱកាសនិយាយជាមួយអ្នកពីរបីនាទី។ មានអ្វីផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក ឃើញទេ។ ខ្ញុំដឹងថាយើងពិតជាជិតស្និទ្ធនឹងអ្វីមួយ។ ឥឡូវនេះ កុំយល់ច្រឡំ កុំធ្វើវា។ ឃើញទេ?

132 បុរសម្នាក់មករកខ្ញុំនៅថ្ងៃមុន ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អ។ ខ្ញុំគិតថា "ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមិនបានធូររលុងក្នុងការបង្រៀននោះទេ។" ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ក្នុងរយៈពេលប្រហែលប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត ខ្ញុំត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹងត្រូវវះកាត់ ដប់ប្រាំ ម៉្ងៃថ្ងៃបន្ទាប់។" បាននិយាយថា "តើអ្នកគិតថាព្រះយេស៊ូវនឹងគង់នៅទីនេះ ខ្ញុំក៏នឹងមិនត្រូវមានការវះកាត់នោះដែរឬ?" ឃើញទេ? អ្នកឃើញទេ អ្នកយល់ខុស។ កុំធ្វើអញ្ចឹង! ឃើញទេ កុំធ្វើអញ្ចឹង។ ព្រះយេស៊ូវប្រហែលជាមិនមកប្រាំពាន់ឆ្នាំទៀតទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ទ្រង់ប្រហែលជានៅទីនេះនៅយប់នេះ។ ទ្រង់អាចមកនៅថ្ងៃស្អែក។ ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់យាងមកដល់ពេលណា គ្មានអ្នកណាដឹងទេ។ និយាយឱ្យត្រង់ទៅ ទ្រង់ក៏មិនដឹងខ្លួនឯងដែរ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។

133 ប៉ុន្តែតើអ្នកដឹងទេថា ប៉ុលបានស្វែងរកទ្រង់មកជារៀងរាល់ថ្ងៃ? យ៉ូហាននៅលើកោះ ប៉ាតម៉ុស គិតថាគាត់នឹងរស់នៅដើម្បីមើលវា។ អ៊ីរ៉ែនាសបានគិតថា ទ្រង់មាននៅក្នុងសម័យរបស់គាត់។ អ្នកនៅសល់ទាំងអស់គឺប៉ូលីកាប លោកម៉ាទីន ទាំងអស់ចុះទៅតាមសម័យកាល។ លោកលូធើបានគិតថា "ច្បាស់ជាវាហើយ!" វេសលីបាននិយាយថា "នេះគឺជាពេលវេលា។" ឆាលលី ហ្វិននី ចន ណុក កាលវីន ស្ពឺជិន ពួកគេម្នាក់ៗបាននិយាយថា "នេះជាពេលវេលា!" ប៊ីលី សាន់ដេ រហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាថា "នេះជាពេលវេលា!"

134 យើងកំពុងស្វែងរកវា។ យើងមិនដឹងថាពេលណាទេ។ ខ្ញុំជឿថាវាជាពេលនេះ ហើយខ្ញុំចង់កាន់ភ្លើង។ ហើយស្តាប់ខ្ញុំ...ចាប់រឿងនេះ! ខ្ញុំចង់រស់នៅរាល់ពេលនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំកំពុងស្វែងរកទ្រង់នៅពេលបន្ទាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បន្តដូចជាវានឹងមានមួយម៉ឺនឆ្នាំពីឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនៅតែចង់សាបព្រោះគ្រាប់ពូជ ច្រូតកាត់។ ខ្ញុំចង់ផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយបន្តដូចដែលខ្ញុំតែងតែធ្វើ។ នៅបន្តដូចនោះ ជាមួយនឹងភ្នែករបស់ខ្ញុំ មើលឡើង ទាញលំយោល...ទទួលកណ្តាប់ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ ហើយឆ្នាំក្រោយខ្ញុំនឹងសាបព្រោះដំណាំខ្ញុំម្តងទៀត "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំគិតថា ទ្រង់នឹងនៅទីនេះកាលពីឆ្នាំមុន ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់មិនមែនទេ ទ្រង់អាចនឹងមកនៅឆ្នាំនេះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងយកដំណាំរបស់ខ្ញុំទៅចិញ្ចឹមកូន។ ប្រសិនបើទ្រង់នៅរង់ចាំ ពួកគេនឹងមានអ្វីបរិភោគ ប្រសិនបើទ្រង់មិនមកទេ ខ្ញុំនឹងស្វែងរកទ្រង់។" នៅទីនោះ អ្នកឃើញទេ គ្រាន់តែបន្តជាធម្មតា។

135 ប្រសិនបើខ្ញុំគិតថាទ្រង់នឹងយាងមកនៅពេលព្រឹក យប់នេះខ្ញុំនឹងផ្សាយសារដូចគ្នាដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំគិតថាទ្រង់នឹងយាងមកនៅពេលព្រឹក ខ្ញុំនឹងមិនចេញទៅលក់ឡានរបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំមិនទៅធ្វើ*បែបនេះ នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបន្តទៅមុខតាមធម្មតា ព្រោះរាល់ពេលដែលខ្ញុំកំពុងមើលព្រះអង្គយាងមក។ ដោយសារទ្រង់ប្រហែលជាមកសម្រាប់តែអ្នក វាប្រហែលជាក្នុងស័យកាលរបស់អ្នកប្រហែលជាយប់នេះ។ ប្រហែលជាម៉ោងរបស់ខ្ញុំយប់នេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែមួយក្នុងចំណោមពួកគេនឹងក្លាយជាម៉ោងរបស់យើង។

136 ហើយតើវានឹងមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅទីនេះ ឬខ្ញុំត្រូវគេកប់នៅទីនោះ? ប្រសិនបើខ្ញុំបានទទួលទោសស្លាប់រួចហើយ ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះមុនមនុស្សណាដែលនៅរស់។ ត្រូវហើយ។ "ខ្ញុំនិយាយនេះ" ថែស្សាឡូនីចទី២

ជំពូកទី៥ "ខ្ញុំនិយាយនេះទៅអ្នករាល់គ្នាតាមបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់។ យើងដែលនៅមានជីវិត ហើយនៅជាប់នឹងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមិនរំខានឬរារាំងអ្នកដែលកំពុងដេកលក់ឡើយ។ ដ្បិតត្រែនៃព្រះនឹងបន្លឺឡើង ហើយមនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងមុនគេ" ឯកសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលស្លាប់នឹងចេញមកមុនគេ។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងដឹងថាវានៅជិតបង្កើយ ឃើញទេ។ "ពេលនោះយើងរាល់គ្នាដែលនៅមានជីវិតនឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរក្នុងពេលមួយប៉ប្រិចភ្នែក ហើយនឹងត្រូវលើកឡើង ទៅជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។"

137 ដូច្នេះ បើខ្ញុំស្លាប់នៅសម័យណូអេ បើខ្ញុំស្លាប់នៅជំនាន់អ័ប្រាហាំ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណា បើខ្ញុំស្លាប់ក្នុងសម័យសារ៉ែក បើខ្ញុំស្លាប់កាលពីពីរសប្តាហ៍មុន ឬឥឡូវ? តើវានឹងមានភាពខុសគ្នាអ្វីខ្លះ? ខ្ញុំនឹងទៅទីនោះក្នុងមួយប៉ព្រិចភ្នែក ខ្ញុំសម្រាករហូតដល់ពេលនោះ។

138 ឥឡូវនេះ ការប្រមូលផ្តុំនឹងថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ដូចយ៉ាកុបនៅក្នុងជំពូកទី៤៩ គាត់បាននិយាយថា: "ពេលស៊ីឡូមកដល់ ហើយការប្រមូលផ្តុំនឹងទៅឯទ្រង់។ វានឹងមិនមានអ្នកច្បាប់ទៅដល់...ពីចន្លោះជើង រហូតដល់ស៊ីឡូមកទេ" និយាយអំពីយូដា "ហើយការប្រមូលផ្តុំនឹងដល់ទ្រង់។"

139 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនកំពុងស្វែងរកព្រះវិហារមួយក្រុមធំដើម្បីចាប់រួមគ្នា ព្រះវិហារមួយ និកាយមួយ ជំនឿមួយចំនួនដែលត្រូវតែចាប់ឡើង។ នោះមិនមែនទេ។ នោះមិនមែនជាវាទាល់តែសោះ។

140 ការប្រមូលមនុស្ស នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ហៅហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់មកជាមួយគ្នា ទ្រង់អាចយកពីរនាក់ចេញពី ជេហ្វឺសាន់វិល ពីរចេញពីឥណ្ឌាអាណា ពីរចេញពី គេនតាគី ពីរចេញពី មីស៊ីស៊ីពី។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល មិនមែនពាក្យអ្នកទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "វានឹងមានពីរនៅក្នុងវាលស្រែមួយ" នោះហើយជាកន្លែងដែលពន្លឺថ្ងៃនៅ "ខ្ញុំនឹងយកមួយហើយទុកមួយ។ នឹងមានពីរនៅលើគ្រែ" ផ្នែកម្ខាងទៀតនៃផែនដីគឺពេលយប់ "ខ្ញុំនឹងយកមួយហើយទុកមួយ។" ឃើញទេ?

141 ការប្រមូលផ្តុំមនុស្សនឹងមិនប្រកាន់វណ្ណៈទេ សម្រាប់ក្រុមនៅ*ទីនេះ*។ វានឹងជាការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញជាសាកលដែលប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយការលើកឡើងនឹង

មកដូចគ្នា។ ព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ដេកលក់នៅក្នុងម៉ោង*នេះ* មួយនៅក្នុងម៉ោងនោះ មួយនៅក្នុង...នៅលើម៉ោងប្រាំពីរ។ ហើយពេលកូនកំលោះមក គេភ្ញាក់ដឹងខ្លួនទាំងអស់គ្នា ចាប់ពីសម័យលោកុប្បត្តិរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃវិវរណៈ។ ពួកគេម្នាក់ៗភ្ញាក់ឡើង នោះត្រូវហើយ ដើម្បីត្រៀមខ្លួនចូល។"

142 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញហើយ ទ្រង់បង្ហាញថា មនុស្សស្លាប់ទាំងអស់នឹងរស់ឡើងចេញពីផ្នូរ នៅពេលទ្រង់យាងមក មនុស្សសុចរិត កូនក្រមុំ អ្នកដែលដេកនៅក្នុងផ្នូរនឹងរស់ឡើងវិញ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បង្ហាញថា មនុស្សដែលរស់នៅលើផែនដី វានឹងមានមួយនៅ*ទីនេះ* និងមួយនៅ*ទីនោះ* វានឹងមិនមែនជាក្រុមមនុស្សដែលប្រមូលផ្តុំគ្នាជាក្រុមតូចមួយទេ។ "ត្បិតនឹងមានមួយនៅទីវាល ឬពីរនៅក្នុងវាល ខ្ញុំនឹងយកមួយ ហើយទុកមួយ" មានក្រុមជំនុំមួយចេញពីពេលថ្ងៃ។ នៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃផែនដី "នឹងមានពីរនៅលើគ្រែ ខ្ញុំនឹងយកមួយ ហើយទុកមួយ។" តើវាត្រូវទេ?

143 ដូច្នេះ ការជួបជុំគ្នានឹងថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ មិនថាខ្ញុំនៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឬថាតើខ្ញុំនៅប្រទេសស៊ុយអែត ឬខ្ញុំ... ហើយកន្លែងណាក៏ដោយ ការប្រមូលផ្តុំនឹងទៅលើអ្នកគង្វាល។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងជាប់ជាមួយនឹងការរស់ឡើងវិញដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។ មនុស្សនឹងមកពីគ្រប់ទិសទីនៃផែនដី ដែលកំពុងតែរស់នៅ។ មនុស្សដែលស្លាប់ទៅនឹងរស់ឡើងវិញ។ ហើយក្រុមជំនុំនឹងត្រូវបានរួមគ្នាដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។ ឃើញទេ?

144 ការយាងមករបស់ទ្រង់នឹងមានលក្ខណៈជាសកល។ វានឹងមិនគ្រាន់តែមកល្វីសស្វីលនោះទេ។ វានឹងមិនមែនគ្រាន់តែមកកាន់បាទីស្ទ ទៅកាន់ប្រេសប៊ីធើរៀននោះទេ។ វានឹងក្លាយជា "ចិត្តបរិសុទ្ធនឹងឃើញព្រះ" ហើយការរស់ឡើងវិញ និងការប្រមូលផ្តុំនឹងមកពីគ្រប់ទិសទី។

145 ហើយ ឥឡូវនេះ តើវាមកដល់នៅពេលណា? ប្រហែលជាយប់នេះ ប្រហែលជាថ្ងៃស្អែក ប្រហែលជាឆ្នាំនេះ ប្រហែលជាហាសិបឆ្នាំ ប្រហែលជាមួយរយឆ្នាំ ប្រហែលជាពាន់ឆ្នាំទៀត។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។ ប៉ុន្តែសូម—យើង អ្នក និងខ្ញុំ រស់នៅយប់នេះ ដូចនឹងនៅយប់នេះដែរ។

146 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្នុងការធ្វើដូចដែលអ្នកបាននិយាយវា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានការវះកាត់មួយ។" មែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវតែមានការវះកាត់មួយ អ្នកមិនមានជំនឿសម្រាប់ការសង្គ្រោះ ទៅមុខនិងធ្វើការវះកាត់របស់អ្នក។

147 ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងទិញ—ទិញ...មាននរណាម្នាក់មកសរសេរកំណត់ចំណាំខ្ញុំនៅថ្ងៃមុន ហើយនិយាយថា ថា—លិខិតដ៏អស្ចារ្យមួយ ហើយបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ និងភរិយាបានស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះយ៉ាងខ្លាំងតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។ យើងបានចិញ្ចឹមកូនៗរបស់យើង។" ហើយបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះអ្វីដែលខ្ញុំឆ្ងល់" បាននិយាយថា "យើងមាន...យើងបានសន្សំទុកកសិដ្ឋាន ទិញកសិដ្ឋាន។" ហើយបាននិយាយថា "តើយើងស្រឡាញ់វាយ៉ាងម៉េច! មាននិទាឃរដូវនៅទីនោះមាន—ព្រៃកមួយហូរកាត់កន្លែងនោះ។" វាបានចេញនៅរដ្ឋ អូរីហ្គិន។ ហើយបាននិយាយថា "យើងឮថាអ្នកកំពុងមករដ្ឋ អូរីហ្គិន។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលយើងបានសម្រេចចិត្តធ្វើ។ យើងដឹងរឿងនោះ...យើងគិតថាយើងនឹងរក្សាវាទុកសម្រាប់កូនៗ ព្រោះគ្មានអ្នកណាម្នាក់ជាគ្រីស្ទានទេ។" បាននិយាយថា "យើងគិតថាយើងនឹងសន្សំវាទុកសម្រាប់ពួកគេ ព្រោះពួកគេត្រូវនៅទីនេះដើម្បីឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនា ហើយរក្សាទុកវាសម្រាប់ពួកគេ ហើយទុកឱ្យពួកគេមានអ្វីមួយ ដ្បិតយើងជឿថាយើងនឹងស្ថិតនៅក្នុងការលើកឡើងនេះ។ ដូច្នេះយើងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ ដូច្នេះប្រហែលពេលអ្នកមក យើងនឹងបង្ហៅរកសិដ្ឋានមកឲ្យអ្នក ឃើញទេ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចធ្វើវាបានតាមដែលអ្នកចង់ធ្វើ។"

148 ខ្ញុំបានសរសេរត្រឡប់ទៅវិញ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការគិតដល់កូន គឺអ្នកមានចិត្តល្អប៉ុណ្ណា។"

149 បាននិយាយថា "ខ្ញុំនិងម្ដាយចេញទៅទីនោះ ល្ងាចហើយ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រៀមចូលនិវត្តន៍ហើយ" បាននិយាយថា "ម៉ោងរីករាយដែលយើងមានឆ្លងកាត់កសិដ្ឋាន ក្រឡេកមើលទៅនិទាឃរដូវ ហើយឈរនៅទីនោះសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។"

150 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បន្តធ្វើបែបនោះ រស់នៅបែបនោះ ផ្លូវកាយ សម្ភារៈ។ ចូរបន្តបន្តរហូតដល់ទ្រង់យាងមក។ សូមមើល គ្រាន់តែបន្តស្នាក់នៅទីនេះ បន្តរហូតដល់ទ្រង់យាងមក។"

151 រៀបចំផែនការ ទៅមុខ ធ្វើវា "បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហប្ញទ័យ! បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហប្ញទ័យ! ខ្ញុំនឹងធ្វើការ*នេះ* ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។" ទ្រង់ប្រហែលជាមកមុនពេលនោះ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ] ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបន្តធ្វើដូចអ្នកបន្ត...ប៉ុន្តែ ចូររក្សាព្រលឹងរបស់អ្នកឲ្យបានល្អិតល្អន់ថា ទ្រង់អាចនឹងមកនៅពេលណាក៏បាន។ ឃើញទេ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ អ្នកឃើញទេ ទ្រង់អាចមករក*អ្នក*រាល់នាទី ឬវិនាទីណាមួយ ចង្វាក់បេះដូងបន្ទាប់ ដង្ហើមបន្ទាប់ ទ្រង់អាចនឹងមករកអ្នក។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបន្តធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ ដរាបណាវាជាការពិត និងសមរម្យ និងទៀងត្រង់ សូមបន្តធ្វើវា។

152 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាយើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងអ្វីមួយ។ ខ្ញុំដឹងវា អ្នកដឹងហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវបត់ទៅណាទេ។ អ្នកចាំបានប្រហែលបួនឆ្នាំមុននៅទីក្រុង ឈីកាហ្គោនៅថ្ងៃមួយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "នេះហើយ! ហើយការប្រជុំត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយអាមេរិចបានបដិសេធឱកាសរបស់នាង។" វាមាននៅលើកាសែត។ "ហើយនឹងមិនមានទៀតទេ។ ឱកាសចុងក្រោយរបស់នាងត្រូវបានបដិសេធ។"

153 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមើល។ មានអ្នកណាដឹងថាបានថតថ្ងៃណាទេ? យើងមានវា។ ឡេអូ និងជេនមានវា។ ខ្ញុំបានលឺវានៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ បូសដាក់វានៅក្នុងក្រដាសរបស់គាត់។ ដូច្នេះហើយ គ្រាន់តែមើលអ្វីដែលបានកើតឡើងតាំងពីពេលនោះមក ឃើញទេ ការប្រជុំបានឈប់ហើយ។

154 ខ្ញុំបាននិយាយថានៅ—នៅ បឹងខៀវ នៅយប់មុននេះ ហើយមិត្តម្នាក់បានក្រោកឡើងនៅព្រឹកបន្ទាប់ បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រហែលជានិយាយថា ពេនទីកុស្តមានវា ប៉ុន្តែមិនមែនខ្ញុំទេ! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា" និងនៅបន្តទៀត។ ឃើញទេ ប៉ុន្តែមិត្តតូចនោះមិនដឹងថាស្នែងមួយណាដែលគេផ្លុំមកពីទិសខាងណាទេ។ ឃើញទេ គាត់មិនយល់ទេ។ ឃើញទេ គាត់អត់ស្គាល់។ មិនអីទេ រំភើបចិត្ត នោះជាការត្រឹមត្រូវទាំងអស់។

155 ប៉ុន្តែមើលជុំវិញ! តើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយប្រជាជន? តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះការប្រជុំ? តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះប៊ីលី ហ្គ្រាហាំ អូរ៉ាល រ៉ូប៊ឺត ពួកគេផ្សេងទៀត? តើការប្រជុំកើតឡើងនៅឯណា? វាចប់ហើយ! ផ្សេងត្រូវបានដោះស្រាយ។ គ្រាប់ពូជត្រូវបានសាបព្រោះ។ ការប្រជុំបានបញ្ចប់។ ភ្លើង

ត្រូវបានឆេះ។ (នៅក្នុងព្រះវិហារចាស់នៃទីក្រុងរ៉ូម ក្នុងវេស្តា នៅពេលដែលភ្លើងបានរលត់ ពួកឈ្មួញបានទៅផ្ទះ នៅអាសនៈ។) ឥឡូវនេះ យើងឃើញថាការប្រជុំមិនស្ថិតនៅលើនោះទេ។ វាមិនមែនជាការសាទរ។

156 បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតអំពីទន្លេនៅឆ្នាំ ១៩៣៦ ខ្ញុំគិតថាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅទីនោះ? អ្នកជាច្រើនដឹង។ ខ្ញុំនៅក្មេង ហើយបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំ នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមក ហើយឈរនៅត្រង់កន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ មនុស្សមួយចំនួនបាននិយាយថា "អ្នកមិនបានឃើញវាទេ។" បន្ទាប់មក វិទ្យាសាស្ត្របានបញ្ជាក់ថាវាមានដូច្នេះមែន។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

157 ឥឡូវនេះ តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីនៅទីនោះ? "ដូចជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានចាត់ឲ្យចេញទៅមុនការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ សាររបស់អ្នកនឹងនាំមុខការយាងមកជាលើកទីពីរ។"

158 ខ្ញុំបានមើលវាពេញផែនដី ជុំវិញពិភពលោកវាទៅ។ ស្ទើរតែពេញមួយយប់ការប្រជុំបានផ្ទុះឡើងគ្រប់ទីកន្លែង។ ភ្លើងនៃការរីកផុសផុលកំពុងឆេះនៅគ្រប់ទីកន្លែង មានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលយើងមិនធ្លាប់ដឹង។ ប៉ុន្តែមុននោះមានអ្វីខ្លះ? គ្មានរឿងណាមួយសោះ! នៅពេលពីរសប្តាហ៍មុននោះ ខ្ញុំបានឮបុរសម្នាក់ថ្លែងសុន្ទរកថានៅទីក្រុង ញូវអាល់បាននី បាននិយាយថា "មនុស្សធ្លាប់ជឿថាការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនៃ—នៃការប្រជុំជំនឿដូចជា ប៊ីលីសាន់ដេនិងអ្នកដទៃទៀត។" បាននិយាយថា "យើងដឹងថាមិនអាចមានពួកគេទៀតទេ។ ប្រជាជនចង់បានភស្តុតាងជាក់ស្តែង មិនមានរឿងបែបនេះទេ!" នៅពេលដែលពួកគេកំពុងបង្កើតការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មដ៏ធំនោះ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ ព្រះបានបំផ្ទុះឡើងការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលយើងមានតាំងពីដើមសតវត្សមក មនុស្សកាន់តែច្រើនត្រូវបានសង្គ្រោះ ះ រាប់លាននាក់។

159 ស្ថិតិបង្ហាញថាសាររបស់បុរសម្នាក់មានរយៈពេល៣ឆ្នាំ ឬឆ្នាំណាមួយក្នុងចំណោមពួកគេ បន្ទាប់មកគាត់រស់នៅលើកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គាត់រហូតទាល់តែព្រះហៅគាត់។ ឥឡូវនេះ នោះហើយតាំងពីព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់មានពេលបីឆ្នាំកន្លះឃើញទេ។ ហើយបង្ហាញថាទាំងអស់ចុះមក ស្ពឺជិន ណុក កាលវីន ទាំងអស់ចុះមក វាបង្ហាញថា ពីបីទៅបីឆ្នាំកន្លះ គឺជាដែនកំណត់សម្រាប់ការងាររបស់មនុស្ស។

នៅសល់...ទៀនរបស់គាត់បានឆេះ គាត់រស់នៅលើកេរ្តិ៍ឈ្មោះអតីតកាលរបស់គាត់។ ប្រសិនបើគាត់អាក្រក់ គាត់—ស្នាដៃរបស់គាត់ដើរតាមគាត់ បើគាត់ត្រឹមត្រូវ ស្នាដៃរបស់គាត់ដើរតាមគាត់។ ហ្នឹងហើយ។

160 ឥឡូវនេះ តើវាមានន័យយ៉ាងណា? ខ្ញុំបានអធិប្បាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំនេះនៅទីនេះ ហើយប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះ "ខ្ញុំជឿថាមានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយមកដល់។" ខ្ញុំជឿហើយបានប្រាប់អ្នកថា "ខ្ញុំជឿថាបទគម្ពីរគាំទ្រវា ថានឹងមានអ្នកនាំសារម្នាក់នៃគ្រាពួកជំនុំចុងក្រោយ។" ខ្ញុំជឿបែបនេះ។ ខ្ញុំបានស្វែងរកមនុស្សនោះបង្ហាញខ្លួន ខ្ញុំបានមើលជានិច្ច។

161 ហើយខ្ញុំឃើញបុរសម្នាក់ក្រោកឡើង ខ្ញុំឮពីគាត់ បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ចាប់ផ្ដើមទូលំទូលាយ ខ្ញុំសម្គាល់ឃើញសាររបស់គាត់គឺនៅឆ្ងាយពីព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំឃើញគាត់ហោះត្រឡប់មកវិញនៅជ្រុងមួយ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមើលសត្វមួយទៀតងើបឡើងហោះឡើងទៅលើ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានចូលក្នុងចំណោមសត្វឥន្ទ្រីទេ គាត់ស្នាក់នៅក្នុងចំណោមនិកាយក្អែក។ ស្នាក់នៅ*ទីនេះ* ក្នុងអង្គការរបស់គាត់ និងមួយទៀតនាំមកនូវសមាជិកភាពកាន់តែច្រើន។ ខ្ញុំមើលវា ខ្ញុំឃើញវាស្លាប់។

162 ខ្ញុំគិតថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើម្នាក់នោះនៅឯណានឹងស្ដារជំនឿរបស់ឪពុកដល់កូនវិញ? តើគ្រាប់ពូជនឹងត្រូវដាំនៅឯណា? តើវានៅឯណា? តើមានអ្វីកើតឡើង?"

163 ឥឡូវនេះវាមកដល់នេះ។ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើសារនោះចុះនៅលើទន្លេនៅថ្ងៃនោះ ប្រសិនបើនោះកៀកនិងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ វាគឺនៅទីនេះ។ បើមិនដូច្នោះទេ វានឹងមានខ្យល់ព្យុះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ទ្រង់មិនបានបង្ហាញវាដល់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមឆ្ងល់ "តើនោះជាសារផ្លូវការរបស់ទ្រង់ឬ? តើនោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំនិយាយឬ? តើនោះជាពេលដែលទ្រង់បានតែងតាំង? តើវាទាំងអស់នោះឬ? បើវាគឺមែនយើងពិតប្រាកដជាជិតដល់ពេល។ វាយឺតជាងអ្នកគិត។ បើមិនដូច្នោះទេ វានឹងមានខ្យល់ព្យុះ។

164 ឥឡូវនេះ មានគេសរសេរមកខ្ញុំនៅទីនេះ កាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន ហើយសួរខ្ញុំថា បាននិយាយថា "បើអ្នកមិនជឿថាពួកជំនុំឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនាទេ ចុះវិវរណៈ ១៣ តើពួកគេយកឈ្នះដោយព្រះលោហិតនៃកូនចៀម និងទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ

ដោយរបៀបណា?" បុគ្គលនោះសួរសំណួរនោះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់។ តើអ្នកដឹងថាជំពូកបីដំបូងនៃវិវរណៈទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំក្នុងសម័យពួកជំនុំឬទេ? នោះជាគ្រាទុក្ខវេទនា មិនមែនជាសម័យក្រុមជំនុំទេ។ ការលើកឡើងរបស់ក្រុមជំនុំ ហើយឡើងនៅជំពូកទី៤នៃវិវរណៈ មិនដែលមកម្តងទៀតទេរហូតដល់ជំពូកទី១៩ នៅពេលដែលវាមកជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ ត្រូវហើយ។ នោះគឺនៅក្នុងគ្រាគ្រាទុក្ខវេទនា មិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមជំនុំទាល់តែសោះ។

165 ការសន្យាដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នេះនៃរឿងដ៏អស្ចារ្យដែលអ្នកបានឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដូចជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើង វាចូលទៅក្នុងអាណាចក្ររបស់សាសន៍យូដា មិនមែននៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃទេ។ ខ្ញុំជឿថាពួកគេនឹងមានការជួបជុំគ្នាដោយការនេះដែលសន្មតថានឹងមក ដើម្បីស្តារជំនឿរបស់ប្រជាជន ដែលត្រូវបានសន្យា។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចទទួលបាននោះ ពីព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលវា "ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីសារ នេះ ផែនដីនឹងឆេះ ដោយភ្លើង។" អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានវាទៅកាន់អ្នក ខណៈពេលដែលយើងនៅទីនេះ ហើយមើលអ្វីដែលវានិយាយ។

166 ហើយឥឡូវនេះ សារខ្លីមួយនៃព្រះរាជាណាចក្រនេះ ប្រហែលជាខ្ញុំអាចអធិប្បាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ឃើញទេ ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

167 សូមមើលនៅទីនេះ នេះជាការមកដល់របស់យ៉ូហាន ម៉ាឡាគី ៣:

> *មើល អញ...ចាត់ទូតអញឲ្យទៅ គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខអញ...ចាត់ទូតអញឲ្យទៅ គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខអញៈ ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលឯងរាល់គ្នាស្វែងរកនោះ ទ្រង់នឹងលោតែមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាម ឯទូតដែលនាំសេចក្តីសញ្ញាមក ជាសេចក្តីសញ្ញាដែលឯងរាល់គ្នាចង់បានទាំងម៉្លេះនោះ មើលន៏ ទ្រង់យាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ។*

168 អ្នកឃើញទេ? ម៉ាឡាគី ៣។ ម៉ាថាយឥឡូវនេះ សូមទស្សនា ម៉ាថាយ ជំពូកទី១១ ហើយស្តាប់រឿងនេះ និង ខទី៦។ តោះអានឥឡូវនេះ ម៉ាឡា-...ម៉ាថាយ ១១ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។ ហើយឥឡូវនេះយើងចាប់ផ្តើមនៅជំពូកទី ១១:

កាលព្រះយេស៊ូវបានផ្តាំពួកសិស្សទាំង១២នាក់រួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ ដើម្បីនឹងទៅបង្រៀន ហើយសំដែង ក្នុងអស់ទាំងក្រុងរបស់គេ។

រីឯយ៉ូហានដែលជាប់នៅក្នុង...គុក គាត់បានឮពីការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ធ្វើ ហើយក៏ចាត់សិស្សគាត់២នាក់

ឲ្យទៅទូលសួរទ្រង់ថា តើទ្រង់ជាព្រះអង្គដែលត្រូវយាងមកនោះ ឬត្រូវឲ្យយើងខ្ញុំចាំ១អង្គទៅទៀត?

169 ឃើញហោរានោះសួរនាំទេ? គាត់ដឹងថាមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែគាត់មិនប្រាកដថាវានៅទីណាទេ មើលឃើញថាតើមានអ្វីកើតឡើង។ "តើអ្នកជាទ្រង់ឬ?" បន្ទាប់ពីគាត់បានប្រកាសពីទ្រង់។

ហើយព្រះយេស៊ូវ...ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា ចូរទៅប្រាប់យ៉ូហានពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកកំពុងតែឮ ហើយឃើញៈ

គឺថាមនុស្សខ្វាក់បានភ្លឺ ...មនុស្សខ្វិនបានដើររួច មនុស្សឃ្លង់បានជាស្អាត ...មនុស្សថ្លង់បានឮ មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយមនុស្សទាល់ក្របានឮដំណឹងល្អផង។

មានពរហើយ អ្នកណាដែលមិនរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំ។

កំពុងដែលអ្នកទាំង២នោះចេញទៅហើយ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្ស ពីយ៉ូហានថា...(ឥឡូវស្តាប់!)*...តើអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោស្ថាន? បានទៅមើលដើមត្រែងរញ្ជួយដោយខ្យល់ឬអី?* (អត់ទេ នោះមិនមែនជាយ៉ូហាន គ្មានការសម្របសម្រួលជាមួយយ៉ូហានទេ។)

...តើបានទៅមើលអ្វី? បានទៅមើលមនុស្សពាក់អាវទន់ភ្លន់ឬអី? (និយាយពាក្យម្យ៉ាងទៀត បកកអាវបែរមក អ្នកដឹងហើយ អ្នកប្រាជ្ញ និងមនុស្សអស្ចារ្យ) *មើលអស់អ្នកដែលពាក់អាវទន់ភ្លន់ នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំណាក់ស្តេចទេ។* (អ្នកដែលថើបទារក រៀបការនឹងកូនក្មេង ហើយបញ្ចុះសព ហើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ឬនៅជុំវិញស្តេច។ បែបហ្នឹងគាត់មិនបានកាន់ដាវមុខពីរក្នុងដៃទេ។ ឃើញទេ?)

…ឥឡូវនេះ *តើអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោស្ថាន?* បានទៅមើលមនុស្សពាក់អាវ *បានទៅមើលដើមត្រែងរញ្ជួយដោយខ្យល់ឬអី?*

…មើលអស់អ្នកដែលពាក់អាវទន់ភ្លន់ នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំណាក់ស្តេចទេ ក្នុងវាំងរបស់ស្តេច។

ចុះអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? មើលហោរាឬអី? មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ក៏លើសជាងហោរាផង។

170 ចាំមើល! "សម្រាប់ការនេះ…" សូមស្តាប់ឥឡូវនេះ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់:

ដ្បិតគឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា មើល អញចាត់ទូតអញ ឲ្យទៅមុនឯង ជំនឿខ្ញុំ ហើយគាត់…នាំមុខឯង *ហើយទូតនោះនឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខឯង។*

171 ឥឡូវសូមមើលម៉ាឡាគី ៣:

មើល អញ…ចាត់ទូតអញឲ្យទៅ គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខអញ:…(ម៉ាឡាគី៣ មិនមែនម៉ាឡាគី៤។)

172 ឥឡូវសូមមើល ម៉ាឡាគី ៤:

ដ្បិតមើល ថ្ងៃនោះកំពុងតែមកដល់ ថ្ងៃនោះឆេះឆ្លោ ដូចជាគុកភ្លើង នោះអស់ពួកអ្នកឆ្មើងឆ្មៃ ហើយនឹង អស់ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រ ក់:… *គេនឹងដូចជាជញ្ជ្រាំង ហើយថ្ងៃដែលត្រូវមកដល់នោះ នឹងឆេះបន្សុសគេទាំងអស់ទៅ ឥតទុកឲ្យគេមានឫស ឬមែកនៅសល់ឡើយ នេះហើយ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ា…នៃពួកពលបរិវារ* (នោះគឺជាទុក្ខវេទនា និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ ឃើញទេ ដែលនឹងមកដល់)។

តែព្រះអាទិត្យ នៃសេចក្តីសុចរិតនឹងរះឡើង មានទាំងអំណាចប្រោសឲ្យជា នៅក្នុងចំអែងស្លាប (ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់) *នោះឯងរាល់គ្នា…នឹងចេញទៅ លោតកញ្ឆោងដូចជាកូនគោ ដែលលែងចេញពីក្រោល។* (វាដូចជាចេញទៅវាលស្មៅ ដើរចេញ។)

...ឯងរាល់គ្នានឹងជាន់ឈ្លីពួកអាក្រក់បង់ ហើយព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នៅថ្ងៃដែលធ្វើការនោះ ដ្បិតគេនឹងដូចជាផេះនៅក្រោមបាទជើងរបស់ឯងរាល់គ្នា។

173 បើមិនដូច្នេះទេ មនុស្សសុចរិតដែលវិលមកផែនដីជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នឹងត្រូវជាន់លើផេះ។ ពេលឃើញមនុស្សទាំងនេះ ពួកក្រអឺតក្រទម អំណួត គួរអោយស្អប់ខ្ពើម ហើយនៅតែអះអាងថាខ្លួនជាគ្រីស្ទាន ពួកគេគ្មានអ្វីក្រៅពីផេះ។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលបទគម្ពីរចែង។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះមើល។

ចូរនឹកចាំ...ពីក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ ជាអ្នកបំរើអញ ដែលអញបានបង្គាប់...ដល់លោក នៅលើភ្នំហោរែបសំរាប់ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គ្នា គឺអស់ទាំងក្រឹត្យក្រម និងបញ្ញត្តច្បាប់ទាំងប៉ុន្មាននោះ។

មើល មុនដែលថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរស្ញែងខ្លាចរបស់ព្រះយេហូវ៉ាបានមកដល់ នោះអញនឹងចាត់អេលីយ៉ា ឲ្យមកឯឯងរាល់គ្នា:

នៅមុនថ្ងៃនោះ ថ្ងៃនៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ អេលីយ៉ានឹងមកមុន។

174 មែនហើយ ត្រូវចងចាំ ប៉ុន្តែអនាគត។ ឥឡូវនេះ វាមិនអាចជាការមកដល់របស់យ៉ូហានទេ។ គាត់គឺជាអេលីយ៉ា ប៉ុន្តែគាត់បានមកប្រាំដង ឥឡូវនេះ។ ព្រះ-យេ-ស៊ូវ ជំ-នឿ ព្រះ-គុណ។ សូមមើល *ប្រាំ*គឺជាចំនួន "ព្រះគុណ។" អេលីយ៉ាបង្ហាញខ្លួនប្រាំដង: មានពេលមួយគឺអេលីយ៉ា ដូចជាអេលីសេ ដូចជាយ៉ូហាន នៅចុងបញ្ចប់នៃសាសន៍ដទៃ និងជាមួយលោកម៉ូសេទៅកាន់ជនជាតិយូដា។ លេខល្អឥតខ្ចោះ ហោរាដ៏ល្អឥតខ្ចោះ អ្នកនាំសារដ៏ល្អឥតខ្ចោះ តឹងរឹង មាំមួន។ ឃើញទេ? សូមចំណាំ:

...មើល មុនដែលថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរស្ញែងខ្លាចរបស់ព្រះយេហូវ៉ាបានមកដល់ នោះអញនឹងចាត់អេលីយ៉ា...ឲ្យមកឯឯងរាល់គ្នា:

លោកនឹងបង្វែរចិត្តពួកឪពុកមកឯកូន និងចិត្តកូនមកឯឪពុកវិញ ក្រែងអញមកវាយផែនដីដោយសេចក្តីបណ្តាសា។

175 សូមមើល មិនមែនជាការមកដល់ដំបូងនៃការណែនាំទេ នោះគឺលោកយ៉ូហាន ដោយសារផែនដីមិនដែលឆេះដូចចំបើង មនុស្សសុចរិតមិនដែលដើរទៅលើផេះរបស់មនុស្សអាក្រក់ឡើយ។ ប៉ុន្តែមុនពេលរឿងនេះកើតឡើង អេលីសេនឹងមក។

ហើយតើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? ស្តារសេចក្តីជំនឿរបស់កូនត្រឡប់ទៅកាន់ឪពុកវិញ ជាសេចក្តីជំនឿដើមនៃព្រះគម្ពីរ។

176 ពេលឃើញបុរសម្នាក់មក ខ្ញុំគិតថា "នោះត្រូវតែជាគាត់។ មានបុរសម្នាក់កំពុងល្បីឈ្មោះ មើលទៅគាត់ ព្រះវិហារកំពុងដំណើការ។" តើគាត់កំពុងធ្វើអ្វី? នៅមួយពាន់ម៉ាយពីព្រះគម្ពីរ។ តើគាត់ធ្វើអ្វី? ដើរជុំវិញ ខ្យល់ផាត់ ហើយចុះគាត់ទៅក្រោម។ ឃើញទេ "មានទម្រង់នៃភាពជាព្រះ ហើយបដិសេធអំណាចរបស់ព្រះ។" បដិសេធសេចក្តីជំនឿ មិនជឿព្រះគម្ពីរ ដោយពោលថា កាន់តាមគោលលទ្ធិ និកាយ ការទទួលកូននិកាយតូចៗ។ វាត្រូវតែធ្លាក់ចុះ។ នៅទីនោះគាត់ត្រឡប់ទៅវិញ។

177 តើអ្នកនោះទៅសាបព្រោះពូជនោះសម្រាប់ក្រុមជំនុំសម័យចុងក្រោយនោះនៅឯណា? តើពូជដែលទុំដែលបានសន្យា អេលីយ៉ានោះនៅឯណា? ហើយបន្ទាប់ពីថ្ងៃរបស់លោកនោះ គ្រាទុក្ខវេទនាជាខ្លាំងនឹងមកដល់ ហើយឆេះផែនដី។

178 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលការត្រឡប់មកវិញនៃក្រុមជំនុំនិងកូនក្រមុំ កូនក្រមុំនិងព្រះគ្រីស្ទនឹងដើរចេញនៅលើផេះរបស់ពួកគេ ក្នុងសហស្សវត្សរ៍ នៅពេលដែលផែនដីត្រូវបានបន្សុទ្ធដោយភ្លើង។ ហើយនៅទីនោះពួកគេនឹងសោយរាជ្យ។ ហើយពួកសាសន៍ដទៃដែលមិនធ្លាប់បានឮដំណឹងល្អនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញនៅពេលនោះ ហើយបុត្រានៃព្រះនឹងត្រូវបានបើកសម្តែង។ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងសោយរាជ្យទ្រង់ត្រូវមានអ្វីមួយដើម្បីសោយរាជ្យទ្រង់មានដែន។ "ហើយពួកគេបានគ្រប់គ្រងហើយសោយរាជ្យជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ" ព្រះគ្រិស្ទបានគ្រប់គ្រងដោយដំបងដែកលើប្រជាជាតិនានា។ បន្ទាប់មក ដំណឹងល្អ...បន្ទាប់មកកូនប្រុសរបស់ព្រះដែលបានបើកសម្តែងដោយមានសិទ្ធិអំណាច ដូចទ្រង់មានពេលទ្រង់គង់នៅទីនេះឃើញទេ នឹងមានសហស្សវត្សរ៍មកនៅក្នុងរជ្ជកាលនោះ សូមមើលនៅលើផេះ។

179 ដូច្នេះខ្ញុំបានមើលអ្វីមួយ។ តើវាបានធ្លាក់ចុះដោយយើងដោយបន្ទាបខ្លួនហើយយើងបានខកខានវាទេ? តើវាបាត់ហើយព្រះវិហារត្រូវបានបន្សល់ទុកនៅក្នុងអំពើបាបរបស់នាងឬ? បើដូច្នេះមែន នោះវាយឺតជាងអ្នកគិត។ បើមិនដូច្នោះទេនោះនឹងមានសារមួយដែលមានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយការងាររហ័សនឹងធ្វើរង្វង់ជុំវិញផែនដី។ គ្រាប់ពូជនឹងចូលទៅក្នុងកាសែត សម្ភារះអាន រហូតដល់គ្រប់គ្រាប់ពូជនៃព្រះដែលបានកំណត់ទុកជាមុនបានឮវា។ គ្មានអ្នកណាក្នុងចំណោម

ពួកគេនឹងមកឯព្រះបិតាបានទេ លុះត្រាតែព្រះវរបិតាបានទាញពួកគេមក ហើយគ្រប់គ្នាដែលព្រះវរបិតាបានទាញមកនឹងឮវា ហើយមក។ នោះនឹងជា ពូជដែលបានកំណត់ទុកជាមុននឹងឮព្រះបន្ទូល។

180 ពេលនោះកើតឡើង វានឹងជាការជួបជុំគ្នា។ ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងលេចមក ហើយនៅទីនោះនឹងទៅកាន់ក្រុមជំនុំពីគ្រប់ទិសទីនៅលើផែនដីដូចនោះជាមួយនឹងការរស់ឡើងវិញនឹងលើកឡើង។

181 តើវានឹងដូចជាយ៉ូហានមកដែរឬទេ ហើយសូម្បីតែសិស្សដែលជ្រើសរើសក៏មិនដឹងដែរ? ពួកគេថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យនិយាយថា អេលីយ៉ាត្រូវតែមកមុន?"

182 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់មកហើយ ហើយអ្នកមិនបានស្គាល់គាត់ទេ។" ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "ពួកគេបានធ្វើអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយគឺ ពួកគេនឹងធ្វើចំពោះលោក។" សាររបស់គាត់រហ័សណាស់ មើលទៅ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយវាបានកើតឡើងតែក្នុង...ពីរ—ចំណុចតូចៗប៉ុណ្ណោះៈ នៅខាងក្រោមនៅក្រុងយេរូសាឡឹម និងទីនោះ ឬចុះនៅអេណូន ជាកន្លែងដែលយ៉ូហានឡើងទៅធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយចុះទៅមាត់ទន្លេ ជាកន្លែងដែលគាត់ធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកនោះទន្លេក៏រីងស្ងួត។ ត្រឹមតែប្រាំមួយខែប៉ុណ្ណោះ ហើយការណែនាំទាំងមូលអំពីព្រះមេស្ស៊ីបានចូលមក។ ឃើញទេ?

183 តើយើងបានមើលរំលងអ្វីមួយទេ? តើវាយឺតជាងយើងគិតទេ? នេះជាការនិយាយចេញពីចិត្តឥឡូវនេះ។ នេះគឺគ្រាន់តែ យប់នេះប៉ុណ្ណោះ...បាទ វាគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែយើងនិយាយនៅទីនេះ។ តើវាយឺតជាងអ្នកគិតទេ? តើនោះពិតជាសារនោះនៅមាត់ទន្លេនៅថ្ងៃនោះមែនទេ? វាបានធ្លាក់ចុះហើយមនុស្សបានខកខានស្តាប់វា? តើនោះឬ? បន្ទាប់មកវាពិតជាយឺតជាងយើងគិត។ តើនៅពេលណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាយប់នេះ។ ប្រហែលជាហាសិបឆ្នាំទៀត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងទៅដល់ពេលណាទេ ខ្ញុំនឹងបន្តបន្តដូចពេលនេះ។ អញ្ចឹងតើវាជាអ្វី? តើខ្ញុំកំពុងស្វែងរកអ្វីមួយមែនទេ?

184 ខ្ញុំមានសុបិនចម្លែកមួយយប់មិញ វារំខានខ្ញុំពេញមួយថ្ងៃ។ ជាធម្មតាខ្ញុំមិនសុបិនច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានសុបិនមួយ...

185 ខ្ញុំនឹងទៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយវាធ្លាប់ជាខ្ញុំបំផ្ទុះសារនោះ ហើយខ្ញុំនឹងឃើញមួយនៅទីនេះ ហើយម្នាក់នៅទីនោះចាប់វា។ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅវិញភ្លាម ហើយបំផ្ទុះសារ ហើយគេងើយច្រមុះឡើងដើរចេញ។ តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង? តើពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបចេញពីថ្ងៃនៃព្រះគុណរបស់ពួកគេឬ? មានអ្នកចុងក្រោយចូលមកទេ? វាចប់ហើយ? តើយើងកំពុងរង់ចាំការបំផ្លាញមែនទេ? តើសង្គ្រាមតូចៗទាំងអស់នេះកំពុងតែត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?

186 មានអ្វីមួយកំពុងរៀបនឹងកើតឡើង។ មុនពេលវាកើតឡើង ក្រុមជំនុំបានបាត់ទៅហើយ។ របៀបដែលខ្ញុំមិនយល់ស្របថាក្រុមជំនុំនឹងស្ថិតនៅក្នុងគ្រាទុក្ខវេទនា! តើអ្នកអាចធ្វើឱ្យប្រភេទមួយយកចេញពីអង្គបដិបក្ខដោយរបៀបណា? ឃើញទេ? ណូអេនៅក្នុងទូកធំមុនពេលទឹកមួយតំណក់ធ្លាក់មក។ ឡុតបានចេញពីក្រុងសូដុំម មុនពេលភ្លើងបានធ្លាក់។ ឃើញទេ? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃពួកគេដូច្នេះដែរ នៅពេលបុត្រមនុស្សនឹងមកដល់។" ក្រុមជំនុំមិនចាំបាច់ឈរលើការជំនុំជំរះនោះទេ វាគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ។

187 អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺភាពឥតខ្ចោះនៃពួកបរិសុទ្ធ។ ពួកបរិសុទ្ធមិនយល់ទេ ឃើញគេ កំពុង...ពួកគេគ្រាន់តែមិនដឹងថាត្រូវគិតយ៉ាងណា ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះយើង...

188 ប្រសិនបើវាត្រឹមត្រូវ...បើមិនដូច្នោះទេ មានអ្វីមកទាន់ពេល នោះ នឹងមានការបំផ្ទុះឡើង។ ខ្ញុំកំពុងមើល ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវងាកទៅណាទេ។

189 យប់មិញខ្ញុំយល់សប្តិឃើញ។ (បន្ទាប់មកខ្ញុំបិទ។) ខ្ញុំសុបិនឃើញរឿងចម្លែកបំផុត...

190 ខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនោះ និយាយជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំអំពីរឿង...យើងទើបតែបានអធិស្ឋាន ហើយខ្ញុំ... មាននរណាម្នាក់ ដាឡាស តូច បានហៅមកប្រាប់ថាគាត់បានជាប់គាំងអ្វីមួយនៅក្នុងត្រចៀករបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅ... ហូរឈាម ហើយត្រូវរត់ទៅពេទ្យ។ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅអធិស្ឋាន ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "វាមិនអីទេ។" ឃើញទេ?

191 នៅទីនេះគាត់មក វាមិនអីទេ។ គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី ខ្ញុំគិតថាអ្នកនឹងមាន..." បាននិយាយថា "អ្នកបានធ្វើឱ្យត្រចៀករបួស បែកធ្លាយ ហើយ

ឈាមហូរចេញពីវា ហើយឥឡូវយ៉ាងម៉េច។" គ្រាន់តែ...ពេលក្រោយយើងទៅ—ត្រឡប់ទៅវិញ គាត់មិនបាននិយាយអ្វីឡើយ។ អត់ដឹងថាម៉េច ឃើញទេ អត់ឆ្លង អត់មានអីទេ។ ឃើញទេ?

192 ពេលនោះ មានគេខលហៅមក ហើយខ្ញុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយអធិស្ឋាន។ ប្រហែលថ្ងៃមួយទៀតគេខលហៅមកនិយាយថា "វាចប់ហើយ។ ល្អហើយ ជាសះស្បើយ! វាកើតឡើង!"

193 ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំនិយាយថា "អូនសម្លាញ់ ប្រហែលមួយឆ្នាំបួនខែ ខ្ញុំមិនសូវដឹងថាត្រូវផ្លាស់ទីទៅណាទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងថាធ្វើម៉េចទេ។" នាងបាននិយាយថា...យើងបាននិយាយអំពីការផ្លាស់ទី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេខ្ញុំឈរហើយខ្ញុំឆ្ងល់។ តើយើងកំពុងស្វែងរក...នោះគឺជាហោរាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់របស់ព្រះ... មកដល់កន្លែងដោះស្រាយរឿង? តើវានឹងត្រូវបានដឹងជាសាធារណៈទេ?"

194 ខ្ញុំគិតថា "នោះគឺផ្ទុយពីបទគម្ពីរ។ អត់ទេ គឺ: 'ទ្រង់មកក្នុងម៉ោងដែលអ្នកមិនបានគិតដល់'។" ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ តើយើងបានមើលរំលងវាទេ? ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំមិនចង់ដេកផ្ទះនៅទីនេះទេ។" ខ្ញុំគិត...ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថារឿងនេះមិនត្រូវបានថតទេ ប្រសិនបើវាបានថត ហែកកាសែតចោលទៅ ឬដាក់មួយឡែកចុះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា ប្រសិនបើ...ខ្ញុំបាននិយាយថា "បើនេះ គឺជិតជាងការគិតរបស់យើង។"

195 មានរឿងមួយដែលមាន...វានឹងកើតឡើង។ អ្វីក៏ដោយត្រូវតែកើតឡើងចំពោះខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំមិនឃើញថាហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅនៅពេលដែលខ្ញុំអង្គុយនៅលើកៅអីនោះកាលពីថ្ងៃមុន បន្ទាប់មក ឃើញទេ ប្រសិនបើមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលត្រូវធ្វើ។ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនទៅ? តើមានអ្វីកើតឡើង? តើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលត្រូវធ្វើ? ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ប្រសិនបើវាជាសាររបស់ខ្ញុំ មនុស្សនឹងពើងច្រមុះរបស់ពួកគេទៅកាន់វា។"

196 បន្ទាប់មក មានអ្វីមួយហៅខ្ញុំទៅកាន់បេសសកកម្មឯបរទេស។ ខ្ញុំឮសំឡេងហៅឆ្លងសមុទ្រមកពីគ្រប់ទីកន្លែង។

197 សំបុត្រទើបតែមកដល់ថ្ងៃមុន បងប្រុសលីហ្គ័រ សរសេរ—សៀវភៅស្តីពីកិច្ចប្រជុំ ឪរបានន។ គាត់បាននិយាយថា "វាមិនដែលត្រូវបានប្រៀបធៀបទេ។ ទ្វីបអាហ្វ្រិកមិនដែលមានការរង្គោះរង្គើដូចនោះទេ។ ក្នុងរយៈពេលមួយយប់ ទឹកដីដ៏ខ្មៅងងឹតនៃទ្វីបអាហ្វ្រិកនេះ មានការរង្គោះរង្គើ ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។" ត្រូវហើយ ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ។

198 ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញជននេគ្រូកំសត់ ជាមនុស្សមានតម្លៃ បានឃើញពីរបៀបដែលពួកគេកំពុងប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេ...អាក្រក់ជាងទាសករ។ ឃើញក្មេងតូចនៅទីនោះ...ហើយខ្ញុំ...ធ្វើការនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនិយាយ... ក្មេងប្រុសនោះ អ្នកគ្រាន់តែ... អ្នកជាស្ត្រីមិនអាចធ្វើបានច្រើនក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ឬបីថ្ងៃ បើធៀបនិងអ្វីដែលក្មេងប្រុសនោះត្រូវធ្វើក្នុងមួយថ្ងៃ។ គាត់បានដេកនៅលើកម្រាលឥដ្ឋក្នុងបន្ទប់លាងសម្អាតចាស់តូចមួយ ដែលមានប្រវែងប្រហែលបួនហ្វីតនិងទទឹងបួនហ្វីត ដែលដេកនៅទីនោះ។ ហើយគាត់បានមួយផោនក្នុងមួយខែ នោះជាពីរដុល្លារ និងប៉ែតសិបសេន។ ហើយគាត់មិនដែលបានទទួលការបរិភោគសំណល់ពីតុ ឬពីប្រអប់នៃអាហារមួយ បីភាគ អាហារពេលព្រឹក បីភាគនៃវានៅអាហារពេលល្ងាច ហើយបីភាគទៀតនៅយប់នោះនៅអាហារពេលយប់។ ធ្វើការរហូតដល់ម៉ោងដប់ ឬដប់មួយ ម៉ោងដប់ពីរ ក្រោកពីព្រឹកឡើងមើលថែកូន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយបោសសម្អាតជណ្តើរ ហើយជូតរថយន្តរបស់ចៅហ្វាយ។ ចំណែកម្តាយចាស់ រាងធាត់ មិនធ្វើអ្វីក្រៅពីអង្គុយនៅក្បែរនោះ ហើយចុចក្រចកដៃផឹកតែ ខ្ជិល គ្មានអីល្អ។

199 ក្មេងកំសត់ម្នាក់នោះត្រូវធ្វើការដូចសព្វគ្រប់។ គាត់មានការក្អក ហើយគាត់មើលទៅដូចជាគ្រជាក់ដូចជា "ហាហា ហាហា ហាហា។" ហើយថ្ងៃមួយខ្ញុំមើលទៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមិនមានក្មេងប្រុសនោះទេ...ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិននាំគាត់ទៅកាន់កិច្ចប្រជុំ?"

200 "គាត់ជាពួកកាហ្វីរ។" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] មានន័យថា "អាក្រក់។" កុំឆ្ងល់ថាគេបំប៉ោងឈ្មោះនោះ។ ខ្ញុំក៏ឆ្ងល់ ដែរ។ បុរសនោះជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ហើយនៅទីនោះ។ គាត់មិនមែនជាទាសករទេ។ ពណ៌របស់គាត់គឺមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ គាត់ជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ហើយនៅទីនោះគាត់គឺបែបនោះ។

201 ខ្ញុំបានដើរចេញ ខ្ញុំបានហៅគាត់ "ថូម៉ាស។" ក្មេងប្រុសអាចនិយាយបានបីភាសា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ថូម៉ាស?"

202 គាត់ងាកមកលុតជង្គង់ ហើយលើកដៃឡើងនិយាយថា "បាទលោកគ្រូ។"

203 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្រោកឡើង។ ខ្ញុំមិនមែនជាចៅហ្វាយរបស់អ្នកទេ ខ្ញុំជាបងប្រុសរបស់អ្នក។" ខ្ញុំដាក់ដៃអោបជុំវិញគាត់។ គាត់មើលមកខ្ញុំបែបនោះ ហើយទឹកភ្នែកធំៗហូរមកលើថ្ពាល់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ថូម៉ាស។"

204 ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក ហើយមានការនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ពីអ្វីមួយ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "បាទ លោកគ្រូ វាជាការពិត។ នោះហើយជាអ្វីដែលកើតឡើង។"

205 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ថូម៉ាស ជំងឺក្អកបានចាកចេញពីអ្នក អ្នកនឹងលែងមានវាទៀតហើយ។" ហើយគាត់លែងមានវា។

206 មនុស្សទម្លាក់លុយក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានក្រដាសប្រាក់មួយរយនិងប៉ែតសិប*ផោន* (មានន័យថាពីរដុល្លារ និងប៉ែតសិបសេន)។ ហើយខ្ញុំខ្លាចក្នុងការប្រគល់វាទៅគាត់ ខ្លាចថៅកែរកគាត់ឃើញដូច្នេះ គេស្មានថាគាត់លួចយកវាទៅ ហើយវាយគាត់រហូតដល់ស្លាប់។ បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ចៅហ្វាយនោះ ខ្ញុំថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រលាញ់ក្មេងប្រុសនោះ។ សូមឲ្យខ្ញុំឲ្យលុយគាត់ខ្លះ។"

"អូ អត់ទេ! អត់ទេ! អ្នកនឹងធ្វើឱ្យគាត់ខូច។"

207 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកពិតជាបង្ខូចគាត់ច្រើនជាង។" ឃើញទេ? "តើអ្នកកំពុងដាក់អ្វីនៅទីនេះ? ហើយអ្នកមិនធ្វើអ្វីសោះ។ ក្មេងប្រុសនោះធ្វើការងារទាំងអស់ ហើយអ្នកឱ្យគាត់ពាក់កណ្តាលអត់ឃ្លានរហូតដល់ស្លាប់។ គាត់មាន—ម្តាយមេម៉ាយ និងប្អូនស្រីរងគ្រោះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកឱ្យគាត់តែប្រាក់ពីរដុល្លារ...ពីរដុល្លារនិងប៉ែតសិបសេនក្នុងមួយខែ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកនឹងច្រូតកាត់ផលដែលអ្នកសាងនៅថ្ងៃណាមួយ! មានមនុស្សស្បែកសពីរលាននាក់ និងប្រហែលមួយរយលាននាក់ស្បែកពណ៌ខ្មៅ។ អ្នកនឹងមានការបះបោរ។"

បាននិយាយថា "កុំនិយាយអញ្ចឹងនៅអាមេរិក តើមានអ្វីកើតឡើងនៅទីនេះ។"

208 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកណានឹងប្រាប់ខ្ញុំឱ្យទប់កំហឹងបាន? មានតែព្រះ។" បាននិយាយថា "កុំឆ្ងល់ ដែលមនុស្សមានភាពស្មុគស្មាញ ត្រូវបានគេចាត់ចែងបែបនេះ។" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានយកសម្រាប់ពួកគេ។

209 ថ្ងៃមួយ ប្តីប្រពន្ធមួយគូ បកកអាវ មានពុកមាត់តិចៗ ឡើងមករ៉ូដៀសៀ។

210 អ្នកបើកយន្តហោះពណ៌បៃតងតូចមួយបានដឹកខ្ញុំចូលទៅក្នុងព្យុះត្រូពិចមួយក្នុងចំណោមពួកគេ បន្ទាប់មកបានទៅពីរម៉ាយមើលទៅហាក់ដូចជា ខ្ពស់នៅលើអាកាស វិលជុំវិញ។ យើងមិនបានដឹងថាតើមានការក្រឡាប់ឬអត់ យន្តហោះវិលចុះឡើងៗ។ ហើយទីបំផុតវា...យើងមិនដឹងថាវាធ្លាក់ឬឡើងទេ។ ហើយទីបំផុតវាបានបោះយើងពីលើព្យុះ។ ហើយខ្ញុំឈឺពោះណាស់ពេលយើងចុះពីវា!

211 ពីរបីនាក់នៃអ្នកបម្រើព្រះទាំងនោះ គឺអ្នកបម្រើព្រះខាងពេនទីកុស្ត បានជិះឡាន ហើយបើកយកខ្ញុំចុះទៅក្រុង ព្រីតូរីយ៉ា។ ខ្ញុំមកពីភាគខាងត្បូង រ៉ូដៀសៀ ហើយខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំឈឺ។ ហើយបងប្រុស បាក់ផើ អង្គុយនៅទីនោះ ឈឺ ហើយ ប៊ីលីប៉ូល ឈឺ។ ហើយនៅទីនេះយើងកំពុងបើកឡានចុះក្រោមតាមរយៈបរិវេណ នោះហើយជាកន្លែងដែលមនុស្សស្បែកពណ៌ដែលធ្វើអ្វីមួយគឺត្រូវចាកចេញពីកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ អំពើបាបកុលសម្ព័ន្ធមួយចំនួន ហើយពួកគេចូលមកទីនោះ។ ហើយគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលក្នុងទីក្រុងឡើយ ដូច្នេះពួកគេគ្រាន់តែរស់នៅក្រោមសំណប៉ាហាំង ឬអ្វីៗដែលពួកគេអាចធ្វើបាន កខ្វក់ណាស់ហើយអ្វីៗទាំងនោះ គឺជាការពិត។ ហើយនៅទីនោះពួកគេបានចុះទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញទីសំគាល់មួយ នៅទីនោះ "ម្ភៃម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង។" ហើយបុរសទាំងនោះធ្វើដំណើរបានហុកសិបប្រាំម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង។ ម្តាយចាស់កំសត់រត់ចេញទៅចាប់កូនតូច កូនតូច ទាំងអាក្រាត នៅតាមផ្លូវ និងពីអាយុប្រហែលពីរឆ្នាំរហូតដល់ប្រាំឬប្រាំមួយ ចាប់មិត្តតូចៗ ហើយស្រែក។ គាត់មកជិតសម្លាប់ពួកគេបួននាក់ក្នុងពេលតែមួយ។

212 ខ្ញុំបានគោះគាត់លើស្មា ខ្ញុំនិយាយថា "ហេ! តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?"

គាត់ងាកមកនិយាយថា "តើអ្នកបាននិយាយអ្វី?"

213 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបាននិយាយថា 'តើអ្នកមានបញ្ហាអ្វី?' យឺតៗបន្តិច!"

បាននិយាយថា "យើងបានទទួលការបញ្ជាដើម្បីនាំអ្នកទៅទីនោះទាន់ពេលវេលា។"

214 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបញ្ជាឱ្យអ្នកឈប់ចាំសិន។" ហើយគាត់បាននិយាយថា...ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកគ្មានអារម្មណ៍អាណិតចំពោះពួកគេទេឬ?"

"ជាអ្វី មនុស្ស?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទារកតូចៗនៅទីនោះអ្នកស្ទើរតែបុកគាត់។"

បាននិយាយថា "នោះហើយជាពួកកាហ្វឺរ!"

215 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្ដីអាម៉ាសចំពោះអ្នក! ដែលហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទាន?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដឹងអត់ថាម្ដាយគិតច្រើនពីកូនតូច បើអ្នកសម្លាប់វា ដូចម្ដាយអ្នកគិតដល់អ្នកដែរ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នាងប្រហែលជាល្ងង់និងមិនបានរៀន ប៉ុន្តែក្តីស្រឡាញ់របស់ម្ដាយស្រែករកកូន។ អ្នកគ្មានការងារសម្រាប់ធ្វើរឿងបែបនោះទេ។ ហើយអ្នកហៅខ្លួនឯង..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "រឿងមួយទៀត សញ្ញានោះបាននិយាយ 'ម្ភៃម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង' ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំបាននិយាយថា 'ចូរឲ្យសេសារនូវអ្វីដែលជារបស់សេសារ។'" ហើយគាត់បានងក់ក្បាល។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកបន្ថយល្បឿនរហូតដល់ម្ភៃម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ហើយចាត់ទុកគេដូចជាបងប្អូនរបស់អ្នក។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកគួរឱ្យខ្មាស់គេ អ្វីក៏ដោយ។" អូ ខ្ញុំអើយ ពួកវាលឿនដូចកង្កែបស៊ីបសត្វល្អិត! ប៉ុន្តែវាមិនមានអ្វីខុសគ្នាទេ ខ្ញុំបាននិយាយពាក្យរបស់ខ្ញុំ ចូលទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ខ្ញុំ។

216 ហើយយើងបានទៅទីនោះ ហើយមនុស្សបានដឹងថាខ្ញុំគឺសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីនាំយកពួកគេ—សារនៃដំណឹងល្អ។ និងព្រះ...

217 គេចូលមកទីនោះ លាយឡំគ្នា ហើយដាក់មនុស្សស្បែកពណ៌សមួយចំហៀង ហើយស្បែកខ្មៅមួយចំហៀង ហើយនៅទីនោះ អ្នកដែលមានស្បែកពណ៌មិនអាចនិយាយបានសូម្បីតែមួយម៉ាត់ ឬមិនបានសោះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងចេញទៅក្នុងចំណោមទីនោះ ហើយនាំអ្នកឈឺ និងអ្នករងទុក្ខ និងពិការចេញមក ហើយប្រោសពួកគេឲ្យជា ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ*ពួកគេ*អង្គុយនៅទីនេះ នៅក្នុងអគារដ៏តូចធំរបស់ពួកគេ ដែលសាងសង់ឡើងនៅទីនោះ។ បង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដែលមានចិត្តរាបទាប!

218 ឥឡូវនេះ នោះគឺជាមនុស្សម្នាក់មិនទាន់បានទទួលសារនៅឡើយទេ ហើយគាត់កំពុងសរសេរសៀវភៅនោះ។

219 ឥឡូវនេះ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី? រឿងមួយគឺ អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវ...អឹម—តើខ្ញុំត្រូវត្រឡប់ទៅទីនោះវិញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យផ្សាយដំណឹងល្អ នោះខ្ញុំមិនអាចជាអ្នកមើលឆុត និងជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ក្នុងពេលតែមួយបានទេ។ អ្នកគ្រាន់តែ...វា...មុខងារនឹងមិនលាយឡំគ្នាទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំកំពុងប្រយុទ្ធនឹងខ្យល់ព្យុះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ខ្ញុំត្រូវតែជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងធ្វើជាអ្នកមើលឆុតរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងទៅកាន់ភ្នំកន្លែងណាមួយ ហើយនៅឆ្ងាយ គ្មានព្រះវិហារ គ្មានក្រុមជំនុំទេ ដរាបណាខ្ញុំឮពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយស្ទុះចេញ ហើយបន្លឺវា ហើយឈប់វិញម្តងទៀត។ ឃើញទេ? មួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងនោះ វាមានទម្ងន់ក្នុងតុល្យភាព។ ឬវាចប់ហើយ។ ត្រូវតែជារឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងបីនោះ សម្រាប់ខ្ញុំ។ សារនេះត្រូវបានបញ្ចប់ ឬខ្ញុំត្រូវទទួលបានកិច្ចការមួយក្នុងចំណោមកិច្ចការទាំងពីរនេះដែលត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

220 យប់មិញខ្ញុំយល់សប្តិឃើញ ថាទៅប្រជុំ ហើយខ្ញុំមិនដែលឃើញមនុស្សបែបនេះទេ! ពួកគេត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នាដូចជាកីឡដ្ឋានធំមួយ ដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញ។ ហើយមាននរណាម្នាក់មកតាមខ្ញុំ ដែលមិនមែនជា ប៊ីលីទេ ហើយគាត់បានយកខ្ញុំចុះ។ ហើយខ្ញុំបាននៅក្នុងបន្ទប់អធិស្ឋាន ហើយខ្ញុំបានមក...នៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំង ដូចជាពួកគេហៅវា ធ្វើឱ្យអ្នកយល់ ដូចជាឧបករណ៍មួយទៅកាន់កន្លែងដែលខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍ថាវាជាការអធិស្ឋាន។ ហើយនៅតាមផ្លូវចុះមានបុរសម្នាក់បានចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយខ្ញុំ ហើយពេលគាត់ធ្វើការអធិស្ឋានក៏ចាកចេញទៅ។ ខ្ញុំមិនអាចមានអារម្មណ៍ថាជាអ្វីទេ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានព្យាយាមទាញខ្លួនខ្ញុំចូលទៅក្នុងវាវិញ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ ហើយខ្ញុំនឿយហត់។

221 ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមសម្លឹងមើលហ្វូងមនុស្សនៅពេលវាឡើងមក។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំបានទទួលអត្ថបទនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំថាខ្ញុំដឹងពីអង្គការទាំងនោះ ហើយរបៀបដែលពួកគេបាន

ប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេ នោះខ្ញុំនឹងផ្សាយដំណឹងល្អបែបនោះដល់ពួកគេតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។" ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំដើរទៅវេទិកា នោះវាបានចាកចេញពីខ្ញុំ។

222 មិនមែនការអធិស្ឋាន មិនមែនជាសារមួយនៃសារទាំងនោះទេ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែប្រជាជនកំពុងរង់ចាំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំគួរធ្វើយ៉ាងណា?"

223 ហើយមានអ្វីមួយបាននិយាយថា "គ្រាន់តែបន្ត។ គ្រាន់តែបន្ត ឃើញទេ" វានឹងត្រូវបានបំពាក់នៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ។ "គ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត។" ឃើញទេ? បន្ទាប់មកខ្ញុំនៅទីនោះនៅ...ហើយខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង។

224 ប្រហែលជាខ្ញុំគិតបែបនេះទើបខ្ញុំយល់សប្តិឃើញដូច្នេះ។ វាប្រហែលជាអញ្ចឹង។ វាប្រហែលជាសុបិនគឺខាងវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំអត់មានការបកស្រាយទេ—ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចប្រាប់អ្នកនិងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាយ៉ាងណា ខ្ញុំនៅលើផ្លូវបំបែកមួយកន្លែង។ ឃើញទេ? មានអ្វីមួយ នៅកន្លែងណាមួយ។

225 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចនិយាយបានរឿងមួយ ហើយខ្ញុំយល់ខុសខ្លាំងណាស់។ ឬនិយាយ*បែបនេះខ្ញុំ*...វាជា*ផ្លូវនេះឬផ្លូវនោះ*មួយទទួលបានវានៅ*ខាងនេះ*។ ហើយវាគឺជាការដែលអ្នកនិយាយអ្វីមួយត្រង់ទៅកាន់ចំណុចមួយហើយនរណាម្នាក់បានឮវាតាម*វិធីនេះ* ដូច្នេះគាត់ប្រាប់ម្នាក់ទៀតហើយងាកទៅឆ្ងាយបន្តិច ហើយបន្ទាប់ទៀតផ្អៀងទៅឆ្ងាយបន្តិច បន្ទាប់មកឆ្ងាយបន្តិច បន្ទាប់មកវាបានធ្លាក់ចេញពីន័យពិត។ ម្នាក់ឮវា*យ៉ាងនេះ*ទៅតាមផ្លូវនេះ ផ្លូវនោះ និងផ្លូវនោះ។ ឃើញហើយអ្នកចាកប្រធាន។ ហើយនោះជាវិធីដែលវាចេញមក—នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំជាដើម នៅពេលអ្នកពិតជាឆ្ពោះទៅកន្លែងមួយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកជ្រើសរើសនឹងឮកន្លែងនោះ។ ពួកគេទទួលបានកន្លែងនោះ! ពួកគេដឹងថា ព្រោះខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលមានន័យ (សូមមើល?) ដូចនោះ គ្រាន់តែជាសារ តែប៉ុណ្ណោះ។

226 ឥឡូវនេះ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ ហាក់បីដូចជាមានការយល់ច្រលំកាន់តែច្រើនឡើងគ្រប់ពេល ជាបន្តបន្ទាប់។ តើវាគឺជាអ្វី? គឺ...តើខ្ញុំបានដាំគ្រាប់ពូជទាំងអស់ដែលត្រូវដាំហើយឬនៅ? តើពេលវេលានៅកៀកនិងដៃឬ? តើអ្នកនាំសារដ៏អស្ចារ្យរូបនេះកំពុងជួសជុលដើម្បីឈានជើងដល់កន្លែងកើតហេតុ

ឥឡូវនេះឬ? តើការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយឬនៅ? តើវាហៅចេញពីទឹកដីនេះទៅប្រទេសផ្សេងឬ? តើទ្រង់បានហៅខ្ញុំពីការផ្សាយដំណឹងល្អទេ?

227 ចងចាំខ្ញុំ...ខ្ញុំបានហាត់វាឲ្យប្រពន្ធ។ អ្នកជាច្រើននៅក្នុងសៀវភៅ... ថ្ងៃដែលខ្ញុំដាក់ថ្មជ្រុងនោះ ប្រហែលសាមសិបឆ្នាំមុន ត្រង់នោះនៅជ្រុងនោះ វានិយាយនៅទីនោះ... នៅព្រឹកនោះ ពេលទ្រង់ដាស់ខ្ញុំ ហើយអង្គុយក្នុងបន្ទប់នោះ សូម្បីតែមុនពេលដែលខ្ញុំរៀបការ ឬអ្វីក៏ដោយ គ្រាន់តែជាគ្រូអធិប្បាយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ធ្វើកិច្ចការរបស់អ្នកជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ មិនមែន...អ្នកមិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទេ ប៉ុន្តែធ្វើ*កិច្ចការ*តែមួយ" បានដកស្រង់បទគម្ពីរមួយមកខ្ញុំ។ ពេលខ្ញុំរត់ចុះមកឃើញដើមឈើពីរដើម បាក់មួយដើម*ទីនេះ*...ភាពតែមួយ និងព្រះត្រីឯក។ ខ្ញុំមិនដែលឆ្លងកាត់គេទេ ខ្ញុំដាំវាបែបហ្នឹង។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានឃើញផ្លែឈើធ្លាក់មកក្នុងដៃខ្ញុំ រួចនាំខ្ញុំទៅកាល់វ៉ារី។ ឥឡូវនេះ ចូរស្តាប់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពេលអ្នកចេញពីរឿងនេះ សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ជំពូក៤ ធីម៉ូថេទី២ ជំពូក៤។"

228 ហើយវាទុកអោយខ្ញុំអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់។ ខ្ញុំក៏មិនដឹងថាវាជាការនិមិត្តដែរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវហៅវាថាអ្វីនៅពេលនោះ។ ខ្ញុំកំពុងដាក់គ្រឹះ (ថ្ងៃនោះ) គ្រឹះនៅទីនោះ។ វាត្រូវបានគេសរសេរដាក់នៅខាងស្តាំនៅក្នុងជ្រុងនោះឥឡូវនេះហើយបាននិយាយថា:

> ...*ចូរឲ្យអ្នកធ្វើការជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អចុះ ព្រមទាំងបំពេញការងាររបស់ខ្លួនគ្រប់ជំពូកផង។*
>
> *ដ្បិតនឹងមានគ្រាមក ដែលគេមិនទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវទេ គឺគេនឹងមានត្រចៀក...រមាស់ ហើយនិងហៅគ្រូកាន់តែច្រើនឡើងមក—បង្រៀន ឲ្យត្រូវចិត្ត*
>
> ...ហើយនឹងត្រូវប្រែចេញពីសេចក្តីពិតទៅ*រឿងព្រេង*។ (នោះជាភាពតែមួយ និងព្រះត្រីឯក ពួកគេបានខកខាន...)

229 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនដែលបាននិយាយទេថា "អ្នកគឺជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ" ទ្រង់បាននិយាយថា "ធ្វើ*កិច្ចការ*មួយ។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ដល់ពេលហើយឬនៅ? តើខ្ញុំត្រូវបន្តវាទៀត ឬមានពេលសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត? ដែលខ្ញុំមិនដឹង។

230 នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន ការនិយាយពីចិត្តនិងចិត្តជាមួយអ្នក។ ហើយពេលនេះខ្ញុំអស់ពេលហើយ ដែលអនុញ្ញាតអោយអ្នកទៅ សុំទោសដែលទុកអ្នកអោយនៅយូរ។

231 ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នោះមុនពេលបងប្រុស បូស មកដល់ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំអាចនឹងចុះមកនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ហើយអាចនិយាយអំពីប្រធានបទនេះនៃ *ការផ្សាយដំណឹងល្អពេល-ល្ងាច* ឬអ្វីមួយដូចនោះ ឃើញទេ ប្រសិនបើវាមិនអីទេជាមួយអ្នក ជាគ្រូគង្វាល។ [បងប្រុស នេវីល និយាយថា "មិនអីទេ! សរសើរព្រះ!"—អេដ។] បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់។ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយនៅយប់នេះ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយពីចិត្តនិងចិត្តប្រហែលជាពេលផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវានឹងល្អជាងតាមវិធីនេះ ប្រហែល ឃើញទេ នោះជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។

232 ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ គ្រាន់តែមិន—កុំនិយាយ "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំនឹង។" អ្នកធ្វើវា! ឃើញទេ? ខ្ញុំពឹងផ្អែកលើវា។ ខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលត្រូវការការអធិស្ឋាន ប្រសិនបើទ្រង់អាចរុញខ្ញុំទៅកន្លែងណាមួយ។ សូមចាំថា ខ្ញុំជាមនុស្ស ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សដូចអ្នកដែរ ព្យាយាមស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចដើរក្នុងនោះ។ រហូតដល់គ្មាននរណាអាចដឹងបាន..."ហើយអ្នកណាដែលខ្វះប្រាជ្ញា ចូរអ្នកនោះសុំពីព្រះ។" ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ គឺសុំពីព្រះ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែដាក់ការនោះទៅអ្នកជាក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ជាការនិយាយពីចិត្តនិងចិត្ត។ តើយើងនៅឯណា? តើយើងឈរនៅទីណា? តើយើងរស់នៅពេលវេលាណាហើយ? យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ ខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំជឿថាយើងនៅទីនេះនៅគ្រាចុងក្រោយ។

233 ឥឡូវនេះ វាអាចបង្វែរផ្លូវមួយ ឬផ្លូវផ្សេងទៀត។ ដូច្នេះអ្នក...វាថាការងាររបស់ខ្ញុំដែលត្រូវបានបញ្ចប់ ឬខ្ញុំត្រូវបានគេហៅទៅវាលនៅខាងលើ ឬទ្រង់នឹងធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ឬជាអ្នកមើលឆុត។ រឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងនោះត្រូវតែកើតឡើង ព្រោះខ្ញុំនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវទៅផ្លូវណាទេ។ សូម្បីតែការប្រជុំទាំងនេះ ដែលខ្ញុំកំពុងតែទៅជិតគេ ខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមិនធ្វើដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើនោះទេ។

ខ្ញុំនឹងទៅជិតវាដូចជាខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅរកការផ្សាយដំណឹងល្អនោះ ទាល់តែទ្រង់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ។"

234 ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបានសាបព្រួសគ្រាប់ពូជនៅគ្រប់ទីកន្លែង ខ្សែអាត់បានទៅទូទាំងពិភពលោក សាររបស់ខ្ញុំបានទៅជុំវិញពិភពលោក ក្រុមជំនុំទាំងអស់ដឹងពីវា គ្រប់ទីកន្លែង ហើយអ្វីដែលព្រះវរបិតាបានជ្រើសរើស ទ្រង់នឹងហៅ។ ឃើញទេ?

235 ហើយឥឡូវនេះវាហាក់ដូចជាវាក្លាយជាការប្រមាថដល់ពួកគេ។ អូ ពួកគេមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។ អត់ទេ បាទ។ តើខ្ញុំត្រូវតែចេញទៅអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ និងសារសាមញ្ញតិចតួចនៅលើនោះ ហើយ—ហើយឃើញពីរបៀបដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំខ្ញុំ? នោះជាអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំត្រូវធ្វើរហូតដល់ទ្រង់ត្រាស់ហៅមួយទៀត។ ពីព្រោះមនុស្សមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេទាល់តែអ្នកយល់ពីព្រះថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា រហូតទាល់តែអ្នកទទួលបានការចិញ្ចឹម។

236 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់នៅជុំវិញផ្ទះទេ។ សារនេះស្ថិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ មនុស្សត្រូវស្លាប់ ធ្លាក់ទៅឆ្ងាយ ចេញពីភាពអស់កល្បជានិច្ច។ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន? អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបំផ្ទុះវាគ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ហើយប្រាប់អំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរហូតដល់ទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរទីតាំង។ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកធ្វើវាបាន។

237 ឥឡូវនេះ សូមចងចាំនៅយប់ថ្ងៃពុធ ការប្រជុំអធិស្ឋាន និងយប់ថ្ងៃសុក្រការប្រជុំបុរស។ តើវានឹងនៅទីនេះទេ? ខ្ញុំប្រហែលជាចុះទៅជួបអ្នកទាំងអស់គ្នាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំនឹងមកជួបអ្នកនៅយប់ថ្ងៃសុក្រ។ មិនអីទេ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹងនិយាយអំពី*ការផ្សាយដំណឹងល្អពេល-ល្ងាច* ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ អាចនឹងផ្លាស់ប្តូរវា មិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតនៅពេលនេះ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនឹងនៅពេលល្ងាច។ ហើយបន្ទាប់មកយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្សែភាពយន្តរបស់បងប្រុសបូស ហើយសូមចងចាំឥឡូវនេះ។ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់យើង សម្រាប់សប្តាហ៍ក្រោយដែលយើងបានប៉ះវាលច្រូត ដែលជាព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។

តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកនឹងបម្រើទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!

តើអ្នកនឹងជឿទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ទ្រង់ជាព្រះបិតា។ អាម៉ែន!
ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា។ អាម៉ែន!
ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

នៅតែច្រៀង។ អាម៉ែន!

អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន! អាម៉ែន!

តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើទ្រង់យាងមកទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយឬនៅ? អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

ប្រហែលជាយប់នេះ តើអ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? អាម៉ែន!
នៅពេលព្រឹក ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? អាម៉ែន!
គ្រប់ពេល តើអ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

នៅតែច្រៀង។ អាម៉ែន!
ហើយស្រែក។ អាម៉ែន!
និងការអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

មកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អាម៉ែន!
រៀបចំក្រុមជំនុំរបស់អ្នករួចរាល់។ អាម៉ែន!
យើងកំពុងរៀបចំ។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន អាម៉ែន!

ចង់ឃើញម្ដាយខ្ញុំ។ អាម៉ែន!
ចង់ឃើញឪពុកខ្ញុំ។ អាម៉ែន!
ខ្ញុំចង់ឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

អូតើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកនឹងបម្រើទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អាម៉ែន!
អាម៉ែន! អាម៉ែន!

238 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង នេះគឺជា...ចម្រៀង*អាម៉ែន*ខ្លី។ យើងស្រឡាញ់ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ យើងទាំងអស់គ្នានិយាយ "អាម៉ែន!" យើងស្រឡាញ់ព្រះវិញ្ញាណ "អាម៉ែន!" យើងជឿថាទ្រង់នឹងយាងមក "អាម៉ែន!" រាល់ពាក្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងដាក់សញ្ញាវាជាមួយ "អាម៉ែន!" យើងជឿរាល់ព្រះបន្ទូលដែលបង្រៀន វាជាចំនេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់យើង តាមវិធីដែលវាត្រូវបានសរសេរ គ្រប់វណ្ណយុត្តិ រាល់សហសញ្ញា រាល់អំឡុងពេល រាល់សញ្ញាក្បៀស គ្រាន់តែជាវិធីដែលវាត្រូវបានសរសេរ ដើម្បីឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពនៃចំណេះដឹងរបស់យើង។

239 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រទានមកយើងខ្ញុំវិញ។ ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំងដែលយើងចង់បាន ថាថ្ងៃណាមួយយើងនឹងបានឮសំឡេងរបស់ពួកទេវតាខណៈដែលពួកគេចេញមកក្នុងការបន្ទរហាលេលូយ៉ានៅលើមេឃ ដូចជាព្រះយេស៊ូវនឹងលេចមក ហើយក្រុមជំនុំនឹងត្រូវចាប់ឡើង។

240 អ្នកមិនជឿនឹងឆ្ងល់ "តើមានអ្វីកើតឡើង តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយពួកគេ? តើគេទៅណា?" ឱព្រះអើយ ពួកគេនឹងមិនយល់ ពួកគេនឹងមិនឃើញទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំនឹងឃើញទ្រង់ នោះគឺជាអ្នកដែលបានហៅចេញ អ្នកដែលបានរើសតាំងកើតម្ដងទៀត ពួកគេនឹងបាត់ខ្លួន។ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេនៅឯណាទេ ពួកគេគ្រាន់តែដឹងថាពួកគេកំពុងបាត់ ពួកគេនឹងនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ។

241 នៅពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ វាមិនមែនជារឿងដ៏អាក្រក់ទេ ដែលត្រូវចាកចេញពីទីនេះ ដោយដឹងថាពេលវេលានៃសេចក្ដីសង្គ្រោះបានកន្លងផុតទៅ?

គ្មានការលោះទៀតទេ! ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ចូរឲ្យអ្នកដែលសៅហ្មងនៅតែសៅហ្មង ចូរឲ្យអ្នកដែលមិនបរិសុទ្ធនៅតែមិនបរិសុទ្ធ។" អូ៎ ម៉ោងហ្នឹងហើយ!

242 សូមឲ្យយើងរៀបចំឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់។ វានឹងក្លាយជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែរៀបចំដើម្បីជួបទ្រង់ ព្រះវរបិតា ហើយរៀបចំដួងចិត្តរបស់យើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ហើយបើយើងធ្វើខុស ហើយដួលចុះ ដូចព្រលឹងដ៏កំសត់ម្នាក់នេះបានសរសេរក្នុងសំណួរនេះនៅថ្ងៃនេះ សូមឲ្យពួកគេដឹងថា ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្អាតអំពើបាបទាំងអស់។ អ្នកនោះមិនចង់ធ្វើបែបនោះទេ ព្រ ះអម្ចាស់។ ពួកគេស្រេកឃ្លាន ហើយព្យាយាមត្រឡប់មកក្នុងការប្រកបដោយព្រះវិញ្ញាណវិញ។ នាំពួកគេឡើងព្រះអម្ចាស់។ ចូរក្រោកឡើងនៅលើពិភពពពកដ៏ស្រពិចស្រពិលនេះ ខាងលើ ជាកន្លែងដែលពន្លឺព្រះអាទិត្យអាចបំភ្លឺដល់ព្រលឹងរបស់ពួកគេម្តងទៀត។ ពួកគេបានធ្លាក់ចុះនៅខាងក្រោម—នេះ—ជើងមេឃដ៏ធំនៃ—នៃពពកក្រាស ហើយពួកគេធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភក់ ហើយចុះទៅក្នុងអំពើបាបនោះ។ ប៉ុន្តែពួកគេធ្លាប់រស់នៅទីនោះក្នុងពន្លឺថ្ងៃ។ ពួកគេ—ពួកគេចង់ត្រឡប់ទៅម្តងទៀតព្រះអម្ចាស់។ យកពួកគេមកវិញនៅយប់នេះព្រះអម្ចាស់។ ហើយប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះ ដែលមិនធ្លាប់ឃើញនៅទីនោះហើយដឹង...

243 មីសីលទាំងអស់នេះនៅទីនេះ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺពិតជាស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គ្រាន់តែជាវិធីដែលអ្វីៗត្រូវកើតឡើង។ ហើយយើងឃើញថាពិភពនៃក្រុមជំនុំរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ។ យើង—យើងឃើញតែ—ដូចនៅសម័យលោកណូអេ ដូចនៅសម័យសូដុម គ្រាន់តែជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថានឹងកើតឡើង រលកជំនោរ របៀបដែលមនុស្សស្រីដើរ និងស្លៀកពាក់ និងរបៀបដែលពួកគេនឹងមានភាពស្រពិចស្រពិល និង—ហើយដើរតាមវិធីដែលពួកគេធ្វើ និងចិញ្ចាំនិងរមួល និងអនុវត្ត...គ្រាន់តែជាអ្វីដែលហោរាបាននិយាយ។ គ្រាន់តែជាអ្វីដែលដានីយ៉ែលបាននិយាយថា "ដែកនិងដីឥដ្ឋមិនអាចឯកភាពគ្នាបានទេ។" ហើយ អូ អ្វីគ្រប់យ៉ាង វាត្រូវបានបំពេញ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងត្រូវនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ស្រមោលកំពុងធ្លាក់ចុះ ព្រះអម្ចាស់។ ភ្លើងក្រហមភ្លឺ កណ្ដឹងក៏បន្លឺឡើង។

244 បពិត្រព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គដឹងថា មិនយូរមិនឆាប់ទេ ទេវតានឹងដើរលើដីគោក និងសមុទ្រ ហើយលើកដៃឡើង ហើយនិយាយថា "ពេលវេលានឹងលែងមានទៀតហើយ!"

ពេលនោះ អូ យំហើយស្រែកយ៉ាងណា
នៅពេលដែលអ្នកដែលបាត់បង់ត្រូវបានប្រាប់ពី
ជោគវាសនារបស់ពួកគេ
ពួកគេនឹងស្រែកទៅកាន់ថ្ម និងភ្នំ
ពួកគេនឹងអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានគឺយឺតពេលហើយ។

245 ឥឡូវនេះជាថ្ងៃនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ។ "ចូរឲ្យអ្នកដែលមានត្រចៀកស្តាប់នូវសេចក្ដីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយចុះ។" សូមប្រទានវា ព្រះអម្ចាស់។

246 សូមកុំឲ្យមានមនុស្សណាម្នាក់នៅទីនេះបាត់បង់នៅថ្ងៃនៃការលើកឡើងនោះ។ សូមឲ្យយើងបានពេញដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ រហូតទាល់តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងចាប់យើងទៅឆ្ងាយជាមួយនឹងការរង់ចាំ ឬសូម្បីតែយើងនឹងសម្រាកនៅក្នុងការជ្រើសរើសរបស់យើង។ ដូចដែលទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ដានីយ៉ែល "ដានីយ៉ែលអើយ ចូរទៅផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដ្បិតអ្នកនឹងបានសម្រាក។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងឈរនៅក្នុងទឹកដីរបស់អ្នក។"

247 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកដែលប្រែចេញ...ពីអំពើបាបទៅកាន់ភាពសុចរិតនឹងបញ្ចេញពន្លឺអស់កល្បជានិច្ច។" ថ្ងៃណា! ប៉ុន្តែពួកមនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវប្រែក្លាយទៅជាការបំផ្លិចបំផ្លាញ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមធ្វើឲ្យមនុស្សស្គាល់ទីតាំងរបស់ខ្លួនក្នុងជីវិតឥឡូវនេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចងាកទៅរកព្រះដ៏សុចរិត មុនពេលវាយឺតពេលអស់កល្បជានិច្ច។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។

248 ឥឡូវនេះ ដោយឱនក្បាលរបស់យើងមួយភ្លែត នៅក្នុងការអធិស្ឋានបញ្ចប់ តើមាននរណាម្នាក់ចង់ឱ្យចងចាំទេ និយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំលើកដៃឡើង មិនមែនសម្រាប់អ្នកទេ គឺថ្វាយព្រះ។ សូមព្រះមេត្តាប្រោសខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងមានវត្តមាននៅថ្ងៃនោះ លាងក្នុងឈាមរបស់កូនចៀម"? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក អ្នក អ្នក អ្នក អ្នក អ្នក ដៃជាច្រើន។

249 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ សូមប្រទានពរដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ដែលបានឃើញដៃរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តរបស់ពួកគេ។

250 ហើយយើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាយើង...អ្វីមួយកំពុងតែហៀបនិងកើតឡើង។ ពិភពលោកដឹងពីវា ពួកគេកំពុងច្រៀងចម្រៀង ហើយទូរទស្សន៍កំពុងបញ្ចាំងជាមួយនឹងរឿងកំប្លែង និងបទចម្រៀងដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍។ តើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? ដូចក្មេងហួចក្នុងទីងងឹត ដើរកាត់ផ្នូរ ខ្លាចជិតស្លាប់ ព្យាយាមបន្ធូរអារម្មណ៍របស់គាត់ដោយការហួច។ គាត់គ្រាន់តែបញ្ឆោតខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ។ ប្រជាជាតិនេះបានត្រឹមតែសើច កំប្លែង លេងសើច ដូចគេថា ដល់ពេលមួយពួកគេនឹងធ្វើអ៊ីចឹង "ប្រែក្លាយពីសេចក្ដីពិតទៅរឿងព្រេង" និងរបៀបថា "នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ មានអ្នកចំអក និងសើច" ហើយតើរឿងទាំងនេះនឹងទៅជាយ៉ាងណានៅចុងបញ្ចប់ "មានចិត្តខ្ពស់ មានទម្រង់នៃការគោរពព្រះ ងាកចេញពីការពិត" ហើយយើងឃើញវាឥឡូវនេះ។

251 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ចូរដាស់ប្រជាជនឡើង! សូមឲ្យពួកគេដឹងថា ពួកគេអាចត្រូវបានធានាក្នុងពេលឥឡូវនេះថាពួកគេបានឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ នៅពេលដែលយើងទទួលព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងគ្រាន់តែឡើងលើលោកីយនេះ។ បន្ទាប់មក យើងដឹងថា យើងបានរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់រួចហើយ ហើយយើងកំពុងរង់ចាំការផ្លាស់ប្ដូរនោះ ទីណាសេចក្ដីស្លាប់នឹងរលត់ទៅក្នុងឋានរមែងស្លាប់ កង់តូចៗទាំងនេះនៃជីវិតរមែងស្លាប់ដែលវិលមកក្នុងអារម្មណ៍របស់យើង នឹងត្រូវបានប្រោសលោះ។ ព្រះអើយ! ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងមានរូបកាយដូចទ្រង់ ហើយនឹងរស់នៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត ទឹកដីសន្យាដ៏អស្ចារ្យ មានភស្តុតាង។

252 សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់ខកខានវាឡើយ ព្រ ះអម្ចាស់។ អ្នកដែលបានលើកដៃឡើង សូមឲ្យពួកគេបោស (យប់នេះ) ចូលទៅក្នុងអាណាចក្រ។ ពេលទៅផ្ទះប្រហែលជាបុរសនោះនិយាយទៅប្រពន្ធថា "ប្រពន្ធជាទីស្រឡាញ់ មានអ្វីមួយបានវាយប្រហារខ្ញុំនៅយប់នេះ។" ឬប្រពន្ធនិយាយទៅកាន់ប្ដីថា "បងសម្លាញ់ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចម្លែកណាស់។" "បាទ អូនជាទីស្រឡាញ់ សូមឲ្យយើងលុតជង្គង់នៅទីនេះក្បែរគ្រែ។ យើងមិនធ្លាប់ធ្វើបែបនេះពីមុនមកទេ ប៉ុន្តែសូមឲ្យ

យើងអធិស្ឋាននៅយប់នេះ។ ចូរទូលសូមព្រះមេត្តាប្រោសយើង ហើយប្រមូលយើង។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ជាទីស្រឡាញ់។”

253 ហើយ—មួយទៀត បុរសនិយាយទៅស្រីថាស្រឡាញ់គ្នាយ៉ាងណា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់នៅស្ថានសួគ៌ជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំមិនចង់ខកខានវាទេ។ ហើយថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលយើងត្រូវបានស្វាគមន៍នៅផ្ទះ ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នកដោយដឹកដៃ ហើយដើរចុះតាមច្រករបៀងធំ និងសួនច្បារដ៏អស់កល្បជានិច្ច កន្លែងដែលកូនចៀម—ហើយសត្វតោនឹងនៅជាមួយគ្នា ហើយចចក និងសត្វតោ—គោនឹងដេកជាមួយគ្នា។ ហើយនឹងមិនមានសេចក្តីស្លាប់ និងទុក្ខព្រួយទៀតឡើយ។ ហើយនៅពេលយើងដើរកាត់ទីនោះ ហើយភ្លេងពេញអាកាស នៃទេវតា បន្ទរពីខាងលើយើង នៅពេលដែលទេវតាស្វាគមន៍យើងមកផ្ទះ ខ្ញុំចង់នៅជាមួយអ្នកនៅទីនោះ អូនជាទីស្រឡាញ់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក។ ប្រហែលជាអ្នកចាស់ហើយ ខ្ញុំចាំអ្នកពេលរៀបការជាមួយអ្នក មុខតូចស្អាតរបស់អ្នក។” “ហើយ—ហើយអ្នក ហើយខ្ញុំចងចាំអ្នក ជាទីស្រឡាញ់ កាលអ្នកនៅក្មេង។”

254 ប៉ុន្តែទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ ទ្រង់ដែលតាក់តែងមុខអ្នកឱ្យស្អាតក្នុងគ្រានោះ—គំនូរព្រាងរបស់វានៅក្នុងគំនិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់អាចតាក់តែងវាម្តងទៀតនៅកន្លែងដែលវាមិនចេះរីងស្ងួត។ ឱព្រះអើយ សូមឲ្យមនុស្សបានដឹងថា នេះមិនមែនជាសុបិនទេវកថាទេ ប៉ុន្តែវាជាសុបិនមួយ—ការពិតមួយ ហើយព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គង់នៅទីនេះ ដើម្បីកត់ត្រា។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាយូរមកហើយបាននិយាយអំពីវា។ ចូរយើងក្រឡេកមើលទៅក្រោយអានប្រវត្តិរបស់យើង។ ហើយអ្នកដែលមានតម្លៃលើសអ្វីៗនៅលើផែនដី នោះជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ សូម្បីតែប្រធានាធិបតីរបស់យើងដូចជា វ៉ាស៊ីនតោន លីនខុន ជាដើម។ *យ៉ូស្វេ* ហើយ—ហើយដូច្នេះ... *លោកម៉ូសេ* និងអ្នកដែល... បុរសដ៏អស្ចារ្យនៃពីភពលោកនេះជាមនុស្សដែលជឿលើការនោះ ហើយបានបោះត្រាទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ ហើយរង់ចាំការរស់ឡើងវិញនោះ។ យើងមានផលផ្លែដំបូងរបស់វា គឺផលផ្លែដែលមានតម្លៃបំផុត។

255 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអធិស្ឋានថា តាមរយៈការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ អ្នកនឹងទទួលមនុស្សទាំងនេះដោយការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ហើយនាំពួកគេចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។ យើងសុំវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

256 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាចំពោះអ្នក ធ្វើឱ្យព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ភ្លឺមកលើអ្នក ហើយរក្សាអ្នក ហើយប្រទានពរដល់អ្នកនៅក្នុងពរជ័យទាំងអស់ពីស្ថានសួគ៌។

257 ឥឡូវនេះខ្ញុំនិយាយនេះ មិនឃោរឃៅទេ តែជាការស្រឡាញ់។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសុំឱ្យអ្នកដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ថា ខ្នើយរបស់អ្នកនឹងរឹងខ្លាំងដែលអ្នកនឹងមិនអាចគេងបានទៀតទេ អាហាររបស់អ្នកនឹងរលួយរហូតដល់អ្នកមិនអាចញ៉ាំបានទៀតទេ ទាល់តែអ្នកចុះទៅម្ខាង ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំ។" នោះមិនចង់បានអ្វីខុសចំពោះអ្នកទេ។ នោះជាការល្អរបស់បងប្អូនប្រុសស្រី។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអធិស្ឋានថា វានឹងក្លាយជាផ្លូវសម្រាប់អ្នក។

ទាល់តែជួបគ្នា! រហូតដល់យើងជួបគ្នា!
រហូតដល់យើងជួបគ្នាក្បែរព្រះយេស៊ូវ (ទាល់តែជួបគ្នា!)
រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!
ព្រះគង់នៅជាមួយរហូតយើងជួបគ្នាម្ដងទៀត!

ព្រះគង់នៅជាមួយរហូតយើងជួបគ្នាម្ដងទៀត!
តាមការពារនៃទ្រង់ សូមលើកតម្កើងអ្នក
វាយរលកគំរាមកំហែងនៅចំពោះមុខអ្នក
ព្រះគង់ជាមួយរហូតយើងជួបគ្នា...

258 ឥឡូវនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អតីតកាល ចូរយើងចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ឥឡូវនេះ។

រហូតដល់យើង...

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ធ្វើ...?...ទាំងមូល យកមេរោគចេញ ហើយផ្ដល់ភាពរឹងមាំដល់គាត់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅទាមជើងព្រះយេស៊ូវ (ទាល់តែជួបគ្នា!)
រហូតដល់យើង...?...

រហូតដល់យើង...
...នៅព្រះយេស៊ូវ...

259 តើអ្នកចាំថាយើងធ្លាប់ច្រៀងបទទាំងនោះទេ? តោះ...ហើយមួយបទទៀត យើងធ្លាប់ច្រៀងយូរឆ្នាំហើយ មិនដឹងថាមាននៅទីនេះឬអត់ទេ នៅពេលដែលយើងធ្លាប់ចាប់ដៃគ្នាជុំវិញចង្ក្រានចាស់នៅទីនេះ ហើយមានភក់នៅលើឥដ្ឋ។ តើអ្នកចាំទេ? យើងនឹងច្រៀងៈ

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះ។

260 តើអ្នកដឹងទេនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ តើស៊ីយ៉ូននឹងទៅជាយ៉ាងណា? វានឹងមានពន្លឺនៅលើស៊ីយ៉ូន ហើយវានឹងជាស្រមោលពីព្រះអាទិត្យនៅពេលថ្ងៃ និងជាពន្លឺនៅពេលយប់ ដ្បិតយប់នឹងមិនមាននៅទីនោះទេ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

វាលនៃស៊ីយ៉ូនស្រែក
បង្អែមដ៏ពិសិដ្ឋមួយពាន់
មុនពេលយើងទៅដល់បល្ល័ង្កសួគ៌នោះ
មុនពេលយើងទៅដល់បល្ល័ង្កសួគ៌នោះ
ឬដើរតាមផ្លូវមាស
ឬដើរតាមផ្លូវមាស។

ទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះៈ

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
អូ ដ៏ស្រស់ស្អាត ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះ។

261 ខ្ញុំស្រលាញ់វា គ្រាន់តែគិតថាវាស្អាតណាស់។ ឥឡូវនេះតើអ្នកមិនចូលចិត្តបទចម្រៀងសម័យបុរាណ? ខ្ញុំគិតថាវាល្អជាងបទចម្រៀងដែលយើងមាននៅសព្វថ្ងៃនេះទៅទៀត។ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រឡាញ់បែបនោះ។ ហើយខ្ញុំធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងចាស់នៅក្នុងព្រះវិហារ អ្នកចាំទេៈ

បន្ទប់ បន្ទប់ បាទ មានបន្ទប់
មានបន្ទប់នៅប្រភពទឹកសម្រាប់អ្នក។

262 អូ! បទចម្រៀងចាស់ៗទាំងនោះ ខ្ញុំជឿថា ប្រិចត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានសរសេរបទចម្រៀងទាំងនោះ។

ឱសូមនៅជិតទ្រង់ ជិតជាងរាល់ថ្ងៃ!
បើសិនណាជាឈើឆ្កាងដែលត្រូវដឹកដៃ។

263 យ៉ាងណាក៏ដោយ ឆាលី វេសលី និងអ្នកនិពន្ធដ៏អស្ចារ្យដែលបានសរសេរបទចម្រៀងបែបនោះ គឺជាអ្នកនិពន្ធកំណាព្យ។ វាពិរោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថាពួកគេពិរោះណាស់។ ហើយបន្ទាប់មកយើងធ្លាប់...ចងចាំទេ:

ឱទឹកដីបេអ៊ូឡា ទឹកដីបេអ៊ូឡាល្អឥតខ្ចោះ
ដូចជានៅលើភ្នំខ្ពស់បំផុតដែលខ្ញុំឈរ
ខ្ញុំមើលទៅឆ្ងាយឆ្លងសមុទ្រ
កន្លែងដែលទ្រង់រៀបចំផ្ទះសម្រាប់ខ្ញុំ។

264 នៅចាំលើកទីមួយទេដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមកទន្លេ? យើងច្រៀង:

នៅមាត់ច្រាំងទន្លេយ័រដាន់ ខ្ញុំឈរ
ហើយបើកភ្នែកប្រាថ្នា
ទៅស្រុកកាណានដ៏សប្បាយនិងយុត្តិធម៌
កន្លែងដែលទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំនៅ។

ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ដីសន្យានោះ
តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
ខ្ញុំត្រូវបានចងសម្រាប់ដីសន្យានោះ។

265 ពេលយើងកំពុងច្រៀងនោះ សំឡេងមួយបានបន្លឺឡើងពីលើមេឃ ហើយមកដល់ទីនេះ បង្គោលភ្លើងដ៏ធំដែលគូសរង្វង់ខាងស្តាំចុះ ហើយនិយាយថា "ដូចដែលយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានបញ្ជូនមកមុនការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ទ្រង់ អ្នកមានសារមួយដែលនឹងនាំមកជាលើកទីពីរ។" រកមើលកន្លែងដែលនាងបានទៅ។ នោះគឺសាមសិបមួយឆ្នាំមុន។ រកមើលកន្លែងដែលវាបានទៅពី

ពេលនោះមក នៅជុំវិញពិភពលោកនៅក្នុងភ្លើងនៃការប្រជុំ។ ហើយឥឡូវនេះយើងឃើញវាត្រជាក់។ ពេលវេលាគឺនៅកៀកបង្ហើយ។

266 សូមឲ្យយើងអានក្បាលឥឡូវនេះ ដោយចងចាំរាល់ការប្រកាស។

267 អ្នកជាគង្វាលដ៏អស្ចារ្យនៃហ្វូងចៀម ដែលយើងសម្លឹងមើលទៅថ្ងៃណាមួយ ចិត្តយើងប្រាថ្នាចង់បានម៉ោងនោះ ពេលដែលយើងនឹងឃើញទ្រង់។ ថ្ងៃមួយ ទ្រង់បានឈរនៅលើភ្នំ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អធិស្ឋានតាមរបៀបនេះ៖"

ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យ
ព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ។
សូមឲ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់។ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់
បានសំរេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។
សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ។
សូមអត់ទោសសេចក្ដីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ
បានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ។
ហើយកុំនាំយើងទៅក្នុងការល្បួងឡើយ គឺសូមរំដោះយើង
ឲ្យរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់វិញ ដ្បិតរាជ្យ ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អ
ជារបស់ផងទ្រង់ នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

268 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ហើយពួកគេបានច្រៀងទំនុកតម្កើង ហើយចេញទៅ។"

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
នាមនោះនឹងចំរើនឱ្យបានធូរ
ចូរនាំយកជាមួយដរាប។

នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ!
គឺជាទីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស
នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ! (នាមប្រសើរ!)
ក្ដីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

269 ស្ដាប់ទៅមិនពិរោះទេឬ? សុំម្ដងម្ដងទៅហើយស្ដាប់ម្ដងទៀតពេលយើងច្រៀងៈ

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
ក្រាបនៅទាមជើងទ្រង់ (មើល?)
ជាស្ដេចលើអស់ទាំងស្ដេចនៅស្ថានសួគ៌យើងលើកមកុដ
ទ្រង់
នៅពេលដំណើររបស់យើងចប់។

អូ ពិរោះអត់? ឃើញទេៈ

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ជាខែលពីអន្ទាក់ទាំងអស់
នៅពេលដែលការល្បួងនៅជុំវិញអ្នក
គ្រាន់តែដកដង្ហើមព្រះនាមបរិសុទ្ធនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។
(ឃើញ?)

នាមវិសេស! តោះច្រៀងៈ

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ជាខែលពីអន្ទាក់ទាំងអស់
ពេលការល្បួងនៅជុំវិញអ្នក
ដកដង្ហើមយកព្រះនាមបរិសុទ្ធនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។

អូនាមវិសេស (នាមវិសេស!) អូនាមប្រសើរ! (នាមប្រសើរ!)
ក្ដីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌
នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ! (នាមប្រសើរ!)
ក្ដីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

270 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងឱនក្បាល នោះគ្រូគង្វាលរបស់យើងនឹងបិទការថ្វាយបង្គំដោយការអធិស្ឋាន។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុសនេវីល។

សំណួរ និង ចម្លើយ KHM62-0527

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលិទ្ធិនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យទី 27 ខែឧសភាឆ្នាំ 1962 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org